



NEGERI PULAU PINANG

PENYATA RASMI

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
KESEBELAS**

DEWAN UNDANGAN NEGERI

**PENGGAL PERSIDANGAN KEDUA
MESYUARAT KETIGA**

5 DISEMBER 2005 - 13 DISEMBER 2005

8 DISEMBER 2005 (Khamis)

DIKELUARKAN OLEH
UNIT DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG

Hari Khamis
8 Disember 2005

PENYATA RASMI

DEWAN UNDANGAN NEGERI KESEBELAS

PENGGAL KEDUA MESYUARAT KETIGA

Kandungan	Muka Surat
Dato' Speaker mengumumkan selama sesi persidangan berjalan sudah 14 Ahli Dewan telah berucap mengambil bahagian. Dao' Speaker mengharapkan semua Adun yang berucap hari ini dapat meringkaskan ucapan mereka.	3
Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	3
Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Dato' Abdul jalil bin Abdul Majid) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	26
Ahli Kawasan Perai (Y.B. Dato' Rajapathy a/l Kuppusamy) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006	36
Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	38

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	53
Ahli Kawasan Telok Bahang (Y.B. Puan Faridah bt Arshad) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	57
Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	65
Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Roslan bin Saidin) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	87

Laporan Persidangan

DEWAN UNDANGAN NEGERI KESEBELAS

PENGGAL PERSIDANGAN KEDUA MESYUARAT KETIGA

Hari : **8 Disember 2005 (Rabu)**

Tempat : **(Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)**

Jam : **9.30 Pagi.**

Speaker (Y.B. Dato' Haji Yahaya bin Abdul Hamid)
Ahli Kawasan Tanjung Bunga (Y.A.B. Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) – Ketua Menteri
Ahli Kawasan Sungai Bakap (Y.B. Dato' Haji Abdul Rashid bin Abdullah) – Timbalan Ketua Menteri
Setiausaha Kerajaan Negeri (Y.B. Dato' Jamaludin bin Hasan)
Penasihat Undang-undang Negeri (Y.B. Dato' Hinshawati bt. Shariff)
Pegawai Kewangan Negeri (Y.B. Dato' Ng Kam Cheung)
Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan)
“ Seri Delima (Y.B. Dato' Koay Kar Huah)
“ Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim)
“ Machang Bubuk (Y.B. Dato' Dr. Toh Kin Woon)
“ Telok Ayer Tawar (Y.B. Dato' Hajah Jahara bt. Hamid)
“ Berapit (Y.B. Encik Lau Chiek Tuan)
“ Bagan Dalam (Y.B. Encik Subbaiyah a/l Palaniappan)
“ Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow)
“ Bayan Lepas (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad)
“ Air Putih (Y.B. Encik Lye Siew Weng) – Timbalan Speaker
“ Perai (Y.B. Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)
“ Paya Terubong (Y.B. Dato' Dr. Loh Hock Hun)
“ Bertam (Y.B. Dato' Hilmi bin Haji Abdul Rashid)
“ Bukit Tambun (Y.B. Encik Lai Chew Hock)
“ Komtar (Y.B. Encik Lim Gim Soon)
“ Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed)
“ Bukit Tengah (Y.B. Puan Ng Siew Lai)

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang)

- " Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik)
- " Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang)
- " Penanti (Y.B. Dato' Abdul Jalil bin Abdul Majid)
- " Air Itam (Y.B. Encik Cheang Chee Gooi)
- " Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Roslan bin Saidin)
- " Bagan Jermal (Y.B. Encik Ooi Chuan Aik)
- " Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe)
- " Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Omar Shah)
- " Sungai Acheh (Y.B. Encik Mohd. Foad bin Hj. Mat Isa)
- " Datok Keramat (Y.B. Encik Ong Thean Lye)
- " Permatang Berangan (Y.B. Encik Shabudin bin Yahaya)
- " Kebun Bunga (Y.B. Encik Quah Kooi Heong)
- " Pulau Betong (Y.B. Encik Mohamad Farid bin Saad)
- " Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah)
- " Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa)
- " Batu Lancang (Y.B. Encik Ng Fook On)
- " Telok Bahang (Y.B. Puan Siti Faridah bt. Arshad)
- " Padang Lalang (Y.B. Encik Tan Teik Cheng)
- " Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh)
- " Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman)

TURUT HADIR

Encik Kasim bin Md. Isa - Setiausaha Dewan Undangan Negeri.

Dewan disambung semula pada jam 9.45 pagi.

Setiausaha:

Doa.

Y.B. Dato' Speaker :

Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh, selamat pagi dan salam sejahtera. Ahli-ahli yang terhormat, Dewan disambung semula dengan sesi perbahasan kepada Rang undang-undang dan usul. Setakat ini 14 ahli *back benchers* telah sudi mengambil bahagian dan difahamkan Ahli Kawasan Sungai Dua masih belum tamat ucapan. Ini bermakna ada lagi 14 *back benchers* yang belum lagi mengambil bahagian. Pengambilan bahagian bukanlah satu paksaan. Siapa hendak ambil bahagian atau tidak mahu ambil bahagian pun boleh. Ada cadangan supaya kita tamatkan mesyuarat kita pada hari Isnin. Dengan itu saya minta kerjasama supaya dapat ringkaskan ucapan masing-masing, jika boleh minta kerjasama. Sila Y.B. Ahli Sungai Dua.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Assalamualaikum Warahmatullahi Taala Wabarakatuh, Yang Berhormat Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat, tuan-tuan dan puan-puan. Terima kasih Y.B. Dato' Speaker, saya hendak sambung balik semalam tentang kemiskinan ini. Sebenarnya kita telah lama kerajaan merancang membasmi kemiskinan di negeri kita. Berbagai-bagai program telah kita buat tetapi kita lihat bahawa setelah program yang dibuat masih lagi didapati kemiskinan masih ditahap itu juga. Kita ingat kemiskinan telah habis, kemiskinan tegar kita 178 tetapi kita lihat di kampung-kampung ramai lagi yang datang mengadu yang dia memerlukan bantuan. Kadang-kadang kita pergi lihat rumah mereka di kampung kerana ada yang susah dan sebagainya. Sudah tentu sampai bilapun kalau kita hanya mensasarkan kepada 178 ini berdasarkan kepada pendapatan RM240 atau RM256. Sekarang ini pendapatan RM400 ini masih miskin dan RM500 jika mempunyai 2 atau 3 orang anak masih lagi miskin. Jadi ramai saya dapati golongan miskin ini yang sentiasa memerlukan bantuan. Oleh itu jika program kita masih lagi dengan peruntukan-peruntukan yang diberi seperti ini juga maka, masalah kemiskinan ini akan berlarutan. Kemiskinan ini semakin bertambah tidak berkurangan. Ada orang yang berkahwin dan dapat anak dua dan tiba-tiba dia bercerai dia tidak ada pekerjaan, akhirnya dia menjadi miskin maka dia memerlukan bantuan. Ada orang yang sedang bekerja kemudian dia dibuang kerja kemudian dia tidak ada pekerjaan dan jatuh sakit pula maka dia jadi miskin juga.

Maka kemiskinan ini kita dapati sentiasa ada. Sebab itu dengan peruntukan-peruntukan yang ada kita dapati memang susah. Begitu juga dengan rumah-rumah orang miskin ini, ada yang datang meminta bantuan untuk mencari peruntukan membaiki bumbung rumah yang bocor. Kita terpaksa mencari peruntukan dengan meminta peruntukan PUZ, Jabatan Kebajikan, PERDA bantu untuk menolong menyelesaikan masalah-masalah kemiskinan ini tetapi kita nampak ada lagi, maknanya perkara ini tidak pernah habis. Kalau begini saya suka mencadangkan supaya kalau boleh kerajaan negeri memperuntukkan satu dana khas untuk menyelesaikan masalah kemiskinan. Katalah tahun ini kita beri RM10 juta atau berapa sahaja dengan terperinci kita fikirkan masalah kemiskinan ini. Begitu juga Pusat Urus Zakat memberikan dana khas bagi kita menyelesaikan masalah ini. Tumpuan yang lebih serius harus kita berikan di dalam usaha untuk menangani masalah kemiskinan ini.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah):

Minta laluan Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker :

Berikah Sungai Dua?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Boleh.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah):

Sebenarnya perkara yang sama juga telah saya kemukakan kepada EXCO berkenaan termasuklah cadangan supaya diwujudkan satu tabung khas juga untuk PPRT kerana rumah PPRT ini adalah daripada Kerajaan Pusat kemudian kita gunakan duit itu untuk disalurkan tetapi *state* pun mesti ada satu tabung untuk mengatasi masalah-masalah kemiskinan ini. Saya sokong apa yang telah dicadangkan... (gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat biasanya penjelasan ini adalah meminta dijelaskan apa yang tidak faham, jadi kalau tambah bukan penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Y.B. Dato' Speaker, saya faham dia minta penjelasan mengenai PPRT. Memang saya faham kadang-kadang orang-orang ini datang meminta dan kita bawa dia ke pejabat daerah tetapi pejabat daerah kata nama dia tidak ada dalam senarai PPRT. Ini adalah kerana senarai PPRT ini telah dibuat lama dahulu dan orang-orang yang baru ini namanya tidak ada dalam senarai PPRT. Ini adalah sepertimana yang telah dibangkitkan lagi tetapi saya rasa.....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Minta laluan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Sedikit lagi, kalau perkara ini kita ada dana, kita dapat merangka dan merancang supaya masalah yang dihadapi oleh rakyat termiskin di bawah dapat kita selesaikan. Silakan.

Y.B. Dato' Speaker:

Batu Maung.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Dato' Speaker, saya hendak minta penjelasan daripada Ahli Sungai Dua di mana tadi Ahli Sungai Dua memberikan kategori orang miskin. Sedarkah Ahli Sungai Dua masih ada satu lagi golongan yang Ahli Sungai Dua tertinggal iaitu golongan orang tua yang tinggal dengan anak. Kadangkala anaknya ramai tetapi kita nampak dari luar dia bukan orang susah, anak dia ada kereta. Ada kes di mana saya sendiri hadapi dia datang memberitahu walaupun anak dia ada kereta, dia tidak ada *income* kerana anak dia tidak beri duit padanya. Dia tidak ada kerja dan tidak ada pendapatan. Dia beritahu jika dia beri kepada Kebajikan, Kebajikan kata dia tidak layak kerana rumahnya besar tetapi dia tidak ada duit. Ini adalah golongan susah lagi yang wujud dan dia datang ke pejabat saya. Jadi saya hendak minta komen dari Ahli Sungai Dua.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Y.B. Dato' Speaker, memang golongan orang susah ini ada yang miskin tegar, miskin dan orang susah ini ramai sebenarnya. Banyak kategori dia dan ada juga emak duduk di sebelah rumah tetapi ibu tadi memaklumkan anak dia sendiri tidak mampu untuk membiayai perbelanjaan dia. Ini juga golongan miskin. Kadang-kadang kita hadapi

masalah, saya lihat program-program penempatan rakyat termiskin yang dibuat di Penaga iaitu Kampung Dua Puluh, program seperti itu perlu juga di buat di kawasan-kawasan lain supaya memastikan golongan-golongan yang tidak ada tanah untuk buat rumah. Kadang-kadang dia miskin, dia menumpang atas tanah orang dan apabila kita beri bantuan untuk dia baiki rumah balik tetapi tuan tanah tidak beri. Kadang-kadang tuan tanah inipun tidak ada rasa kasihan. Apabila bumbung bocorpun dia tidak benarkan dibaiki. Maknanya kadangkala kita rasa simpati kepada mereka kerana kita hendak bantu dia tetapi tidak boleh. Sekiranya ada program diperluaskan seperti program rumah rakyat termiskin ini, kita buat penempatan mereka di tiap-tiap kawasan misalnya 1 ekar di *reserve* sungai untuk disusun elok-elok, saya yakin kita dapat selesaikan masalah rakyat miskin yang tidak ada tempat tinggal dan yang menumpang tanah orang ini kerana banyak kes dan bukannya kes yang boleh dipandang ringan. Kes ini adalah kes di mana kita sama-sama perlu cari jalan bagaimana kita hendak menyelesaikan. Jika tidak, kita tidak boleh sebab dana itu penting kerana apabila dana ada kita banci seluruh kawasan Dewan Undangan Negeri kita dan katalah ada lebih kurang 50 orang yang memerlukan, maka bolehlah kita merancang berapa keperluan yang diperlukan.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, saya ingat ini kita *reserve* kepada EXCO lah nanti. Kita tidak payah curi masa Ahli Sungai Dua, saya kena *override* sedikitlah, minta maaf.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Minta penjelasan, Dato' Speaker. Ini satu topik yang menarik mengenai kemiskinan rakyat Pulau Pinang. Sebenarnya secara ringkasnya saya ulaskan, masa gulung nanti saya bercakap lagi. Golongan rakyat miskin di Pulau Pinang boleh dikategorikan kepada 3 kumpulan. Satu ialah miskin tegar, *hardcore poor*. Yang kedua miskin dan yang ketiga ialah mudah miskin. Y.B. Sungai Dua kata apabila suami mati terus jadi miskin. Ini golongan mudah miskin iaitu pendapatan yang dikira sebagai RM1,200 sebulan. Bawah daripada itu dianggap sebagai mudah miskin. Now mengenai perumahan tadi, memang penempatan semula kita telah dirikan di Kampung Dua Puluh, Penaga sebanyak 42 unit dan satu lagi tempat di Bukit Indra sebanyak 60 unit. Kita mengambil kira rakyat yang di dalam kategori termiskin iaitu miskin tegar ini dan kita berikan tempat tinggal di situ. Sebab itulah selalu diperkatakan kalau ada golongan yang benar-benar miskin yang mahu pindah, kita tempatkan mereka di perkampungan itu. Rumah itu rumah teres dan di Penaga ada 3 bilik manakala di Bukit Indra 2 bilik.

Jadi memang kerajaan memandang serius mengenai perkara ini. Di bawah portfolio saya bukan sahaja kita ambil daripada Pusat Urus Zakat tetapi berbagai-bagai agensi yang dikumpulkan untuk membantu golongan miskin tegar ini. Pusat Urus Zakat, Jabatan Kebajikan Masyarakat, Kesihatan, Pertanian, MARDI, RISDA, Veterinar dan sebagainya untuk membantu tetapi cadangan yang dikatakan kerajaan negeri harus wujudkan satu tabung itu, itu adalah cadangan yang baik, terima kasih.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih Ahli Penaga, nanti sampai masa Y.B. Penaga menggulung nanti bolehlah dibangkitkan lagi. Baiklah sambung.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker, tadi Y.B. Bertam ada hendak beri pandangan tambahan itu, saya hendak dengar juga Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Tidak payahlah, nanti berjangkit.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Jadi Y.B. Dato' Speaker, itu dari segi kemiskinan di mana kita rasa ada langkah yang perlu diambil. Yang kedua tentang setingan di Pulau Pinang. Setingan itu sama ada di luar bandar dan setingan di dalam bandar. Masalah yang kita hadapi sekarang ialah setingan di dalam bandar. Bagaimana kita hendak mempercepatkan masalah ini selesai. Pulau Pinang akan menuju negeri maju pada tahun 2010 tetapi saya tidak yakin kita akan capai 2010 kerana banyak masalah yang belum diselesaikan sehingga sekarang masalah kemiskinan rakyat, masalah setingan dan sebagainya. Kalau kita naik feri hendak masuk ke Pulau Pinang kita sudah nampak dah di Weld Quay rumah-rumah yang dikatakan rumah nelayan tetapi bukan rumah nelayan cuma dipacakkan di dalam laut. Jadi itu memberikan gambaran yang tidak elok kepada pelancongan. Kalau kita turun penerbangan di Bayan Lepas kita nampak rumah-rumah dekat lapangan terbang tidak elok juga. Begitu juga masalah setingan-setingan di dalam bandar ini. Masuk di dalam kampung-kampung di dalam bandar seperti di Bagan, Kampung Gajah kemudian di Bagan Dalam telah disusun balik. Kemudian di dalam Pulau Pinang ini banyak masalah setingan. Masalah setingan ini kalau dapat diselesaikan maka kita boleh menjadikan negeri kita lebih maju. Di Pulau Pinang ini memang banyak dan semalam saya telah dapat perangkaan

tetapi saya letak di mana tidak tahu mengenai bilangan setinggan yang sebenarnya ada di Pulau Pinang ini. Kita dulu bangkitkan masalah Melayu dalam bandar dan kita dimaklumkan beberapa tahun dahulu ada satu jawatankuasa masa itu yang dipengerusikan oleh Timbalan Ketua Menteri untuk menyelesaikan masalah Melayu dalam bandar. Sekarang ini kita masih belum dapat laporan apakah yang telah dirancang, apakah yang telah dibuat dan bagaimana kita hendak menyelesaikan masalah Melayu dalam bandar.

Y.B. Timbalan Ketua Menteri:

Penjelasan Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Ya, Sungai Bakap.

Y.B. Timbalan Ketua Menteri:

Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh, selamat pagi dan salam sejahtera. Memang Jawatankuasa Kemiskinan Dan Setinggan Dalam Bandar ada satu jawatankuasa dan jawatankuasa dahulu dipengerusikan oleh Y.B. Timbalan Ketua Menteri dan masih diteruskan. Jawatankuasa inilah yang telah pun membina beberapa projek atas usaha untuk menyediakan tempat tinggal bagi setinggan-setinggan yang tertentu. Saya ingat saya akan jelaskan beberapa projek yang telahpun disediakan untuk membantu setinggan-setinggan di dalam bandar. Pada masa yang sama kita juga sedang dalam usaha mengenal pasti tapak-tapak lain dan setinggan-setinggan yang tinggal di luar bandar. Insya Allah kita akan teruskan.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Saya minta laluan sekali lagi.

Y.B. Dato' Speaker:

Y.B. Penaga.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Perlu saya jelaskan di sini angka 178 keluarga miskin luar bandar itu adalah yang terkecil di Malaysia. Kalau dibandingkan di negeri-negeri lain seperti Kelantan dan Terengganu yang beribu-ribu berbanding dengan negeri-negeri lain yang paling kecil golongan keluarga termiskin di Malaysia ialah di Pulau Pinang. Walaupun demikian kita teruskan usaha untuk menuju ke arah sifar miskin.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Terima kasih. Itulah masalah setingan ini, yang ingin kita dengar jawapan daripada Yang Berhormat daripada Sungai Bakap, Timbalan Ketua Menteri. Berapa ramaiakah setingan yang telah dapat kita selesaikan penempatan mereka? Berapa ramai lagi dan bila jangkamasanya kita yakin dapat selesaikan masalah setingan orang Melayu dalam bandar ini? Apakah langkah-langkah yang diambil bagi memastikan kehidupan masyarakat Melayu dalam bandar ini terbela? Langkah-langkah yang telah diambil bagi meningkatkan pendapatan ekonomi mereka. Prasarana kehidupan mereka di dalam kawasan mereka seperti mana, dan sebagainya.

Jadi Y.B. Dato' Speaker, sekiranya kita melihat keadaan sungai kita sekarang sememangnya kita akui memang kadangkala kita nampak bersih bila air banyak, tetapi sekarang ini sekiranya air kurang kita lihat air sungai begitu kotor dengan pencemaran-pencemaran yang begitu tinggi. Kita telah lama membincangkan tentang masalah pencemaran sungai ini dan kempen-kempen yang telah dijalankan iaitu "Cintai Sungai" dan sebagainya, tetapi masih banyak lagi masalah seperti masih juga berlaku, mungkin apabila tebatan banjir dibuat mungkin juga boleh menyelesaikan masalah ini. Mungkin saya berkeyakinan seperti itu, tetapi sekiranya kita lihat petani-petani kita juga mempunyai satu sikap yang agak kurang baik, kadang-kadang mereka ini habis menggunakan racun dan ambil tong-tong racun pun dia buang dalam tu, plastik baja juga dibuang masuk dalam ban, saluran dan sebagainya, sebab itu kita rasa perlu ada pemantauan oleh Jabatan Pengairan dan Saliran (JPS) dan perlu diadakan satu undang-undang kecil. Sekiranya membuang sampah ke dalam parit, pihak MPSP mengenakan denda RM500 atau berapa ratus yang akan dikenakan supaya untuk memastikan saluran kita tidak dicemari dan di jaga dengan baik. Jadi program ini saya rasakan perlu sebab perkara ini begitu lama. Kadang-kadang apabila kita membuat gotong-royong dengan orang kampung mencuci parit, bersama-sama kita lihat begitu banyak tong-tong, plastik baja, racun dan sebagainya. Jadi sekiranya perkara ini dibiarkan saya nampak kita tidak boleh bersama-sama menyelesaikan masalah ini.

Masalah satu lagi Y.B. Dato' Speaker, kita telah lama membincangkan masalah pencemaran air Sungai Kerek, daripada Kampong Selamat masuk ke Sungai Dua, sampai ke Sungai Dua pergi ke Sungai Perai dan ini telah menyebabkan loji yang telah dibina oleh PBA RM20 juta lebih terbiar seperti gajah puteh sudah beberapa tahun dan sehingga kini, sampai sekarang tidak boleh diselesaikan. Jabatan ada membuat lawatan sehingga ke Jerman dan telah kembali menggunakan BOD dan sebagainya akhirnya sampai sekarang tidak boleh juga menyelesaikan masalah pencemaran ini.

Kita rasa masalah utama yang berlaku pencemaran di kawasan sungai ini juga menyebabkan petani-petani kita kekurangan hasil pertanian di kawasan Pokok Tampai. Padinya menjadi gabuk dan sebagainya kerana airnya pekat dan menghadapi masalah. Punca utamanya adalah penternakan khinzir di Kampong Selamat. Perkara ini berlaku telah lama, sebab itu kita asyik cadangkan selalunya penternakan khinzir di Pulau Pinang ini kalau boleh ditutup, kerana dahulu kerajaan telah mengambil langkah memberi galakkan kepada penternak khinzir ini menjalankan kerja lain. Beri sedikit pengecualian tanahnya itu. Penternakan khinzir ditutup dan tanah itu boleh di buat industri kecil dan sebagainya ataupun hendak menjalankan apa-apa pun, kerajaan boleh berikan kelonggaran begitu. Saya ingat perkara ini ada sambutan kerana ada orang telah menyambut cabaran ini, kerana sekiranya, sekarang ini asyik membuat kolam airnya akhirnya air kolam tersebut masuk juga, dan ini menjejaskan banyak masalah yang timbul, nasib nelayan juga bermasalah. Jadi Y.B. Dato' Speaker, saya.....(gangguan).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Y.B. Ahli Kawasan Jawi, sila duduk saya hendak minta Y.B. Sungai Dua bercakap tanpa gangguan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Jadi Y.B. Dato' Speaker, kita nampak bahawa perlunya penternakan khinzir ini ditutup kerana di Pulau Pinang saya dapat memang tidak perlu. Ladang-ladang khinzir ini banyak mendatangkan masalah kepada rakyat keseluruhannya. Ada cadangan yang saya dengar kata, daripada Ahli Pulau Tikus baru-baru ini mengatakan hendak memindahkan semua khinzir-khinzir ini ke satu ladang ke kawasan Nibong Tebal. Saya fikir sekiranya hendak memindahkan ke kawasan Nibong Tebal, orang kawasan Nibong Tebal pula akan menghadapi masalah sebagaimana masalah yang dihadapi oleh masyarakat di Daerah Seberang Perai Utara.

Pada masa kini sekiranya boleh, dan kelmarin Ahli Kawasan Batu Maung juga bercakap mengatakan hendak menyuruh pergi melawat, beliau berkata taklimat yang diberi kepadanya di Bangkok, semuanya di buat elok, cantik dan sebagainya. Jadi beliau katakan buat seperti di Bangkok, saya rasakan ini tidak perlu kerana khinzir ini, orang di Pulau Pinang banyak membeli yang import sahaja.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Minta penjelasan Y.B. Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Tidak dibenarkan.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Sedikit sahaja Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Tidak boleh.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Jadi Y.B. Dato' Speaker, berdasarkan masalah-masalah yang ditanggung penderitaan rakyat yang menanggung masalah seperti ini sudah sekian lama. Saya tidak mahu teriak seperti Y.B. Kawasan Seberang Jaya kelmarin. Kalau tidak saya pun hendak teriak juga sebab masalah penderitaan petani kita, masalah penderitaan nelayan sungai kita. Nelayan sungai di kawasan saya, pendapatan mereka adalah mencari udang galah. Kalau sehari dia mendapat 4 kilo, bayangkanlah 1 kilo dia menjual RM26.00, sekiranya 4 kilo pendapatannya adalah RM90.00 lebih kurang RM100.00 satu hari, kalau 1 bulan, pendapatannya RM3,000.00 itupun dia pergi hanya 2 jam sahaja, tetapi sekarang ini, hendak mendapat 1 kilo sehari pun tidak boleh. Perkara ini telah sudah lama berlaku, dan baru ini pula apabila membuat tebatan banjir, masalah sungai yang lebih teruk ini langsung tidak boleh turun ke sungai. Ada tiga hingga empat puluh nelayan sungai di kawasan saya yang mata pencarian mereka semata-mata di dalam sungai itu.

Oleh itu kita berharap, sekiranya boleh kerajaan pandang serius tutuplah ladang khinzir ini, tutup sahaja kerana dia banyak memberikan masalah-masalah kepada orang lain. Sekiranya dia tidak beri masalah kepada orang lain biarkan sahaja, itu hak mereka, tetapi kerana air yang dilepaskan, dan masuk ke dalam sungai-sungai, menyebabkan orang lain menderita, petani menderita, nelayan sungai menderita. Kita dahulu orang-orang di tepi sungai itu dahulunya anak-anak mereka seronok memancing ikan, sekarang ini menjadi takut untuk memancing. Dahulu sekiranya sewaktu banjir dia datang hingga timbul kepala, dan kepala ikan keli pun ada juga.

Jadi Y.B. Dato' Speaker, ini adalah masalah yang dihadapi dan masalah ini telah lama berlarutan dan saya telah bangkitkan daripada dahulu sehingga sekarang ini, tetapi tidak ada penyelesaiannya dan tiada sebarang tindakan seolah-olah kita ini tidak begitu prihatin kepada masalah nasib rakyat kita di bawah ini. Lawatan sudah beberapa kali telah dibuat, dahulu semasa pergi ke Jerman, lihat ada sistem BOD dan balik begitu sahaja tidak boleh selesai juga. Kalau tidak tutup tidak boleh selesai, dan sekiranya tutup semuanya selesai masalah.

Saya bercakap ini kerana perkara seperti ini berlaku di kawasan Pinang Tunggal tetapi kesannya kepada Sungai Dua, daripada Pinang Tunggal itu airnya mengalir masuk ke sungai. Ada begitu ramai kaum petani, di mana ada bendang di situ kemudian masuk ke dalam sungai menjejaskan pendapatan nelayan sungai dan sebagainya. Ini adalah masalah, sebab itu Y.B. Dato' Speaker, saya merayu sekali lagi perkara ini telah lama, keputusan harus diambil, keputusan muktamad, tutup sahaja ladang-ladang khinzir ini supaya tidak lagi memberikan masalah kepada masyarakat kita, petani kita, nelayan kita dan sebagainya.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Minta penjelasan Dato' Speaker hanya sekejap sahaja.

Y.B. Dato' Speaker:

Tidak benar, nanti dijelaskan oleh pihak EXCO. Semasa EXCO jawab nanti minta penjelasan dari pihak EXCO.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Sebab sebentar tadi Ahli Sungai Dua ada membuat tuduhan bahawa kata saya yang cadang bawa(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, kalau hendak membawa hal peraturan bolehlah, tetapi penjelasan tidak dibenarkan.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Kena tengok peraturan dahulu, saya akan *check*.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Jadi Y.B. Dato' Speaker, saya pun tidak mahu panjang-panjangkan masalah pencemaran sungai ini yang menyebabkan oleh penternakan khinzir.

Jadi kita berharap bahawa sekiranya boleh kita mengambil keputusan supaya kita boleh tutup sahaja penternakan khinzir di Kampong Selamat dan juga di Pongsu Seribu. Di kawasan Pongsu Seribu itu apabila malam, Y.B. Timbalan Ketua Menteri bila saya pergi sembahyang di surau Taman Seri Indah berdekatan dengan Kampong Paya itu. Semasa kita bersembahyang, bau datang, terlalu berbau tambahan pula semasa bulan Ramadan ketika bersama sembahyang terawih cukup berbau, kita pun tidak tahan kerana baunya terlalu kuat. Kalau boleh tutup sahajalah kerana ramai penduduk dan lagi pun kawasan itu dinaikkan taman perumahan pula dan mereka juga tidak tahan dan bercakap dengan saya. Apabila tiba waktu malam baunya terlalu kuat, tetapi waktu siang boleh tahan juga tidak begitu kuat.

Oleh itu saya syorkan orang-orang di kawasan itu supaya makan malam di waktu petang, jangan makan malam di waktu malam. Mereka malam di waktu petang kerana waktu petang tidak berbau lagi, tetapi waktu malam baunya begitu teruk sekali. Saya minta perkara ini serius tolonglah lihat untuk menyelesaikan masalah ini.

Y.B. Dato' Speaker, tentang masalah pusat-pusat kesihatan ini saya mengucapkan berbanyak terima kasih kerana banyak pusat-pusat kesihatan kita banyak telah di *up grade*, di Sungai Dua juga telah di *up grade* macam-macam ada, segala pemeriksaan *x-ray* dan sebagainya, tetapi saya dapati bahawa pusat kesihatan kita di Tasek Gelugor telah begitu lama, kliniknya seperti dahulu juga sebab itu kita rasa pusat kesihatan di Tasek Gelugor kalau boleh dalam Rancangan Malaysia Ke-9 ini, *up grade* sama, naikan tarafnya berilah kemudahan-kemudahan yang lebih kerana ramai penduduk sehingga sampai ke kawasan Kampong Selamat, Pinang Tunggal, Kubang Menerong.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Y.B. Dato' Speaker, minta laluan boleh.

Y.B. Dato' Speaker:

Minta maaf Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Roslan bin Saidin):

Pantun pun tidak boleh.

Y.B. Dato' Speaker:

Pantun pun tidak boleh, kalau hendak bangkitkan hal peraturan bolehlah, silakan.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Roslan bin Saidin):

Pantun sedikit sahaja 2 rangkap, tidak boleh Y.B.

Y.B. Dato' Speaker:

Ya, nanti pantun selepas ini, kita pantun dan kita boleh buat satu majlis pantun di kalangan ADUN-ADUN.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Jadi saya ingat, elok dan sampai sudah masanya masalah peningkatan kualiti perkhidmatan kesihatan di luar bandar ini diberikan perhatian yang serius dalam usaha kita hendak memastikan bahawa rakyat kita di luar bandar juga mendapat perkhidmatan yang baik kerana bila anak-anak sihat, rakyat sihat kita dapat manfaat dan faedahnya banyak sebab kita lihat perlu disediakan berbagai-bagai kemudahan di klinik Tasek Gelugor itu.

Begitu juga kita lihat klinik-klinik, di mana orang dahulu kata Klinik Bidan.

Y.B. Dato' Speaker:

Pusat Bidan dahulu.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Dahulu Pusat Bidan, sekarang ini pusat itu salah takrif banyak sangat, jadi ditukarkan pula kepada Klinik Bidan Pemeriksaan Ibu dan Anak.

Kita lihat Dato' Speaker, di Permatang Buluh daripada dahulu hingga sekarang semacam itu sahaja, seperti tidak diberi perhatian. Pusat Bidan di Pekan Darat elok sedikit sebab kita tolong bantu mengecat, Pusat Bidan di Pokok Sena, Pusat Bidan di Lahar Yooi, Pusat Bidang di sebelah Bertam tetapi Bertam ada Hospital tidak mengapa juga, di Pinang Tunggal ada juga Pusat Bidan banyak. Sebenarnya banyak telah didirikan, tetapi tidak diberikan dan dinaikkan taraf untuk memberi kemudahan yang lebih selesa kerana digunakan oleh ibu-ibu dan anak-anak. Ada yang menggunakannya pada hari Selasa atau Rabu dan di samping itu kecemasan pun orang-orang kampung boleh datang menumpang di situ untuk mendapatkan rawatan di klinik-klinik Bidan itu juga. Kadang-kadang pada hari Rabu, saya pun tidak begitu pasti, kerana dahulu, saya ada anak kecil kerap juga pergi, sekarang anak saya semuanya telah besar saya pun tidak pernah pergi.

Hari tertentu ini, sudahlah dia mengandung hendak kena berdiri di luar tunggu giliran, tempat menunggu pun tidak ada di Klinik Ibu dan Anak ini iaitu di Klinik Bidan. Ini perlu dilihat dan dikaji semula dan dilihat balik taraf klinik bidan dan sebagainya. Dulu saya bercakap tentang masalah perkhidmatan Hospital Bukit Mertajam, saya bawa orang tua-tua hendak periksa mata, tunggu daripada 8.00 pagi sampai 3.00 petang baru selesai, punya lama, punya ramai, tempat sempit. Tempat lama, bangunan lama, wad mata dibelakang di buat tempat menunggu, naik jumpa doktor di lorong dan di tengah lorong untuk berjalan untuk berjumpa doktor kiri kanan, buat test mata, orang pergi balik untuk test mata. A, B, C, test di tengah lorong itu dan masa pendaftaran itu di depan itu, kad letak di atas tangga, nurse turun ambil atas tangga sahaja. Jadi sudah sampai masanya kemudahan perlu diperbaiki, bagi gambaran yang lebih baik, apa ini di Malaysia negara yang maju 2020 nanti macam ini punya keadaan di Hospital Bukit Mertajam, pernah pergi Y.B. Bertam? Lama tidak pergi kerana tidak sakit mata, saya bawa orang tua-tua pergi dan saya tengok sendiri keadaan dan sebab itu saya rasa perlu kita, kalau boleh kita pindahkan klinik mata ini ke bahagian pemeriksaan mata, pakar mata ini kita pindah ke tempat lain yang lebih selesa tiada ganggu, hanya dia sahaja dengan letakkan kemudahan-kemudahan, maklum saja tempat mata ini orang yang pergi ke situ mesti mata yang tidak elok, orang tua-tua, sebab itu kita perlulah lihat perkara ini supaya di dalam RMKe-9 kita dapat memastikan projek-projek begini dapat kita laksanakan bagi memastikan mutu kesihatan, perkhidmatan kesihatan kita semakin baik.

Y.B. Dato' Speaker:

Y.B. Sungai Dua, tolong ringkaskan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin b. Mohamed):

Ada sikit-sikit saja. Y.B. Dato' Speaker, saya mengucapkan terima kasih banyak kepada Kerajaan Persekutuan kerana dalam belanjawan yang telah dikemukakan oleh Y.A.B. Perdana Menteri baru-baru ini telah memberikan elaun-elaun kepada guru-guru sekolah agama rakyat, dan terima kasih banyak tetapi bila elaun ini dinaikkan, kita juga harus melihat perkhidmatan mereka semakin baik, perkhidmatannya jadi perlu dikaji semula, perkhidmatan guru-guru secara menyeluruh kerana kadang-kadang saya *round* pada waktu petang begitu banyak sekolah-sekolah agama kita beroperasi di Negeri Pulau Pinang ini, saya tengok katakan ada kematian, ada orang mati habis cikgu-cikgu itu, tinggal cikgu perempuan, cikgu-cikgu lelaki pergi sembahyang mayat, budak-budak berkeliaran dalam sekolah. Sebab itu kita perlu diperkemaskan balik cara pengambilan guru ini dan perlu kita adakan latihan atau pun adakan

kursus meningkatkan mutu mereka untuk mereka mengajar di sekolah-sekolah agama rakyat dan kita perlu teliti balik *back ground* mereka ini guru kelulusan sekurang-kurangnya kelulusan empat *thanawi* bolehlah untuk mengajar anak-anak kita. Kita mahu mutu pendidikan sekolah agama di Negeri Pulau Pinang dapat kita tingkatkan kerana kita mempunyai rancangan sekolah rendah agama rakyat, sekolah menengah agama rakyat dan kita rancang di Pulau Pinang hendak buat Universiti Islam dan sebagainya tentulah daripada sekarang kita perlu memperkemaskan kurikulum sekolah agama ini dan tentang latihan asas kepada guru-guru sekolah agama ini.

Y.B. Dato' Speaker, satu lagi masalah kita dapati undang-undang tentang ajaran sesat ini. Bila kita dikejutkan dengan ajaran "Ayah Pin", kita nampak di Pulau Pinang sekarang ini pun masih ada lagi tapi mungkin tidak didedahkan ajaran sesat ini masih ada secara besar dan kecil. Kita tengok hari itu seperti kes Haji Ismail di Permatang Krai. Bila berlaku kes itu, kita tengok undang-undang kita tidak ada. Kita rujuk kepada Dato'-Dato' Mufti, kemudian hendak buat fatwa, kemudian masuk, kemudian dia hendak warta tetapi akhirnya bila warta pun tidak boleh buat penguasaan akhirnya sampai Haji Ismail meninggal, kita tidak dapat ambil tindakan undang-undang. Kelonggaran undang-undang ini menyebabkan banyak berlaku ke arah masalah ajaran sesat. Bukan saja ajaran sesat, masalah murtad juga kita perlu diperjelaskan macam mana yang terjadinya murtad dan sebagainya. Apakah kita perlu ada satu undang-undang orang murtad ini macam mana dan sebagainya.

Begitu juga dengan undang-undang kita yang lain. Kadang-kadang undang-undang kita terlalu rendah menyebabkan orang berani langgar undang-undang. Kena tangkap berdua-duaan dalam hotel tanpa berpakaian disaksikan oleh empat orang saksi, akhirnya keputusan dibuat dia berzina tetapi hukuman undang-undang yang ada hari ini ialah denda RM3,000. Saya cakap keliling ini, supaya keliling ini boleh tolong buat keputusan tentang undang-undang ini, ya Dato' Speaker (ketawa).

Y.B. Dato' Speaker:

Style macam itu.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin b. Mohamed):

Style macam itu, habis maksima RM3,000, kemudian Hakim, dia nampak kesian turun RM2,000. Jadi adakah kesalahan yang begini berat, kalau mengikut hukum Islam, direjam dengan batu, sula dan sebagainya dan rotan seratus rotan. Kita kena buatlah, baru orang ada keinsafan dan kesedaran tidak mahu benda-benda itu. Kalau ikut laporan kes-kes di Pulau Pinang, kes laporan masalah yang kita hadapi, yang berlaku di

Negeri Pulau Pinang tentang masalah kes-kes yang ada, denda yang banyak dikutip iaitu RM1juta, makna jika banyak kutip denda yang dapat RM1,167.33 juta bagi kes Mal pendaftaran kes dan bayaran hasil kes jenayah, bayaran denda hasil daripada kes Mal RM45,900 itu pendaftaran dan kes jenayah RM121,353.10. Jadi berdasarkan kepada ini kita dapati memang agak tinggi, tetapi banyak orang melakukan masalah ini. Tidak tahu, saya tidak minta kes, tahun ini berapa, tahun lepas berapa, menurun atau tidak dan sebagainya, sebab ini perlu kita lihat.

Jadi kita harap undang-undang yang ada perlu dikaji semula dan supaya memberi gambaran yang lebih jelas kepada masyarakat dan kita buat undang-undang, kadang-kadang kita kurang memberi pendedahan undang-undang ini kepada rakyat. Kita kena war-warkan undang-undang ini, kita kena bagi rakyat tahu. Kadang-kadang undang-undang ada rakyat tidak tahu, bila dia kena tangkap, baru dia tahu macam kita, kena naik-naik kereta *double line*, tau-tau kita kena gantung lesen, kita tidak tahu gantung lesen. Kadang-kadang tidak dimaklumkan, jadi inilah yang berlaku. Sebab itu undang-undang perlu diperjelaskan, dihebahkan, dimaklumkan dan sebagainya.

Y.B. Dato' Speaker, sekarang ini masalah kita diperingkat kawasan Parlimen diwujudkan satu jawatankuasa Kebajikan dan Pembangunan Masyarakat. Di mana untuk Jabatan Kebajikan Masyarakat sebagai urusetia untuk dapat sama-sama jawatankuasa ini dipermantapkan kalau boleh kerajaan negeri dan diberi sedikit peruntukan kepada jawatankuasa ini supaya kita mahu dia buat bancian yang sebenarnya berapa orang miskin yang ada, berapa orang yang perlu bantuan kebajikan masyarakat. Berapa orang yang menghadapi masalah dan sebagainya. Jawatankuasa ini buat kajian dan bancian betul-betul, tiap-tiap parlimen dan kemudian apakah tindakan-tindakan dan perancangan yang dibuat. Kemudian yang saya nampak bahawa sekarang yang dihadapi oleh masyarakat kita, masalah kekeluargaan. Kita ada buat kempen "Sayangilah Anak Anda", tetapi tidak tahu sejauh mana keberkesanan "Sayangilah Anak Anda", kadang-kadang ibu bapa sibuk tidak sempat dan sebagainya. Tinggal emak saja yang sayang anak dan emak pun sibuk, anak bagi orang gaji jaga tapi kita sekarang ini kena terbalikkan kempen kita pula suruh pula anak-anak sayangi ibu bapa anda, kerana kita dapati kata orang tua-tua, pepatah orang tua-tua ibu bapa ataupun ibu boleh jaga anak dia walaupun dia ada 10 orang, dia sanggup bersusah payah tetapi anak seorang belum tentu walaupun anak dia sepuluh. Belum tentu salah seorang itu boleh menjaga ibunya dan boleh menjaga ibu bapanya.

Ini masalah yang kita dapati. Waktu yang perlu kita kempen terbalikkan suruh anak-anak sayangilah ibu bapa anda. Kita bagi dorongan, buatlah sedikit macam mana supaya ada keinsafan, sebab itu tidak timbul masalah anak tadi, ibu tua tadi yang duduk di sebelah dia pun tidak sempat hendak jaga dia kerana anak dia sibuk, tetapi kalau dari kecil daripada peringkat di sekolah lagi kita latih dia, kita bagi dorongan dan bimbingan kepada dia. Kempen kita ini daripada peringkat sekolah lagi kita suruh semak sayangi ibu bapa, saya yakin dan percaya, kita boleh secara beransur boleh menjadikan masyarakat dan keluarga yang baik.

Y.B. Dato' Speaker, masalah satu lagi bagi saya masalah anak dara tua tidak kahwin dipanggil 'andartu' tetapi ramai lelaki tua tidak kahwin ini orang kahwin apa, 'antertu'. Jadi masalah ramai lelaki tua tidak kahwin sekarang ini, ramai lelaki yang orang nampak anak dara tua tidak kahwin, anak dara tua 'andartu' tetapi bila lelaki ramai yang tidak kahwin sampai umur 30 tahun lebih tidak kahwin, dalam Dewan ini pun ada Ahli Yang Berhormat yang tidak kahwin, jadi ada lagi di luar, ini contoh. Kalau hendak kata miskin, Yang Berhormat ini tidak miskin, ada semua. Kalau dia memilih sangat, saya tidak tahu. Masalah sekarang apabila ramai lelaki tua yang tidak berkawin ini boleh menjadi masalah, tidak kahwin pun masalah, kahwin...(ketawa). Kalau 'andartu' tidak kahwin menjadi masalah, lelaki tua tidak kahwin, jadi kita hendak buat program tengok macam mana, pasal apa ramai lelaki sekarang ini tidak kahwin, bila saya tanya kawan-kawan di bawah ini sudah 32, 34 tahun pasal apa? Duit tidak ada. Kenapa duit tidak ada, kerja ada, tidak cukup. Kenapa tidak cukup, taraf hidup sudah tinggi. Sebab itu kita tengok betulkan sekarang ini keadaan ini berlaku adakah tamparan hidup kita di Pulau Pinang ini, kalau orang yang RM1,000 tidak mampu untuk kahwin. Saya tanya dia gajinya RM1,500 layak mendapat kos rendah RM1,500 ke bawah layak, dia bujang, kahwin baru layak dapat rumah, tapi umur 34 tahun, boleh dipertimbangkan kalau tidak kahwin pun tapi untuk bagi rumah kos rendah hendak duduk dengan siapa. Kalau kita buat sangkar burung, burung duduk sorang-sorang, akhirnya dia sejuk begitu saja, dia boleh mati. Sebab itu saya tanya dia, burung itulah...(ketawa). Jadi saya tanya dia, dia bagi tahu saya RM1,500 dia kata, dia kena bayar kos sara hidup orang tua dia, dia duduk di rumah emak dan bapa, dia kata kurang RM400 dia kena belanja untuk rumah, kemudian bayar letrik, telefon, bayar minyak kereta, dia pergi kerja RM400 lebih lagi. Dia bukan miskin, gaji dia RM1,500 tetapi dia tidak mampu kahwin kerana sebab ini.

Sebab-sebab yang pertama dia bagi dekat ibu bapa dia untuk belanja beli cabai, beli gula, beli beras, beli apa semua ini, beli ikan, beli sayur RM400 kemudian bayar bil telefon, bil elektrik, minyak kereta RM350 berapa sudah, RM750, kemudian bayar pinjaman kereta RM450, seribu lebih. Maknanya dia tinggal duit poket dia dalam RM300. Dia kata dekat saya tinggal RM300 hendak kahwin macam mana, sayapun fikir betul juga. Sebab itu kita rasa kita kena *createkan* sesuatu supaya pendapatan rakyat boleh dipertingkatkan. Saya takut semakin ramai orang berfikiran semacam itu, makin ramailah lelaki tidak berkahwin. Bila lelaki tidak berkahwin, wanita juga tidak kahwin, kerana yang hendak kahwin lelaki, yang akan kahwin wanita. Dia akan jadi masalah, masalah sosial akan berlaku sebab itu benda ini walaupun kita nampak ringan, remeh, tetapi akhirnya dia akan memberikan satu kesan yang tidak baik kepada masyarakat kita untuk di masa akan datang.

Y.B. Dato' Speaker:

Ada lelaki kahwin lelaki sekarang.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Itu isu baru, tetapi Perdana Menteri kita bagi arahan memang tidak boleh, memang itu tidak boleh diterima dan tidak boleh didaftarkan. Inilah masalah-masalah yang kita hadapi sekarang, dua-dua masalah, lelaki tidak kahwin, perempuan menghadapi masalah, kerana yang hendak kahwin perempuan.

Y.B. Dato' Speaker:

Ini masalah ADUN.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Dato' Speaker, kita dapati bahawa masalah sosial ini berpunca daripada beberapa masalah-masalah yang ada kaitan daripada begini. Keadaan begini, yang berlaku masalah sosial, sebab itu untuk dia hendak hilangkan dia punya *tension* dia kata "ai aku tidak kahwin" akhirnya dia pergi ke pusat-pusat hiburan. Akhirnya berlakulah apa-apa di pusat hiburan dan sebagainya, ini masalahnya. Kita kena lihat perkara ini serius sebenarnya, setuju tidak. Jadi inilah masalah-masalah yang kita hadapi Y.B. Dato' Speaker, lagi satu masalah yang saya tengok sekarang... (gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat panjang lagikah, 2 jam lebih.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Dua jam sahaja, hari ini kacau banyak, pendek sahaja. Sekali lagi masalahnya ialah masalah kemalangan di Negeri Pulau Pinang ini. Kita tengok kemalangan di Negeri Pulau Pinang ini berlaku kebanyakan yang saya tengok ianya berlaku di jalan-jalan yang elok, tetapi kemalangan mengikut apa yang saya dapati, banyak kemalangan berlaku di kawasan Timur Laut dan juga di dalam kawasan-kawasan bandar raya. Daerah yang mencatatkan bilangan kemalangan yang tertinggi ialah Daerah Timur Laut, kawasan di mana kemalangan jalanraya yang kerap berlaku di Daerah Timur Laut adalah sepanjang Jalan Masjid Negeri, Jalan Sultan Azlan Shah dan Jalan Air Itam. Maknanya jumlah kemalangan di Negeri Pulau Pinang tahun 2005 sudah mencatat 25,845 kemalangan, makna tinggi kemalangan ini, kenapa berlaku kemalangan. Saya tengok kelmarin, saya dengan kawan-kawan bila tunggu hendak pergi ke jamuan, di Negeri Pulau Pinang ini kualiti jalan kita teruk, naik kereta Mercedes jalan biasa di atas *highway*, kita tidur pun sedap, tetapi masuk jalan itu bunyi "kreek", "kreek", "kreek", jalan ternyata tidak serata, sini tempek sikit, sana tempek sikit, sini berlubang sedikit, tergelincir sedikit, motor datang, jatuh, berlaku kemalangan. Naik basikal tidak selamat di dalam Bandar raya, tergelincir, *boom*, mati. Sebab itu di dalam Bandar raya kalau boleh kualiti jalan kita kena bagi elok, kerana bukan sahaja digunakan oleh rakyat kita bagi mengatasi masalah kemalangan ini, tetapi juga pelancong luar negeri datang. Rakan-rakan kita di negeri lain datang melancong, jalan di Negeri Pulau Pinang ini kenapa teruk sangat. Kalau kita keluar daripada feri pergi ke Tanjung Tokong dan Batu Feringghi, di situ sepatutnya kena baik cantik, kena bagi elok. Kualiti jalan kita, tidak tahulah tanggungjawab sama ada Majlis Perbandaran Pulau Pinang atau JKR kerana dia dalam bandar, kalau MPPP tengok balik semua jalan-jalan ini, di mana perlu diturap tar, janganlah pergi tempek-tempek, kita kadang-kadang tengok *maintenance* bawa datang lori, turun, tempek-tempek, pergi. Esok kita tengok macam bubuh *plaster*, tempek sana, tempek sini. Bila jadi tempek itu kemalangan boleh berlaku, orang naik motor tergelincir sedikit, berselisih dengan kereta kita. Orang naik basikal tergelincir kerana jalan tidak serata, sebab itu perlu kita lihat dari segi kemudahan.

Di sebelah Seberang kalau saya kata memanglah sudah cakap banyak kali kesesakan di Sungai Dua, mereka beri jawapan kata, hendak pasang *traffic light* tambah, hendak buat jalan pintas ini sudah lama, sampai sekarang. Baru-baru ini saya tanya Jurutera Daerah dia kata RMKe-9 mungkin duduk di bawah sedikit mereka hendak bagi tempat yang lain. Saya kata kalau kita ikut kajian bancian, jalan ini perlu kita segerakan kerana kalau kita tidak segerakan masalah yang dihadapi sebenarnya jalan-jalan negeri yang ada di Seberang Perai Utara,

sayapun hendak bantu kawan-kawan kita yang hendak balik Kepala Batas, hendak balik Bertam, Dato' Speaker pun hendak balik Bertam daripada Sungai Dua hendak pergi Jalan Permatang terus Permatang Sireh, nak balik Bertam, rumah YB. Dato' Speaker, jalan itu kecil, yang menjadi masalah di situ orang tidak mahu bayar tol, sebab itu dia jalan di situ.

Dato' Speaker, jalan itu memang kecil, JKR sudah tolong lebarkan jalan sampai habis, *reserved* jalan pun sudah habis, sampai tiang elektrik duduk atas jalan, kita duduk minta ubah tiang elektrik takut orang langgar, tetapi tidak diubah. Tolonglah TNB kalau boleh, TNB, Telekom bantulah, janganlah hendak caj apa-apa, ubah, lebar barulah boleh bantu sedikit kesesakan jalanraya ini. Jalan sempit, jadi jalan itu memang tidak boleh, kapasiti penggunaannya sudah terlalu maksima, sebab itu jalan pintas yang kita cadang ini masuklah, kalau bolehlah kita minta tolonglah supaya adakan jalan pintas antara Kepala Batas ataupun daripada Kepala Batas ke Pajak Song terus keluar Sungai Lokan, masuk *highway* selesai masalah. Kerana jalan itu digunakan oleh orang-orang daripada Pinang Tunggal, Bertam, hendak pergi kerja mereka tidak mahu pergi ikut Tol Bertam Dato' Speaker, kerana kena bayar dua tol, satu bayar tol Bertam, satu kena bayar tol Sungai Dua, dia kena 2 tol. Satu tol bayar, tetapi melalui 2 tol. Sebab itu mereka melalui jalan ini, jalan ini keluar Sungai Dua kita kena bayar tol, sebab itu kalau dia kena bayar tol sudah tentulah perbelanjaannya meningkat, sebab itu dia datang ke Sungai Dua, itu punca masalah kesesakan di Sungai Dua ini.

Dato' Speaker, kita harap jalan pintas ini dapat disegerakan, kalau boleh dalam RMKe-9 ini, kita tolonglah minta kerajaan pergi lawan macam manapun, supaya pastikan pelaksanaan ini dapat dibuat. Lagi satu kita dengar PORR ini, lama sudah. PORR ini terlalu lama dan saya dapati dahulu BORR dengan PORR sama, dirancang waktu yang sama. BORR sudah hendak siap, ingat Januari ini boleh guna tetapi PORR ini sampai sekarang tidak ada apa. Jadi saya suka hendak cadangkan kalau boleh kerajaan negeri ambil keputusan batalkan PORR. Kenapa batal, kita gunakan duit yang ada untuk PORR ini dimana kerajaan hendak beri tanah pada orang dengan penswastan skim ini, gunakan peruntukan ini supaya mendesak Kerajaan Persekutuan bina segera jambatan kedua, jadi dalam Pulau ini masalah kesesakan yang berlaku ini adalah kerana kita kena semak sistem lalu lintas. Kalau boleh sistem lalu lintas dalam Pulau ini semua *one way* sahaja. Jangan buat dua hala, itu yang membuat kesesakan, kaji macam mana hendak buat *one way*. Itu kerja ADUN Pulau Tikus, beliau kena kaji. Tengok *one way* seluruh Pulau, macam mana hendak pusing, nanti bila kita sudah ada Je-Expressway, maknanya memang kita sudah boleh pusing. Benda yang lebih susah lebih daripada itu orang boleh buat, tidak ada benda yang lebih susah

yang tidak boleh diselesaikan. Saya nampaklah boleh, kerana jambatan kedua ini lebih penting daripada PORR. Jambatan kedua itu sampai sekarang belum ada keputusan muktamad sebenarnya, akan datang sahaja, *coming soon, coming soon*. Tau-tau tidak datang. Kita buat jambatan kedua terus. Untuk yang tinggal di Seberang telah lama bersabar, bila hendak datang ke Pulau Pinang *queue* dekat masuk tol sampai Seberang Jaya. Hendak masuk jambatan terutama malam kalau ada *function* kita *jammed* akhirnya kita tak pergi *function*, sebab itu muka saya jarang nampak pergi *function*.

Y.B. Dato' Speaker:

Tunggu lama sangat, merajuklah.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Merajuk, Y.B. Dato' Speaker. Betul *jammed*, feri pun *jammed*, kalau pelebaran jambatan ini saya tengok jawapan yang diberi, dia kata Disember hendak mula, tetapi saya tidak nampak lagi peralatan masukpun, hari ini sudah berapa Disember, 8 Disember. Kontraktor mana yang terlibat tolong percepatkan sikit. Saya punya soalan, bilakah projek pelebaran Jambatan Pulau Pinang akan dimulakan? Sebelum Tol sudah mula, tidak tahulah 2, 3 hari ini saya datang dengan feri. Kena cepat, sebab saya tengok banyak *package* dan dijangka siap 30 bulan. Ini Dato' Speaker, kalau dalam masa pembinaan nanti, lagi *jammed*, sebab itu kita kena tengok juga apakah feri kena tambah masa itu, dalam masa 30 bulan ini, tambah perkhidmatan feri, kerapkan. Semalam saya keluar daripada jamuan itu, saya hendak balik rumah, sampai di feri pukul 10.00, saya duduk dalam kereta tunggu feri, pukul 11.00 baru datang, lambat.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat saya ingat isu inipun sudah banyak kali dibangkit, 2, 3 orang bangkit, jadi kita tunggulah jawapan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Terima kasih, Y.B. Dato' Speaker, pasal isu ini kita menghadapi masalah kesesakan yang serius di Pulau Pinang, sebab itu saya rasa perlu selesaikan masalah ini dengan segera, kalau tidak macam itulah saya kata tadi, kalau ada program orang-orang yang penting hendak datang ke Pulau Pinang akhirnya orang buat keputusan tidak mahu datang ke Pulau Pinang. Ini memberi satu gambaran yang tidak baik kepada negeri kita.

Dato' Speaker, lagi satu isu ini saya kena cakap juga, tentang kita tengok di Pulau Pinang kawasan sebelah Seberang Perai, gerai-gerai penjaja tepi jalan terlalu banyak, kadang-kadang mengganggu lalu lintas. Sepatutnya MPSP kena merancang bagaimana kita hendak buat gerai yang elok, menempatkan mereka supaya tidak ganggu simpang-simpang. Saya tengok di Simpang Maklom kita sudah ambil lama tanah itu untuk MPSP buat gerai, MPSP kadang-kadang hendak buat dengan *design* dengan begitu akhirnya memakan belanja yang banyak, tidak payah *design* elok-elok, buat gerai yang teratur, cantik, letak sudahlah. Kira bagi kemudahan untuk orang berniaga.

Saya nampak di Kubang Semang, di tepi masjid, *traffic light* petang-petang *jammed*. Gerai banyak sangat di situ sedangkan dekat bawah dekat lebuh raya itu, dekat sungai, tanah kosong ada, MPSP buatlah di situ elok-elok, pindahkan mereka di situ. Janganlah bagi notis 'ligan' mereka tetapi buat bagi elok-elok dan kemudian pindahkan mereka ke situ. Jadi jalan kita tidak diganggu, banyak tempat lagi, contohnya terlalu banyak, kita terlalu biar akhirnya menjadi masalah-masalah lain kepada kita.

Y.B. Dato' Speaker, lagi satu, sampah kita tengok. Rakyat kita buang sampah banyak sangat, kenapa tidak tahulah. Terlalu banyak sampah. MPSP membelanjakan tiap-tiap tahun RM33 juta untuk membayar pasal sampah ini. Macam mana cara dan kaedah supaya masalah perbelanjaan MPSP ini dapat dikurangkan tentang sampah ini. Kerana apabila duit itu dapat dikurangkan ia boleh buat untuk lain, boleh buat gerai baru pada rakyat, boleh buat tempat-tempat kemudahan dan lain-lain. RM33 juta ini satu angka yang besar. Kita tadi minta untuk orang miskin pun RM5 juta pun tidak ada lagi. Tetapi sebab sampah terpaksa kita keluarkan RM33 juta untuk pengurusan sampah. Sebab itu perlu dilihat bagaimana kempen perlu dibuat kepada masyarakat kita kurangkan sampah yang terlalu banyak ini. Tiap-tiap tahun akan meningkat. Mungkin tahun hadapan meningkat lagi, perbelanjaan bertambah lagi, tambah lagi dan akhirnya perbelanjaan untuk sampah sahaja meningkat begitu tinggi.

Y.B. Dato' Speaker:

Panjang lagikah Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Tidak panjang lagi. Kira-kira cukup-cukup pukul 11.00 pagi boleh selesai, sikit lagi.

Y.B. Dato' Speaker:

Tolong ringkaskan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Terima kasih Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker, lagi satu masalah ialah masalah anjing liar di kawasan-kawasan perumahan. Kalau boleh, minta MPSP pergi tembak. Anjing liar tidak ada lesen, tidak ditambat, tidak diikat. Kadang-kadang dalam taman itu ada ramai orang melayu. Kadang-kadang anak hendak keluar pergi mengaji Al-Quran pun takut hendak kayuh basikal dalam taman pun takut. Kadang-kadang kita tidur malam pun anjing ni bunyi. Dia datang ganggu di hadapan rumah dan sebagainya. Sebab itu saya rasa kita perlu ada undang-undang yang lebih ketat oleh MPSP supaya anjing liar ini kalau tuan dia tidak mahu anjingnya ditembak, tuannya kena tambat, kalau ditangkap, tuannya kena bayar denda. Kita harap, kalau boleh kita minta tuan-tuan anjing ini tambatlah anjing-anjing ini di rumah mereka.

Y.B. Dato' Speaker, kita tengok dari segi prestasi pendidikan. Sekarang ini di sekolah-sekolah di luar bandar semakin baik. Mengapa prestasi semakin baik? Kerana bila saya kaji-kaji, saya dapati prestasi pendidikan memang boleh baik walaupun di mana sekalipun kerana otak manusia ini sama ada dia duduk di bandar, ataupun di luar bandar, sama sahaja. Tetapi yang penting, kemudahan-kemudahan prasarana yang lengkap di sekolah-sekolah ini perlu disediakan. Kita tengok di sekolah-sekolah tertentu, dua tiga tahun ini kita buat beberapa program, kita tambah kemudahannya, kita lengkapkan kemudahan di sekolah itu, kita bagi bantuan di sekolah itu, kita nampak prestasi di sekolah itu sudah meningkat. Saya tengok contoh, Sekolah Kebangsaan Lahar Yooi yang saya jadi pengerusi PIBG itu, kita tengok beberapa tahun ini keputusannya baik, sekarang ini keputusannya semakin baik dan meningkat. Sekarang sekolah luar bandar sudah capai 80% lebih, Sekolah Kebangsaan Permatang Buluh pun sudah 80% lebih kerana kita sudah mula memberi kemudahan-kemudahan. Tetapi kemudahan-kemudahan ini perlu diperlengkapkan lagi. Saya yakin dan percaya Ahli Kawasan Machang Bubuk ada program hendak tambah kemudahan-kemudahan, lengkapkan lagi. Mungkin hendak tambah komputer lagi ataupun sistem bagaimana hendak bagi banyak latihan kerja budak-budak ini dan sebagainya. Mungkin perpustakaan desa perlu ditambahkan lagi supaya bagi mereka pengetahuan yang lebih luas lagi selain daripada di sekolah mereka boleh pergi ke perpustakaan desa ini

mencari bahan dan sebagainya. Perpustakaan desa pula ditambah dengan kemudahan-kemudahan *internet*, *website* dan sebagainya di luar bandar dan diperbanyakkan lagi perpustakaan desa ini. Dengan cara ini saya yakin dan percaya, prestasi pendidikan orang-orang luar bandar juga boleh meningkat. Yang pentingnya usaha atau perlu ditambah prasarana pendidikan di kawasan luar bandar ini.

Y.B. Dato' Speaker, saya pun hendak berhenti, ada sikit sahaja lagi. Tadi ada kawan pesan, ini dia suruh bercakap mengenai masalah pembangunan wanita. Tentang ibu tunggal. Kadang-kadang nasib ibu tunggal ini kurang sedikit pembelaannya. Kita memang ada buat bancian tetapi kita tidak tahu bancian ini ke mana perginya. Kemudian, kalau boleh kita buat semua bancian ibu tunggal ini ikut kategori dan apakah setelah kita buat bancian itu, bagaimana usaha yang diambil oleh jawatankuasa ini untuk membantu ibu-ibu tunggal ini. Ibu tunggal ini kalau boleh kita jangan bagi bantuan wang ringgit, kita bantu dia bagaimana hendak meningkatkan ekonomi keluarga dia ataupun kita buat satu kawasan kegiatan ekonomi. Kalau dia pakar dalam bidang buat kuih, kita letakkan dalam satu gerai buat kuih, kita bagi kemudahan-kemudahan dan bagi dia berniaga di situ. Dia ada sikit pengetahuan tentang bidang jahitan, kita bagi gerai, suruh dia jahit kain baju. Maknanya kita tempatkan satu pusat kegiatan ibu tunggal, jangan tulis 'ibu tunggal', Pusat Kegiatan Wanita. Ada kuih kering, ada jahit. Maknanya di peringkat permulaan ini tiap-tiap Parlimen buat satu. Maknanya jika ada 10 ibu tunggal, kalau kita buat 10 gerai dan maknanya sudah 10 ibu tunggal kita mulakan langkah awal. Kemudian kita tambah. Setiap kawasan Parlimen ada jawatankuasanya, jadi jawatankuasa ini boleh memainkan peranan. Saya ingat boleh diberi bantuan, boleh minta kementerian dan jabatan tertentu membantu supaya masalah-masalah ibu tunggal ini dapat diselesaikan. Kadang-kadang bila datang jumpa kita, kita pun tidak tahu hendak bantu macam mana. Kita pun rasa kadang-kadang datang merayu dan sebagainya. Sebab itu saya rasa perlu adanya program-program tertentu di samping kita bagi dia itu, kita juga perlu memberikan pendedahan kepada dia tentang kursus, bimbingan dan sebagainya kepada dia, bagi dia meningkatkan pendapatan diri dia dan keluarga dia.

Y.B. Dato' Speaker, akhir sekali, saya sekali lagi hendak merakamkan ribuan terima kasih banyak kepada semua jabatan-jabatan dan agensi-agensi kerajaan. Jadi kita harap mungkin ada dalam kita bekerja ini mungkin ada tersalah cakap, silap bahasa kita minta maaf. Jadi kita harap pegawai-pegawai kerajaan sama-sama kita dapat sama-sama memainkan peranan untuk bantu rakyat supaya masalah rakyat ini dapat diselesaikan.

Apa yang kami suarakan sebenarnya untuk kebaikan rakyat, apa yang kami minta sebenarnya untuk kebaikan rakyat. Sebab itu, rakyat pun seronok kalau kita dapat bantu dia. Jadi pegawai kerajaan pun jika sambil bekerja kalau rakyat jumpa dia, dia pun kena senyum. Jangan masam. Macam saya pergi Kuala Lumpur baru-baru ini, jumpa satu ketua jabatan, tunggu dia sudah 15 minit, bila dia datang muka masam. Saya pun takut tengok dia, muka masam. Lepas itu bila saya perkenalkan diri masuk baru dia gelak. Kadang-kadang kita tengok orang muka masam tapi hati dia baik. Kita sahaja salah tafsir macam Y.B. Dato' Setiausaha Kerajaan, kadang-kadang dia susah nak senyum, tetapi sekarang ini boleh senyumlah. Dahulu masa mula-mula datang tidak pernah senyum pun, saya kata "aku senyum kat dia pun, dia tidak senyum kat aku pun". Tetapi sekarang ini Alhamdulillah. Jadi pegawai-pegawai kerajaan kena senyum, mesra rakyat, senyum itu adalah sedekah. Kempen senyum. Maknanya kita kena ada kemesraan antara pegawai kerajaan dengan rakyat. Bila kemesraan ini terjalin barulah kita sama-sama dapat menyelesaikan masalah rakyat. Jadi sekali lagi Y.B. Dato' Speaker, saya mohon kalau ada salah dan silap, saya mohon maaf dan saya mohon untuk menyokong, terima kasih.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih Y.B. Kawasan Sungai Dua. Saya nampak Y.B. daripada Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Dato' Abdul Jalil bin Abdul Majid):

Bismillahirrahmanirrahim, Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh dan salam sejahtera. Y.B. Dato' Speaker, sahabat-sahabat seperjuangan saya, sahabat-sahabat media dan juga semua pegawai kerajaan sekalian. Saya ingin merakamkan ucapan terima kasih kepada Y.B. Dato' Speaker kerana memberikan izin dan membenarkan saya untuk turut mengambil bahagian di dalam membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan 2006 dan Usul Anggaran Pembangunan 2006. Di sini, saya ingin mengucapkan kesyukuran dan terima kasih yang tidak terhingga kepada kerajaan negeri dan kesemua pegawai-pegawai kerajaan yang telah membantu dan bekerjasama untuk mencapai hasrat dan misi kerajaan demi untuk keselesaan dan kesejahteraan rakyat. Saya ingin mengemukakan beberapa cadangan dan beberapa isu untuk diambil perhatian dan tindakan demi untuk memantapkan lagi pentadbiran dan peranan kita kepada rakyat Pulau Pinang.

Y.B. Dato' Speaker, isu pendidikan yang mana melalui kempen membaca yang telah pun dilaksanakan dan masih lagi di dalam pelaksanaan adalah bertujuan untuk mewujudkan masyarakat berpengetahuan. Cara ini adalah salah satu cara yang baik, yang mana selalunya dilakukan melalui kita memperbanyakkan dan mempelbagaikan penubuhan perpustakaan dan pada hari ini kita dapati penambahan perpustakaan dari hari ke hari begitu banyak yang mana dari kawasan-kawasan bandar penubuhan perpustakaan-perpustakaan desa dan juga perpustakaan siber dari hari ke hari bertambah. Ini adalah salah satu perkara yang telah diambil tindakan oleh kerajaan negeri dan ini untuk memastikan supaya rakyat di Negeri Pulau Pinang ini tidak ada yang buta huruf. Tetapi segala hasrat yang telah pun dilaksanakan adakalanya kita terlupa ataupun terlepas pandang. Orang serupa macam inilah, dia seronok atau suka anak banyak, suka keluarga yang besar, tetapi apabila anak banyak dia terlupa, pendapatannya hanya cukup makan 8 orang tetapi hari ini hendak makan 12 orang. Jadi kita dalam proses untuk memperbanyak dan mempelbagaikan perpustakaan, kita terlupa, bahawa pada tahun ini perpustakaan di Negeri Pulau Pinang melalui bajet yang telah diluluskan hanya cukup untuk bayar gaji sampai bulan Oktober sahaja. Jadi dua bulan lagi, bulan November dan Disember di mana hendak cari duit hendak bayar, saya sendiri pun tidak tahu. Jadi saya ingat kita di dalam menitik beratkan daripada segi untuk hendak menggalakkan orang penggunaan perpustakaan dan galakkan orang untuk membaca, kebajikan terhadap orang yang menjalankan tugas pun kita kena ambil tahu dan ambil berat supaya tidak mahu nanti kalau gaji cukup hanya untuk 10 bulan, makna kerja 10 bulan, 2 bulan lagi kerja tidak ada gaji, bila tidak ada gaji, tahu sahajalah. Dan selain daripada itu juga selain hendak bayar gaji, kita ada perpustakaan, kita kena pelbagaikan kegunaannya. Buku-buku rujukan kena banyak, kegunaannya kena ditambah tetapi kalau hendak bayar gaji pun tidak cukup bagaimana kita hendak tambah benda-benda lain? Kita tidak mahu nanti perpustakaan kita banyak, perpustakaan kita cantik tetapi di dalamnya kosong. Alat-alat rujukan tidak ada dan kegunaanya amat kurang. Jadi di sini saya ingin meminta Dewan yang mulia ini untuk mencadangkan supaya pada tahun-tahun yang akan datang ini kita setiap Ahli-ahli Yang Berhormat, setiap tahun kita mempunyai dan juga mendapat peruntukan-peruntukan melalui pembekalan dan juga lain-lain. Apa salahnya sebahagian atau pun sedikit sebanyak daripada perbekalan atau pun peruntukan yang kita dapat, dapat kita peruntukan sedikit demi untuk pembangunan perpustakaan ini sebab perpustakaan ini adalah gedung ilmu. Jadi kita kalau hendakkan rakyat kita berilmu kita kena ambil berat sikitlah dan saya percaya kawan-kawan saya yang ada pada hari ini dapat memberi sedikit sumbangan daripada peruntukan yang kita dapat pada setiap tahun.

Berhubung dengan perkara kedua, Y.B. Dato' Speaker. Saya ingin menyentuh sedikit berhubung dengan investPenang yang mana kita sendiri telah pun dengar dan juga jawapan bertulis yang saya dapat bahawasanya sejumlah 106 projek yang berjumlah lebih kurang RM1.97 billion telah pun diwujudkan melalui syarikat-syarikat yang menempatkan penubuhan mereka di kawasan MSC ini tetapi di dalam jumlah 106 yang menempatkan penubuhan mereka di kawasan ini yang paling ketara yang saya dengar hanya satu sahaja yang dimiliki oleh bumiputera yang mana saya dengar hari itu syarikat yang dikenali sebagai AKN Technologies. Jadi di sini, jika kita bandingkan dengan dasar Dasar Ekonomi Baru yang telah pun 35 tahun telah pun berlalu, penyertaan bumiputera di dalam mana-mana sektor pun terutamanya sektor ekonomi adalah dikehendaki sekurang-kurangnya 30%. Jadi kalau sejumlah 106 projek, kalau 30% maknanya 31 syarikat mestilah terdiri daripada bumiputera. Jadi pada hari ini, sejumlah sekurang-kurang 31 itu yang ada hanya satu.

Di sini, saya memohonlah agar kerajaan negeri mesti mengambil berat, mesti memikirkan bagaimana cara dengan apa bentuk bantuan yang boleh kita membantu dan kita memastikan bahawa setiap pembangunan terutamanya daripada segi ekonomi, kita mesti bantu orang Melayu atau pun kita mesti bantu bumiputera sebab kita tahu tanpa bantuan tidak mungkin kita dapat mengwujudkan atau pun kita dapat memastikan penyertaan yang sepenuhnya untuk memastikan keseimbangan di antara kesemua kaum daripada segi perniagaan.

Y.B. Dato' Speaker, perkara ketiga yang hendak saya bangkitkan pada hari ini ialah berhubung dengan kemudahan utiliti. Pada hari ini kita amat berbangga sekali dan kita sebagai rakyat Pulau Pinang merasa betul-betul bertuah yang kita berada di negeri yang pembangunannya begitu pesat sekali. Kalau orang ada MSC kita pun ada MSC, kalau di Kuala Lumpur dan Putrajaya ada Cyberjaya kita telah pun menubuhkan Cybercity tetapi di dalam kesibukan kancah pembangunan, jangan kita lupa kemudahan utiliti adalah ukuran bagi mengukur akan kemajuan sesebuah negeri atau pun negara itu. Yang hendak saya bangkitkan pada hari ini ialah saya terkejut jugalah sebab di dalam era pembangunan yang begitu maju yang mana Pulau Pinang 2010 akan menjadi negeri maju tetapi masih terdapat lagi kawasan-kawasan yang masih menggunakan air galian iaitu air dari telaga yang mana di kawasan saya mempunyai empat kawasan iaitu kawasan Mengkuang Titi, Kampung Petani, Kampung Tok Elong dan juga di kawasan Mengkuang Sungai Lembu yang masih lagi kawasan-kawasan ini menggunakan telaga. Belum lagi mendapat bekalan air bersih atau pun air paip tetapi walau bagaimana... (gangguan).

Jadi, pokoknya yang hendak saya kemukakan pada hari ini adalah boleh atau pun tidak kita di pihak kerajaan negeri dalam jangka masa dua tahun ini dapat menjalankan satu kajian menyeluruh seluruh Negeri Pulau Pinang memastikan supaya kita kenal pasti mana lagi kawasan-kawasan yang belum mendapat bekalan sebab kalau kata kajian telah pun dilaksanakan, saya tidak tahulah kalau kajian telah dilaksanakan saya pasti pada hari ini semua kawasan yang sebut ini telah pun mempunyai bekalan. Ini boleh jadi kadang-kadang tertinggal, boleh jadilah tetapi saya ingin cadangkan supaya buatlah kajian sebab kita rasa kadang-kadang orang daripada luar bandar katanya adik beradik ke, saudara datang daripada orang kata Lenggong ke, datang daripada kawasan Teluk Intan ke mana-mana kawasan yang dikenali dahulu lebih mundur daripada kita tetapi di kawasan mereka bila hendak mandi pergi ke paip tetapi bila datang ke kawasan kita di Pulau Pinang ini, bila hendak mandi kena ceduk air di telaga. Jadi ini akan menjadi ukuran. Dato' Speaker.....(gangguan)

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, isu itu habis sudah.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Dato' Abdul Jalil bin Abdul Majid):

Habis sudah, hendak pergi isu lain pula.

Y.B. Dato' Speaker:

O.k. kita sambung selepas rehat. Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguh sehingga jam 11.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.00 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 11.45 pagi.

Y.B. Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dengan perbahasan. Saya jemput Y.B. Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Dato' Abdul Jalil bin Abdul Majid):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker. Ahli-ahli Yang Berhormat, perkara yang keempat Dato' Speaker pada pagi ini yang hendak saya kemukakan adalah berhubung dengan pelancongan. Pelancongan seperti yang ketahui adalah merupakan salah satu sumber pendapatan negeri yang utama. Ianya juga membawa kepada pendapatan yang lumayan dan ianya banyak bergantung kepada pelancong. Jika ramai kedatangan pelancong-pelancong dan pelancong-pelancong ini berbelanja maka banyaklah pendapatan yang diperolehi oleh kerajaan negeri. Untuk memastikan pelancong datang, mereka ini mestilah dibekalkan dengan maklumat yang terkini maka dalam hal ini, promosi dan pengiklanan memainkan peranan yang cukup penting tetapi di sini sekali lagi saya merasakan sedikit tidak puas hati umpamanya dalam minggu lepas semasa majlis pelancaran Pesta Pulau Pinang yang telah diadakan di Padang Pemuda Merdeka di Butterworth baru-baru ini. Jika kita tengok program ini dilaksanakan dengan begitu meriah sekali tetapi jika dibandingkan dengan jumlah yang hadir amatlah sedikit dan begitu menyedihkan tetapi malam itu nasib kita baik, kita boleh beritahu kata kedatangan yang sedikit adalah disebabkan malam itu ada perlawanan bola antara Pulau Pinang dengan MPPJ, tetapi di sebaliknya jika kita bandingkan tidak semua orang di Pulau Pinang ini minat pada bola, tidak semua. Pokoknya yang hendak saya kemukakan pada hari ini, kita ambil contoh sebagai Pesta Pulau Pinang ini *is a yearly a fair* ...(dengan izin) Dato' Speaker. Jadi bila benda ini jadi *yearly a fair* jadi kita *take for granted* maknanya tidak payah beritahu kepada orang. Maknanya bila bulan dua belas sahaja, orang tahu ada Pesta Pulau Pinang tetapi itu bagi penduduk tempatan. Walaupun macam itu, pesta yang dilaksanakan dan juga dilancarkan di peringkat tempatan sampai orang tempatan pun tidak tahu umpamanya kita tengok di kawasan-kawasan bandar atau pun di kawasan-kawasan yang ramai penduduk. Saya tengok sekeping banting pun tiada, satu *banner* pun tiada. Umpamanya seperti ramai penduduk seperti PERDA di kawasan Butterworth, di kawasan Bukit Mertajam apa salahnya, dekat simpang-simpang itu gantunglah *banner* sedikit, hendak beri tahu bahawa pelancaran Pesta Pulau Pinang akan diadakan di Butterworth. Sebab saya tidak mahu mencerminkan macam selalunya pelancaran yang lepas-lepas diadakan ataupun di buat di luar di sebelah Pulau pada tahun ini tahun yang pertama di adakan di sebelah Seberang, tidak mahu nanti fikir orang Seberang anti social. Orang Seberang ini orang kata tidak menyambut sahutan kerajaan, tetapi pokoknya yang hendak saya tegaskan di sini promosi dan juga pengiklanan cukup-cukup penting berdasarkan kepada pengalaman ini saya berpendapat bahawa jika kita hendak orang ramai datang ke Pulau Pinang, jika kita hendak orang datang ke Pulau Pinang kita kena iklankan Pulau Pinang kepada orang.

Umpamanya saya lihat pada satu tahun satu ketika pada tahun tersebut tahun itu adalah tahun melawat Turki, saya lihat dalam 10 buah bas yang lalu di kota Landon bas merah itu, 7 buah bas di badannya itu dipromosikan kota-kota terkenal, ataupun tempat-tempat terkemuka di Turki, Istanbul, macam-macam tempat jadi pada situ promosi dan kita promosikan negara kita pada orang dan dengan secara tidak langsung orang akan, walaupun boleh jadi sebahagian daripadanya tidak kenal atau tidak tahu Malaysia dengan tengok macam itu mereka boleh terfikir dan juga terfikir, macam mana teringin, macam mana rupa Malaysia tengok di badan bas, laut cantik, air biru, dengan secara tidak langsung menimbulkan keinginan untuk cuba datang, tetapi kita lihat pada hari ini kita *take for granted* macam Pesta Pulau Pinang, ingat tiap-tiap tahun ada maka tidak perlu promosi, tidak perlu bagi tahu orang, sampai malam itu masa pelancaran saya lihat ramai budak-budak daripada orang tua yang pergi malam itu.

Y.B. Dato' Speaker, perkara yang ke 5 yang hendak saya bangkitkan adalah satu perkara yang saya fikir adalah perkara yang lama berjalan, lama berlaku, tetapi sampai hari ini kita masih lagi di tahap dan ditakok yang lama. Sepatutnya kita, dasar telah pun dibuat, dasar telah pun ditetapkan sepatutnya pada hari ini 35 tahun berlalu kedudukan kita akan bertambah baik dan bertambah mantap tetapi amat menyedihkan jika kita bandingkan iaitu daripada segi penyertaan bumiputera dari segi hal tanah.

Y.B. Dato' Speaker, saya ingin mengucapkan tahniah kepada kerajaan negeri di dalam usaha serius dan bersungguh-sungguh untuk menyediakan rumah kediaman kepada rakyat jelata di Pulau Pinang ini terutama dari segi kos rendah yang mana sebanyak 25,000 unit dan 12,000 unit rumah kos sederhana rendah telah pun dibina di Pulau Pinang di dalam jangka masa 5 tahun. Usaha murni ini perlu mempunyai keseimbangan kepada semua peringkat dan jenis-jenis pemilikan hartanah jadi pada pagi ini perkara yang hendak saya kemukakan di sini adalah berdasarkan kepada faktor-faktor berikut, faktor-faktor ini adalah kisah benar. Dalam tempoh 8 tahun iaitu dalam jangkamasa tahun 1998 sehingga Ogos 2005 tahun ini, mengikut rekod pemilikan perumahan dan juga komersial yang dimajukan oleh swasta didapati pemilikan bumiputera hanyalah sebanyak 13.17 % sahaja. Pecahan dia, kos sederhana dan mewah iaitu rumah mahal daripada segi pemilikan bumiputera hanyalah 5.55% iaitu daripada sejumlah 3,210 unit yang dimiliki oleh bumiputera hanya 178 unit sahaja.

Daripada segi purata pemilikan rumah kedai dan ruang niaga pemilikan bumiputera hanyalah di tahap 4.44% sahaja, *not event* 10%. Kalau kita lihat kedua-dua ini kalau kita campur kedua-dua pun tidak sampai 10%, jadi secara purata pada tahun 2005 pemilikan hartanah bumiputera bagi rumah-rumah kediaman kos sederhana, kos mewah, rumah kedai dan ruang niaga hanyaklah sebanyak 5.41% sahaja jika dibandingkan dengan pemilikan bukan bumiputera sejumlah 94.59%.

Di sini saya beranggapan bahawa sesuatu kena buat, sesuatu mesti kita buat sebab dasar ekonomi baru kali ketiga saya *repeat* 35 tahun berlalu, tahap kita daripada segi pemilikan iaitu tahap pemilikan bumiputera daripada segi kos sederhana, mewah dan juga ruang niaga kedai, hanyalah 5.41% sahaja. Ini juga yang paling merungsing dan menakutkan. Kita tidak mahu di dalam era pesat pembangunan satu ketika besok, boleh jadi 80% daripada kawasan-kawasan di Negeri Pulau Pinang ini menjadi kawasan bandar dan kita tidak mahu sampai satu ketika besok kaum bumiputera ini hanyalah di kategorikan sebagai kaum *low cost* sebab jika sebut sahaja rumah kos rendah kawasan-kawasan perumahan kos rendah majoritinya adalah bumiputera. Dan kita tidak mahu ini akan menjadi satu *trend* jika orang datang dan seperti mana yang kita tahu jika kita pergi ke negara luar seperti South Afrika bila tengok kawasan-kawasan yang teruk kawasan-kawasan setinggi *those are black area, under stand that black area ...* (dengan izin) itu bukan kawasan jahat, *black in the sand of* kaum dan kita tidak mahu perkara itu terjadi di sini dan bila tengok sahaja kawasan perumahan kos rendah *those are* bumiputera punya *area*. Jadi walaupun kita tengok usaha-usaha telah dibuat, dijalankan oleh kerajaan pusat melalui PERDA, JKP, MARA dan juga BPPB dan bank pembangunan dan juga agensi-agensi yang lain berusaha untuk memastikan membantu untuk merealisasikan hasrat kerajaan untuk memperseimbangkan daripada segi pemilikan ini tetapi usaha-usaha yang telah dilakukan yang telah dijalankan syukur alhamdulillah kita tengok berkesan. Untuk beri berkesan lagi kita kena fikir satu cara, kita kena fikir kena duduk kita kena tengok macam mana yang paling terbaik yang kita lakukan di peringkat kerajaan negeri sebab kita tidak boleh mengharap kerajaan pusat sahaja membantu kita hanya takat-takat tolong sedikit-sedikit macam itu sahaja tapi kita kena ambil perkara ini serius. Ini bukan apa kerana satu ketika esuk akan jadi satu jurang perbezaan antara rumah besar, rumah kecil, antara rumah setingkat, dua tingkat pada hari ini berlaku. Setengah-setengah kawasan berlaku yang rumah setingkat ada satu persatuan rumah setingkat, yang rumah dua tingkat ada persatuan mereka, dua-dua persatuan tidak boleh duduk sekali itu baru setingkat, dua tingkat satu ketika esuk akan menjadi persatuan rumah mewah dengan persatuan rumah *low cost*. Telah jadi macam ini besok benda ini esok akan dipolitikkan akan jadi masalah kepada kita.

Perkara yang keenam yang hendak saya kemukakan Y.B. Dato' Speaker, adalah berhubung dengan seperti mana yang telah di gariskan oleh Y.A.B. Ketua Menteri iaitu pentadbiran yang cekap dan berkesan. Y.B. Dato' Speaker, sebagaimana yang kita ketahui satu bentuk pentadbiran yang cekap dan berkesan akan membawa kepada kesejahteraan rakyat. Mentadbir secara amnya adalah lebih susah daripada ditadbir. Jadi membawa maksud bahawa menjadi pentadbir adalah satu tanggungjawab dan amanah yang berat dan sentiasa terdedah kepada pelbagai bentuk masalah, cabaran, kritikan dan tomanan. Adalah lebih mudah kepada mereka yang ditadbir di mana mereka hanya meminta dan memberi komen sahaja. Itu perbezaan antara pentadbir dan juga ditadbir. Di sini, pada Dewan yang mulia pada pagi ini saya ingin menfokuskan sedikit perhatian kita kepada tugas-tugas dan tanggungjawab dan bidang kuasa di peringkat paling terbawah di dalam struktur Kerajaan Malaysia iaitu di peringkat kerajaan tempatan. Peringkat ini adalah merupakan satu peringkat yang dipertanggungjawabkan untuk bukan sahaja melaksanakan bentuk polisi perancangan yang telah dibuat tetapi juga tanggungjawab di peringkat penguatkuasaan. Namun kita perlu ingat bahawa setiap bentuk kuasa yang diberi kuasa yang ada dan diamanahkan ini bukannya boleh diguna atau dibuat sesuka hati ataupun janganlah mabuk kuasa sehingga kuasa memakan diri sendiri. Pihak PBT ataupun pihak berkuasa tempatan adalah satu peringkat di mana penguatkuasaan dan proses kelulusan di beri, ini merupakan satu peringkat yang amat penting jesteru itu pihak PBT tidak boleh membuat sesuka hati dalam membuat pengiraan untuk menerima, memproses sesuatu permohonan ataupun sebaliknya menolak mereka mesti mengikut lunas-lunas di bawah peruntukan undang-undang yang sedia ada dan yang telah ditetapkan dalam hal ini Y.B. Dato' Speaker, kesemua permohonan yang di kemukakan hendaklah dikehendaki di terima dan dipertimbangkan. Di dalam melalui proses sebegini setiap kelulusan yang diberi tidak boleh dibuat mengikut rasa peribadi oleh pihak-pihak PBT itu sendiri, ini adalah satu tatacara yang saya anggap tidak betul. Kita perlu faham bahawa pihak PBT adalah dikenali *jet of our trip but must stop non*. Sehubungan dengan itu segala pertimbangan yang akan dibuat adalah memerlukan daripada mereka untuk mendapat ulasan dan pandangan daripada jabatan-jabatan lain yang khusus, berhubung dengan perkara yang berkenaan, jadi janganlah keputusan yang dibuat memberi tanggapan bahawa PBT berkenaan sahaja yang bertanggungjawab mengenainya. Sebarang keputusan mengenai sesuatu perkara memerlukan pandangan daripada semua. Sekiranya masih menimbulkan perasaan tidak puas hati, pemohon dibenarkan untuk membuat rayuan di mana satu Lembaga Rayuan telah pun ditubuhkan.

Di sini, ingin saya terangkan sedikit bahawa kita tidak boleh mengatakan sesuatu keputusan yang dibuat oleh PBT berkenaan adalah keputusan yang dibuat ikut suka sebab setiap keputusan yang dibuat itu selalunya dirujuk kepada pandangan-pandangan profesional yang lain. Kita ada daripada DOE, kita ada pandangan daripada JKR dan bomba. Jadi janganlah setiap keputusan yang dibuat itu, kita salahkan kepada PBT sahaja. Kita anggap keputusan yang diberi ikut suka, itu tidak benar sebab keputusan yang dibuat adalah keputusan yang menyeluruh melalui lunas-lunas undang-undang. Jika kita tidak puas hati, ada tempat boleh kita kemukakan iaitu setiap negeri ada ditubuh Lembaga Rayuan, kita kemukakan. Saya tidak puas hati dan saya hendak penjelasan. Saya hendak kemukakan rayuan untuk perkara saya dipertimbangkan semula. Jadi, saya ingat kita mestilah bekerjasama. Jika ada apa-apa kita boleh cadang dan bincang sebab jangan kita anggap keputusan yang diambil oleh PBT adalah keputusan dia, bukan, dia hanya penyampai saja. Setelah diproses menyampaikan saja keputusan, sama ada diterima atau ditolak. Justeru itu, saya ingin mencadangkan supaya kita semua turut serta membantu dan memastikan segala keputusan yang dibuat adalah merupakan keputusan yang terbaik dan bukan keputusan yang kita pertikaikan.

Y.B. Dato' Speaker, *last* sebab kawan saya daripada batu yang paling tua sekali di dalam dunia iaitu Batu Uban pesan kepada saya, dia kata tolong saya. Saya orang baru, kalau tunggu lama-lama hilang stim, dia kata tolong(gangguan).

Perkara akhir berhubung dengan pembangunan infrastruktur dan peningkatan kualiti hidup. Pembangunan yang pesat dan kemajuan yang tinggi adalah merupakan satu hasrat yang dikehendaki oleh kerajaan negeri. Namun di dalam kepesatan pembangunan kualiti alam sekitar dan keselesaan, jangan dikorbankan. Ini membawa makna bahawa dalam pengamatan saya kebelakangan ini, saya tengok ada satu bentuk pembangunan yang telah diperkenalkan iaitu melalui pendekatan baru. Pendekatan yang dibuat iaitu buat dulu, lulus kemudian tapi ini hanya boleh dipakai dalam segi pembangunan saja, perkara lain jangan pakai. Saya lihat sekarang umpamanya di kawasan-kawasan pertanian dan bendang yang saya nampak di kawasan saya sebelah sana sebab banyak bendang. Bulan pertama dan kedua kita lalu tengok kawasan cantik bila musim tanam padi. Apabila mula-mula tanam padi itu hijau dan cantik pandangan. Kemudian apabila padi masak, nampak kuning dan angin pun sedap. Kadang-kadang lalu tidak perlu memasang *aircond* dan boleh buka tingkap tetapi kita kadang-kadang kalau tiga hari tidak lalu, lepas tiga hari tempat yang kita lalu itu kita sudah tidak boleh kenal sebab tengok daripada bendang sudah ditambun tanah. Ini bukan berlaku, kalau ianya dipohon dan diberikan kelulusan saya pasti kelulusan diberi mengikut pelan-pelan pembangunan yang telah diluluskan dan bukan hari ini tambun di sini, esok tambun di hujung sana pula.

Ini bermakna pelan yang ada itu, pelan kelam-kabut. Kalau zon ini pelan yang kita luluskan, *I am sure* dari pelan itu ini adalah untuk *housing area* sahaja, ini adalah untuk tanah lapang dan ini telah dizonkan untuk pertanian. Ia tidak ada pertanian, di tengah-tengah pertanian itu boleh ada rumah di tengah-tengahnya, *I don't think* plan-plan ini yang disediakan oleh *town planner*, *building plan* itu disediakan oleh orang lain saya tidak tahu. Ini adalah satu fenomena yang saya tengok kalau kita biar, ia akan membawa beberapa masalah dan mencerminkan kelemahan daripada individu atau pihak-pihak tertentu.

Pertamanya daripada segi pentadbiran pihak kerajaan, kita tidak mahu kerajaan atau pihak yang berkenaan di anggap sebagai satu struktur kerajaan yang lemah. Hendak buat apa, buat dulu, lepas itu kita minta lulus kemudian. Kalau tidak lulus, boleh dibuat penyelesaian. Jika jadi begini sebab itu macam-macam orang akan tomah kita dan macam-macam orang akan cakap. Buat dulu kalau tidak lulus esok atau tidak *pass*, orang kampung kata tidak *pass* tidak apa kita selesaikan cara lain. Ini adalah satu perkara yang saya fikir kita kena tegas, penguatkuasaan kena tegas. Kalau nampak lori masuk saja hendak tambun, *automatically* penguatkuasaan kena dijalankan. Pegawai penguatkuasa kena ada berdiri situ kena tahan dan kena pastikan kelulusan dapat dulu kalau tidak jangan benarkan apa bentuk pembangunan dan kerja-kerja dibuat.

Kedua ia akan menjadi satu pembaziran sebab apabila pembangunan *ad-hoc* begini, pembangunan kelam-kabut macam ini, alam sekitar rosak. Apabila buat dengan longkang tidak ada, apa tiada, *discharge point* pun tidak ada dan kawasan itu jalan kecil. Jalan yang tidak boleh memuatkan untuk kenderaan berat. Kenderaan berat masuk, jalan rosak hendak *repair*, parit terkena langgar pecah hendak kena *repair*. Longkang tidak ada hendak kena buat longkang baru ini akan menambahkan lagi kos-kos pentadbiran kerajaan dan juga kos-kos pembangunan disebabkan kita tidak kemas daripada segi penguatkuasaan.

Di sini Y.B. Dato' Speaker, saya berharap sangat-sangat supaya kita kena tegas perkara ini supaya kita tidak di salah tafsir, perkataan ini saya hendak tegas, disalah tafsir. Tidak mahu di peringkat pentadbiran, kerajaan dan diperingkat yang melaksanakan penguatkuasaan ini disalah tafsir, macam-macam benda dia boleh tafsir. Y.B. Dato' Speaker, saya dengan ini memohon untuk menyokong usul yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih Y.B. Kawasan Penanti. Dijemput Y.B. Kawasan Perai.....(gangguan).

Ahli Kawasan Perai (Y.B. Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy):

Y.B. Dato' Speaker, terima kasih kerana memberi peluang kepada saya untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan 2006.

Isu pertama yang saya akan bangkitkan ialah berkenaan pendidikan. Memang menjadi pengetahuan umum bahawa sekolah-sekolah Tamil merupakan tempat-tempat pengajian yang memerlukan perhatian dan sokongan daripada kerajaan. Masih terdapat beberapa sekolah Tamil yang berupa bangunan-bangunan yang sangat lama dan masalah-masalah tanah berkenaan dengan bangunan sekolah. Kita memang sedar isu pendidikan adalah juridiksi Kerajaan Pusat. Namun saya percaya kerajaan negeri masih mempunyai obligasi moral untuk membantu sekolah-sekolah Tamil ini. Maka saya memohon agar kerajaan negeri dapat meneliti keadaan sekolah-sekolah Tamil ini di Negeri Pulau Pinang secara lebih objektif. Kerosakan-kerosakan dari segi bangunan bilik darjah dan sebagainya boleh diperbaiki. Beberapa sekolah yang memerlukan bilik darjah tambahan juga boleh dibantu melalui usaha kerajaan negeri. Saya syorkan satu peruntukan khas disediakan untuk tujuan tersebut untuk membantu sekolah-sekolah Tamil ini.

Perkara kedua ialah berkenaan rumah-rumah pangsa di Negeri Pulau Pinang. Beberapa ahli dalam Dewan ini membangkitkan masalah-masalah berkenaan dengan rumah-rumah pangsa ini. Ini ialah berkenaan pengutipan duit atau wang penyelenggaraan bulanan. Oleh itu, banyak masalah timbul di rumah pangsa berkenaan dengan pengutipan sampah-sarap, penyelenggaraan lif dan bayaran balik bil elektrik untuk *common area*(dengan izin) dan bil air. Kerajaan negeri patut melibatkan diri dalam masalah ini untuk menyelesaikan masalah. Di mana semakin hari menjadi semakin serius. Saya syorkan bahawa cantumkan wang penyelenggaraan atau *service charge* ini di dalam bil elektrik atau bil air. Selepas dicantumkan apabila seseorang penghuni gagal membayar bil elektrik atau bil air itu, perkhidmatan elektrik atau air boleh ditundakan. Sistem ini telah digunakan di Negeri Selangor. Untuk menyelesaikan masalah ini TNB atau PBA dan kerajaan negeri harus mengkaji semula peraturan atau undang-undang yang sedia ada untuk mengatasi masalah ini. Dengan cara ini ia akan dapat membantu menyelenggara rumah-rumah pangsa yang mempunyai masalah sekarang.

Perkara ketiga ialah berkenaan peluang pekerjaan. Saya amat kecewa dengan pengambilan isu pegawai-pegawai untuk menjawat jawatan-jawatan dalam sektor kerajaan dan PDC. Terdapat satu persepsi di kalangan masyarakat India bahawa kerajaan negeri tidak memberi peluang yang mencukupi bagi kaum India menyertai jawatan-jawatan di dalam kerajaan negeri atau di PDC. Apabila kita memasuki sesebuah pejabat kerajaan begitu ketara sekali didapati bahawa kurangnya penyertaan kaum India baik di peringkat *front line* mahu pun di peringkat perkeranian, pegawai dan sebagainya. Satu dasar harus diwujudkan untuk menangani masalah ini secara lebih arif dan rasional. Isu ini telah diketengahkan beberapa kali sebelum ini tetapi keadaan masih tidak berubah. Saya merayu agar kerajaan negeri mencampurkan dalam hal ini dan mengambil langkah-langkah yang sewajarnya.

Isu keempat berkenaan kuil-kuil dan tokong-tokong. Memang diakui terdapat beberapa kuil dan tokong yang didirikan rata-rata tempat tanpa kebenaran pihak berkuasa. Kadang-kadang ini menimbulkan masalah terutamanya apabila sesuatu tapak itu digunakan untuk pembangunan. Terdapat keadaan ini di mana pihak-pihak berkuasa bertindak secara melulu dan tiba-tiba apabila sesuatu isu mengenai kuil atau tokong ini dibangkitkan. Kita semua harus menerima realiti bahawa kuil-kuil atau tokong itu memang sudah wujud. Terdapat usia sesuatu tokong itu melebihi beberapa tahun dan masyarakat setempat menjalankan upacara sembahyang secara aman dan damai selama ini. Dalam keadaan seperti ini, kerajaan harus bertindak secara rasional. Tapak-tapak alternatif hendaklah disediakan sebelum berpindah dan perbincangan haruslah diadakan terlebih awal sebelum mengambil apa-apa tindakan. Saya menggesa agar kerajaan negeri mengarah kerajaan tempatan untuk mengelakkan tindakan-tindakan melulu dan berbincang terlebih awal sebelum sebarang tindakan telah diambil.

Dato' Speaker, isu yang akhir ialah satu yang berkaitan dengan keperluan tapak untuk menyempurnakan upacara untuk menyemadikan roh...(dengan izin), *to perform the final rights for the dead on the 16 to-date among the Indians, among* kaum India...(dengan izin). Biasanya upacara ini dijalankan di tepi laut atau di tepi sungai. Masyarakat India menghadapi kesukaran untuk menjalankan upacara ini kerana tidak dapat sesuatu tempat yang sesuai. Kita ingin memutuskan perjalanan upacara ini maka satu tapak khas harus disediakan untuk upacara ini supaya ia tidak dilakukan di merata tempat seperti sekarang. Cadangan tapak telah pun dikemukakan kepada kerajaan-kerajaan tempatan dan juga kepada kerajaan negeri namun masih belum beroleh sebarang kata putus. Diharapkan agar kerajaan negeri atau kerajaan tempatan mempercepatkan proses mencari satu tapak untuk menyempurnakan upacara ini.

Sebagai contoh tapak-tapak ini telah disediakan di Negeri Sembilan dan juga di Perak dan saya harap kerajaan negeri akan membantu di dalam hal. Sekian, terima kasih. Saya memohon untuk menyokong.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih, Y.B. Kawasan Perai. Ya, Y.B. Kawasan Batu Uban.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Susahnya hendak dapat satu peluang untuk cakap.

Y.B. Dato' Speaker:

Ini peluang istimewa.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Y.B. Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat, Ketua-ketua Jabatan, para pemberita dan seterusnya Tuan-tuan dan Puan-puan yang saya muliakan. Salam bahagia dan selamat tengah hari. Terlebih dahulu saya ingin mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Y.B. Dato' Speaker kerana sudi memberi peluang kepada saya untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan Bajet Negeri Pulau Pinang Tahun 2006. Secara ringkas, apa yang tertera dalam bajet adalah seperti berikut:-

Anggaran Perbelanjaan RM296 juta,

Pembangunan RM135 juta,

Anggaran Hasil RM247 juta dan

Defisit RM48 juta dan penyumbang utama hasil adalah cukai tanah.

Dato' Speaker, bagi saya, Bajet 2006 juga tidak berbeza banyak dengan bajet tahun sebelumnya dan adalah selaras dengan tema Bajet Negara iaitu membina ketahanan menghadapi cabaran, syabas dan tahniah saya ucapkan kepada Y.A.B. Ketua Menteri. Dato' Speaker, dalam Bajet 2006, kita semua telah dimaklumkan bahawa kadar pertumbuhan bagi 5 tahun yang lepas adalah agak lembap dan ianya hanya 4.7% sahaja. Ini bermakna sekiranya kita masih ingin mencapai sasaran KDNK purata yang ditetapkan maka kadar pertumbuhan setiap tahun, bagi 5 tahun yang akan datang hendaklah melebihi 9% dan bagi

saya ini memang merupakan satu cabaran yang cukup besar dan amat berat dan bagi saya ini tidak mungkin akan tercapai sekiranya Kerajaan Pusat masih mengamalkan sikap atau pun pendekatan-pendekatan serta polisi-polisi yang kolot. Dengan kata lain, kerajaan negeri sahaja tidak mungkin mencapainya. Ini adalah pandangan saya dan pendapat saya kerana saya berpendapat usaha-usaha yang selalu kita usahakan terdapat rintangan disebabkan oleh kelemahan pihak Persekutuan. Memandangkan peraturan tidak membenarkan saya terus menyentuh soal Persekutuan, maka eloklah saya berhenti di sini. Belum habis, baru *start*. Kerajaan tempatan, PBT, Dato' Speaker....(gagguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Kenapa berhenti?

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Berhenti sentuh soal Persekutuan, bukan berhenti berucap. Dato' Speaker, saya memang berpendapat bahawa adalah tidak wajar atau pun tidak adil sama sekali sekiranya industri khinzir ditutupkan begitu sahaja tanpa mengira atau pun tanpa mengira apakah keadaan sekarang sedangkan kerajaan negeri sedang berusaha begitu gigih dan bagi saya, PFA atau pun konsep PFA adalah satu pendekatan jalan tengah dan pendekatan ini adalah boleh diterima sebab bagi saya setiap industri yang sedia ada yang terdapat di bumi ini ada sumbangannya yang tertentu. Industri khinzir juga tidak terkecuali.

Dato' Speaker, kerajaan tempatan atau pun PBT adalah merupakan kerajaan yang terdekat dengan rakyat. Dengan kata yang lain, apa yang berlaku pada PBT akan memberi kesan yang terus kepada rakyat. Justeru itu, sistem penyampaian atau *delivery system* yang cekap, bersih, amanah dan berintegriti dan mesra rakyat adalah cukup penting demi nama baik kerajaan. Dato' Speaker, memang tidak dapat dinafikan bahawa kebelakangan ini mutu perkhidmatan yang diberikan oleh PBT khususnya MPPP telah meningkat iaitu semakin hari semakin baik. Syabas dan tahniah saya ucapkan. Keputusan diadakan 'KADUN Watch' atau pasukan pemantau KADUN dan forum pertemuan dengan wakil-wakil rakyat jelas menunjukkan betapa kerajaan negeri begitu *komited* dan betapa beraninya MPPP untuk menghadapi dan menangani masalah serta cabaran. Tindakan ini perlu dipuji dan disokong kerana banyak masalah boleh diselesaikan apatah lagi tindakan ini adalah sejajar dengan lokal agenda 21. Kisah benar, sebagai contoh, pada satu hari Sabtu, saya menelefon seorang Pengarah untuk menyelesaikan masalah kebersihan iaitu sampah yang berdekatan dengan Sekolah Keong Hoe. Dalam masa satu jam sahaja *respons* telah ada dan masalah ini telah pun diselesaikan. Begitu cekaplah MPPP sekarang. Tahniah dan syabas.

Dato' Speaker, seperti pepatah Cina 'Ha thek kai shek, shek cheng kong thek ee pan' iaitu bermakna, 'permulaan yang baik dan tepat sudah menjanjikan 50% kejayaan'. Petanda-petanda di atas sememangnya telah memberi satu nafas yang baru kepada MPPP atau pun PBT. Dato' Speaker, kalau kita imbas kembali sejarah PBT atau pun khususnya MPPP, memang tidak dapat dinafikan bahawa kegagalan MPPP berfungsi ataupun tidak mampu berfungsi dengan baik pada satu ketika yang lalu adalah disebabkan oleh satu sebab iaitu penukaran YDP yang terlalu kerap. Bagaimanakah seorang YDP yang diberi tempoh 6 bulan atau pun 1 tahun dapat melaksanakan tugas dengan baik. Dia punya kerusi pun belum panas sudah kena *transfer*. Sebelum dia kenal perangai-perangai pengarah-pengarah atau pun pegawai-pegawai, sudah pun hendak pencen atau pun sudah hendak naik pangkat atau sebagainya. Malah yang lebih menyedihkan lagi ialah YDP yang baik, yang begitu baik pun tidak dilanjutkan perkhidmatannya kerana kononnya mungkin terpijak kaki orang-orang tertentu.

Dato' Speaker, memandangkan YDP memainkan peranan yang begitu penting, maka saya di dalam Dewan yang mulia ini merayu kepada kerajaan negeri supaya berhati-hatilah semasa membuat keputusan. Kalau boleh kedua-dua YDP yang sedia ada diminta meneruskan perkhidmatan mereka yang cemerlang itu kerana di dalam surat khabar saya ternampak ada seorang mungkin akan ditukar ke Melaka dan ada seorang lagi mungkin sudah sampai pencennya dan kalau boleh lanjutkanlah sahaja kerana kedua-dua YDP ini memang pada kebelakangan ini menunjukkan satu prestasi yang cukup baik. Dato' Speaker, memandangkan MPPP masih terdapat sebanyak 851 jawatan kosong yang belum atau pun yang kena dipenuhi dan pada suatu keadaan yang lain banyak pekerja MPPP masih ada pekerja secara kontrak. Maka di dalam Dewan yang mulia ini, saya ingin merayu kepada pihak yang berkenaan supaya pekerja-pekerja kontrak yang sedia ada itu dipanggil untuk ditemuduga dan kalau boleh diberilah peluang untuk bekerja secara tetap.

Dato' Speaker, perkara ini memanglah penting kerana MPPP telah pun didakwa pernah menganiaya seorang pekerja juruteknik, Gred J7 selama 34 tahun dan setelah saya membuat siasatan dan semakan, memang perkara ini adalah benar. Seorang Juruteknik diambil bekerja secara kontrak selama 34 tahun dan sehingga beliau bersara kini, beliau tidak mendapat apa-apa pencen. Cuba bayangkanlah Dato' Speaker, 34 tahun bukan satu masa yang pendek. Kalau mengikut pepatah Cina lagi, "*Mei yuk kong lau, yei yuk ku lau*".

Y.B. Dato' Speaker:

Terjemah untuk orang yang tidak faham, Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Walaupun seseorang itu mungkin mutu pekerjaannya tidak begitu baik, akan tetapi 34 tahun berkhidmat kepada sesuatu organisasi, jasanya tidak boleh dipertikaikan. Itulah terjemahan.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat jadikan ini sebagai contoh saja kes ini, ya. Saya rasa Yang Berhormat elok jadikan ia contoh saja. Bukan kes yang Yang Berhormat perjuangkan dalam Dewan ini, ya.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Dato' Speaker, saya perjuangkan.

Y.B. Dato' Speaker:

Oh, perjuangkan dalam Dewan.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Sebab 34 tahun sekarang orang itu pun bersara duduk rumah dia dok menangis. Sekarang pun dia dok menangis.

Y.B. Dato' Speaker :

Ini susah sikit lah, kalau perjuang dalam Dewan susah sikit, Yang Berhormat. Yang Berhormat boleh bawa perkara ini terus kepada pihak yang berkuasa, ya.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Dato' Speaker, bukan saya tak bawa. Dalam fail ini menunjukkan perkara ini telah pun banyak dibawa. Sampai hari ini pun begitu sahaja. Kalau Dewan ini tidak boleh menolong, seperti apa yang dikata 'tolong menolong', siapa lagi boleh tolong.

Y.B. Dato' Speaker :

Itulah yang saya sebut tadi sebagai contoh, ya. *Indirectly* secara tidak terus menerus.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Saya memang memandang serius terhadap kes ini. Sebab sekarang ini telah pun menjadi satu *trend*. Ini memang telah menjadi satu *trend* dan orang yang baik, perkara yang baik tidak baik diikuti, perkara yang tidak baik selalu diikuti kerana macam kilang-kilang sekarang mereka tidak akan ambil pekerja tetap lah, pandai-pandai kerana ikut MPPP lah. 34 tahun kontrak dan mereka ambil satu tahun kontrak, dua tahun kontrak. Bila-bila tak apa, "*cau yu yi*"...(bahasa Cina) tak apa, tak payah kena bayar apa-apa pun. Ini telah jadi satu *trend* yang tidak sihat sama sekali.

Bagi saya perkara ini serius dan kerajaan kena menunjukkan satu teladan yang baik, pimpinan melalui teladan. So ini bagi saya, saya mintalah, mana dua YDP, tadi puji ada sekarang sudah hilang. Kes ini kaji balik, kalau boleh bantulah orang ini. Sebab ini satu kes bagi saya, yang cukup tidak adil terhadap seorang yang berjasa 34 tahun kepada kerajaan tempatan dan diberi balasan yang sebegini. Minta-minta tolong(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan.

Y.B. Dato' Speaker:

Nanti kalau ada nama bagi di luar Dewan, ya.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan.

Y.B. Dato' Speaker:

Tidak dibenarkan, Y.B. Sungai Puyu.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Mengapa, Dato' Speaker kerana *the freedom of speech* kena dikekalkan di sini. Saya hendak tanya Ahli Kawasan(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, kalau ada dia buat salah. Kalau Y.B. Batu Uban buat salah apa-apa, Yang Berhormat hendak bangkit bolehlah. Dia ada buat salah kah?

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan, dia tak buat salah apa tetapi saya nak tahu *in specific* atau dia hendak buat satu rayuan berkenaan *in specific case* atau meminta kerajaan mewujudkan tidak boleh ada hal macam ini iaitu kata *under contract*. Kerana Dato' Speaker, saya juga seorang pengusaha dan *businessman* dan kalau *trend* macam ini telah dibiarkan lanjut, *we have got society* di mana seorang selepas bersara dia tidak ada EPF atau tidak ada apa dan tidak ada apa satu jaminan apabila menjadi warga emas. Saya percaya bahawa Y.B. Batu Uban apabila membangkitkan masalah ini, dia nak minta kerajaan ambil tahu bahawa jikalau kerajaan buat dasar macam ini iaitu kata *under contract*, *under contract* bermakna *in the private sector* akan juga mengikut apa kerajaan buat.

Ini adalah satu di jangka masa panjang tidak sesuai untuk menubuhkan masyarakat penyayang. Iaitu masyarakat penyayang mesti ada jaminan bahawa apabila kita sudah tua memang ada harapan bukan hanya dibuang dan dibiarkan di tepi jalan. Saya percaya maksud macam itu, bukan satu *specific appeal on special case*, satu orang yang *behalf*, betul tak Y.B. Batu Uban.

Y.B. Dato' Speaker:

Itu Yang Berhormat seperti yang saya kata tadi sebagai contoh, kes ini. Yang Berhormat teruskan. Dia ganggu, ya?

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Saya tengok Dato' Speaker cukup sayang pembangkang.

Y.B. Dato' Speaker:

Ha, itu lah, saya sebelum ini saya sudah bangkitkan cerita ini.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Jadi kita *back benchers* minta Dato' Speaker tidak bagi tapi ini tunjuk kita bagus lah. Kerajaan Barisan Nasional bagus dan saya puji jugalah, saya setuju tak apa.

Dato' Speaker, dalam Bajet 2006 oleh Y.A.B. Ketua Menteri, kerajaan memang berjanji akan memberikan perumahan yang selesa dan mampu dibeli oleh rakyat serta yang menjanjikan kualiti hidup yang baik. Akan tetapi janji tetap jadi janji masalah rumah pangsa kerap terjadi. Masalah rumah pangsa adalah merupakan salah satu masalah yang paling mendesak yang perlu diberi perhatian khusus dan segera kerana

ianya akan meletup bila-bila masa sahaja. Masalah ini secara langsung telah menjejaskan keselesaan hidup rakyat Negeri Pulau Pinang. Saya memang tidak berhasrat untuk mengulang-ulangkan apakah masalah-masalah itu kerana perkara-perkara itu banyak kali telah dibangkitkan oleh ramai ADUN di setiap persidangan.

Yang saya ingin menarik perhatian Dewan yang mulia ini adalah kerajaan dalam menangani masalah ini memanglah gagal dan patutlah ditegur mahu pun dibidas. Kerajaan yang saya maksudkan adalah kerajaan di semua peringkat iaitu Kerajaan Persekutuan, kerajaan tempatan mahu pun kerajaan negeri. Sebagai contoh apakah gunanya ditubuhkan Lembaga Hakmilik Strata sekiranya sehingga hari ini masih lagi tidak berfungsi dan tidak bersidang. Apakah gunanya diadakan Akta Hakmilik Strata sedangkan akta itu tidak boleh dikuatkuasakan ataupun merupakan satu akta yang cukup cacat dan tidak boleh dikuatkuasakan. Apakah gunanya kerajaan meluluskan projek-projek tertentu yang kononnya akan memberi keselesaan kepada pemilik tetapi sebaliknya telah banyak memberi bebanan, tekanan dan masalah kepada rakyat jelata seperti mana berlaku sekarang.

Yang lebih menyedihkan lagi adalah sehingga hari ini masih tidak terdapat apa-apa petanda yang positif bahawa masalah rumah pangsa dapat diselesaikan ataupun dikurangkan dan pihak-pihak yang tertentu masih lagi berleluasa. Justeru itu, dalam Dewan yang mulia ini saya ingin mencadangkan bahawa tanggungjawab ataupun bidang tugas kerja yang sekian lama dipikul oleh PTG diambil alih oleh kerajaan tempatan iaitu MPPP ataupun MPSP. Sebab mereka nampak sekarang sudah baik, / ingat mereka boleh. Cadangan saya ini mungkin kelihatan luar biasa akan tetapi saya berpendapat dan percaya bahawa hanya PBT lah sahaja yang mampu menolong dan menangani masalah-masalah yang dihadapi.

Berikut adalah sebab-sebab ataupun lunas-lunas yang saya ingin code. PBT adalah jabatan yang memproseskan segala plan, PBT adalah jabatan yang meluluskan sijil menduduki atau O.C., PBT adalah jabatan yang mengutip cukai taksiran, PBT adalah jabatan yang mempunyai kepakaran kejuruteraan. Mengapa MPPP dan MPSP perlu dipertanggungjawabkan untuk mengambil alih pengawasan, penubuhan dan perjalanan badan pengurusan untuk pangsapuri, kondominium dan flat-flat. Pemprosesan hakmilik strata dapat dilaksanakan serentak semasa kelulusan plan pembangunan. Masalah sekarang banyak pindaan dibuat ke atas hartanah. Jika pemaju gulung tikar selepas siap projek, hakmilik strata tergantung.

Pemprosesan hakmilik strata juga melibatkan kos ukur tanah dan kebiasaannya pemaju yang tidak bertanggungjawab enggan membayar kos tersebut. Dengan pengambilan proses ini ianya dapat dielakkan sebelum sijil penghuni dikeluarkan dan memastikan hakmilik strata turut dikeluarkan. Kerajaan negeri disasar mengemukakan cadangan kepada Kerajaan Pusat untuk meminda Akta Hakmilik Strata bagi masalah ini. Pihak berkuasa tempatan lebih arif dalam urusan dengan masalah setempat seperti pengurusan sampah, penyelenggaraan dan lain-lain. Semua masalah pembangunan strata sebenarnya berkisar kepada masalah pihak berkuasa tempatan. Kebolehan pihak berkuasa tempatan dipertanggungjawabkan sebagai badan penguasaan. PBT mempunyai kuasa penguatkuasaan daripada banyak aspek perundangan yang melibatkan kebajikan bangunan strata. PBT mempunyai pengalaman luas mengenai penyelenggaraan dan dapat memastikan syarikat penyelenggaraan yang dilantik tidak mengambil sikap sambil lewa. Memungut yuran penyelenggaraan melalui cukai pintu akan memastikan semua penghuni bayar dan elak dari masalah yang dihadapi oleh badan pengurusan sekarang. Saya di sini mendesak kerajaan negeri menubuhkan jawatankuasa tindakan khas dengan segera bagi menimbang cadangan ini atau cadangan-cadangan lain sebelum isu ini meletup.

Dato' Speaker, pelaksanaan projek-projek kecil peringkat KADUN. Tiga masalah yang selalu kita hadapi adalah nombor satu adalah lambat, kedua mahal dan ketiga mutu kualiti tidak baik. Pada persidangan Dewan yang lepas, saya pernah mencadangkan supaya diadakan satu piawaian spesifikasi ataupun rujukan, harga rujukan untuk semua projek-projek kecil dan bekalan yang selalu diminta dan bakal dilaksanakan di peringkat KADUN. Projek-projek ini adalah seperti menurap jalan, membina bonggol, mencantas pokok, membaik pulih dewan masyarakat seperti bumbung yang bocor dan sebagainya. Akan tetapi cadangan saya ini difikirkan tidak perlu dan tidak diterima. Keputusan ini telah memberi kesan yang negatif dan memberi peluang kepada pihak-pihak yang tertentu terus berleluasa dan mengaut keuntungan yang lebih dengan melaksanakan sesuatu projek dengan harga yang begitu mahal. Ini secara tidak langsung telah menjejaskan niat murni kita iaitu memberi keselesaan dan barangan yang bermutu kepada rakyat.

Dato' Speaker, cuba bayangkan. Satu bonggol kalau mengikut harga pasaran adalah RM200 ataupun RM300. Akan tetapi pelaksanaan ini mengikut peruntukan yang diberi adalah beribu-ribu ringgit dan yang menyedihkan lagi adalah kualiti yang diberi adalah cukup tidak memuaskan.

Y.B. Dato' Speaker:

Apa itu bonggol, Yang Berhormat? Yang Berhormat kata bonggol.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

"B.O.N.G.G.O.L.", *hump*.

Y.B. Dato' Speaker:

Hump, hump. O.k.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Ini adalah satu contoh, Dato' Speaker. Memandangkan satu bonggol senang saja nak buat tetapi kita mengambil berbulan-bulan untuk melaksanakan, kenapa? Alasan yang diberi, kita kena ada tender. Apa salahnya kita adakan satu *spec* yang tertentu, bonggol itu ketinggian berapa? Panjang berapa? Harga berapa? Teruslah boleh lah dibuat dan pelik lagi adalah bonggol-bonggol yang dibuat itu tidak ada *standard*. Ada yang tinggi, ada yang rendah, ada yang gemuk, ada yang kurus, susah. Ini telah pun secara tidak langsung mendatangkan banyak kesusahan kepada orang yang minta, orang yang nak tolong. Ini memang susah.

Apa salahnya kita adakah *specs* yang tertentu seperti yang diamalkan di kilang-kilang. Kita hendak buat satu projek kita mesti tahu pelaksanaan. Projek kecil di KADUN tidak banyak, bonggol, satu, longkang, dua, tar jalan tiga, kerusi beriadah empat. Kenapa tidak boleh kita adakan macam bonggol, ketinggian berapa, lebar dan panjang satu meter berapa harga. Kita adakan ini siap-siap dan kita ukur jalan, 10 meter kali sudah dapat. *Specs* ini mustahak sebab kadang-kadang ADUN pergi buat pun tidak guna kerana kadang-kadang kontraktor buat ikut suka dia sahaja, dia tidak ikut *specs*.

Y.B. Dato' Speaker:

Dia bukan pakar bonggol, Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Pihak-pihak yang tertentu seperti kejuruteraan kena ikut *specs*, apakah *specs* yang perlu diikuti. Seperti masalah longkang dan tar jalan sama juga, berapa ketebalan yang perlu, kalau hanya 1 meter persegi kita katakan RM200.00, senang sahaja, kita pergi ukur berapa x berapa baru tahu berapa harga. Ini memang satu masalah kerana setengah kontraktor buat longkang sekerat jalan, kerana apa? Kerana peruntukan tidak cukup. Bagaimana kita anggarkan peruntukan sedangkan kita tidak tahu 1 kaki panjang berapa atau 1 meter harga berapa satu longkang itu.

Ini memang satu kerja yang pelik, jika boleh buatlah satu *specs* yang tertentu, longkang satu panjang berapa harga, tar jalan satu meter persegi berapa harga. Ini kerana kontraktor mengambil kesempatan ini untuk menipu kita. Kalau kita ada *specs*, bila buat tiga inci kita akan tahu kalau kurang daripada tiga inci. Ini secara tidak langsung apa projek yang kita buat pada akhirnya projek itu tidak akan dinikmati oleh rakyat. So kita minta tolong supaya adakan *specs* yang tertentu seperti apa yang diperkenalkan di kilang-kilang. Ikut *specs* semua orang akan gembira dengan harga, macam Lee Hack Teik semua orang boleh pergi karaoke.

Dato' Speaker, meletak kenderaan berat di merata-rata tempat khasnya di kawasan perumahan. Di dalam Dewan yang mulia ini saya memang ada bertanya satu soalan bertulis mengenai masalah tuan punya kenderaan berat yang meletak kenderaan-kenderaan mereka di mana-mana sahaja di kawasan perumahan. Keadaan ini telah pun semakin lama semakin serius dan mengancam keselamatan orang ramai dan pengguna jalan raya. Keadaan ini juga telah mengundang banyak kes-kes ragut ataupun kes-kes curi kerana kenderaan yang besar-besar dan berat-berat itu adalah tempat yang terbaik untuk peragut atau pencuri bersembunyi dan melihat sasaran untuk mencuri. Yang menyedihkan saya adalah soalan saya telah diberi jawapan dan saya dimaklumkan bahawa memang terdapat 4 agensi yang mempunyai kuasa untuk mengambil tindakan terhadap perkara ini iaitu polis, LPKP, JPJ dan PBT.

Dato' Speaker, berikut adalah jawapan yang diberi kepada saya iaitu dalam masa enam tahun, dari tahun 2000 hingga 2005, saman yang dikeluarkan ataupun penguatkuasaan yang dijalankan adalah MPPP dalam enam tahun mengeluarkan 48 saman terhadap masalah ini, polis mengeluarkan 8, JPJ dan LPKP masing-masing tidak mengeluarkan apa-apa saman, telur dua biji. Dari data-data ataupun jawapan yang ditunjukkan memang jelas menunjukkan bahawa JPJ dan LPKP sungguh tidak bertanggungjawab, perlu ditegur dan dibidas. LPKP adalah singkatan kepada Lembaga Perlesenan Kenderaan Perdagangan dan bagi saya LPKP adalah musuh orang miskin dan musuh pembangunan Negeri Pulau Pinang. Kenapa saya berkata demikian? Ini kerana LPKP memang telah banyak memberi masalah kepada kita. Apa-apa yang kita hadapi sekarang, contohnya masalah teksi, bas dan bas mini ini semua adalah kerja baik yang dibuat oleh LPKP untuk menyusahkan warga Pulau Pinang.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, saya ingat itu agak keterlaluan, kita label jabatan dan agensi kerajaan sebagai menyusahkan. Jangan kita buat begitu.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Ya, kerana(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Ya itu apa, setujukah?

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Dari satu sudut ini memang tidak nampak adil, tetapi dari satu sudut yang saya lihat ini memang benar kerana banyak projek tidak dapat dijalankan, apa lagi masalah teksi, bas dan sebagainya.

Y.B. Dato' Speaker:

Kita faham tetapi saya ingat baik tarik balik perkataan tersebut. Kita faham apa yang dimaksudkan tetapi label itu kurang baik Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Saya cuma memaklumkan perkara ini kerana Kerajaan Negeri Pulau Pinang sebuah kerajaan yang rajin dan berusaha bersungguh-sungguh tetapi inilah satu jabatan yang menyusahkan kita. Kalau saya tidak beritahu orang ramai, mereka akan menyalahkan kerajaan negeri dan kita semua akan kena, Dato' Speaker pun kena, tetapi tidak mengapa kalau kena ketok-ketok sedikit. Itu biarkan, tidak payah tarik baliklah.

Y.B. Dato' Speaker:

Itu *cash word* kena tarik balik. Yang Berhormat kata tadi 'musuh' orang ramai. Cuba ulang balik.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Saya tidak buat teks, saya pun tidak berapa ingat, saya macam ini, selepas saya cakap saya lupa, itu kelemahan saya.

Y.B. Dato' Speaker:

Itu kadang-kadang bahaya Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Kalau Dato' mahu saya tarik apa, Dato' cakap saya tarik...(ketawa). Saya sudah lupa, minta maaf, sebab saya orang baru, peringatan kurang baik. Apa yang saya kena tarik?

Y.B. Dato' Speaker:

Apa yang disebut tadi, musuh orang ramai, menyusahkan orang ramai, *some sort like that*.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Musuh saya tarik, menyusahkan orang ramai saya tidak mahu tarik kerana ini realiti, terima kasih banyak.

Y.B. Dato' Speaker:

Menyusahkan, tidak mahu tarik, musuh tarik balik?

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Ya.

Y.B. Dato' Speaker:

O.k.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Dato' Speaker, masalah orang kurang upaya. Saya berterima kasih kepada Y.B. Batu Lancang kerana membangkitkan perkara ini. Berikut adalah keluhan yang saya terima. Saya baca, o.k. Masalah orang kurang upaya (OKU). OKU adalah merupakan sebahagian daripada masyarakat Malaysia, bagaimanapun jumlah sebenar OKU di negara ini tidak diketahui kerana tiada pendaftaran wajib dan tidak dimasukkan dalam laporan banci penduduk. Yang ada hanya jumlah mereka yang berdaftar dengan Jabatan Kebajikan. Bagaimanapun data tersebut tidak menyeluruh kerana tidak semua OKU berdaftar dengan Jabatan Kebajikan. Sekiranya tidak ada data yang lengkap bagaimanakah perancangan untuk OKU boleh diadakan. OKU seharusnya melibatkan diri secara menyeluruh dalam masyarakat tetapi bagaimanakah OKU boleh melibatkan diri secara menyeluruh sekiranya persekitaran yang ada tidak mesra kepada OKU.

Sebenarnya ramai OKU boleh berdikari sekiranya persekitaran yang ada mesra kepada OKU. Persekitaran yang ada sekarang sebenarnya membuat OKU kurang upaya dan mengikut OKU lagi hanya terdapat 2 jenis manusia dalam dunia ini mengikut kata mereka iaitu OKU dan OBKU iaitu orang kurang upaya dan orang belum kurang upaya, *disable and not yet disable*.

Dato' Speaker, walaupun kerajaan negeri telah berusaha untuk mengadakan persekitaran mesra kepada OKU terutamanya bagi bangunan baru, mengubahsuai bangunan lama dan juga menyediakan kemudahan lain seperti tempat meletak kereta untuk orang kurang upaya tetapi masih banyak lagi yang perlu dilakukan. Penguatkuasaan terhadap mereka yang menyalahgunakan kemudahan OKU harus ditingkatkan. Tempat-tempat letak kereta dipenuhi oleh motosikal dan kenderaan yang tidak mempunyai pelekat OKU. Contoh yang jelas adalah seperti yang terdapat di Pasaraya Bukit Jambul, *Carrefour* dan juga tempat letak kereta Bangunan Syed Putra. Perkara ini memang tidak dapat dinafikan dan bila-bila sahaja kita pergi melawat di situ, memang benar tempat-tempat yang disediakan untuk OKU adalah berkeadaan sedemikian. Ini adalah satu gambar yang memang diambil pada 4 Disember baru-baru ini. Justeru itu saya di dalam Dewan yang mulia ini ingin mencadangkan supaya undang-undang terhadap tuan punya-tuan punya kereta yang diletakkan di tempat khas untuk orang kurang upaya kalau boleh ditingkatkan 10 kali ganda.

Y.B. Dato' Speaker:

Hendak tingkatan apa 10 kali ganda.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Saman. Denda. Yang lain tidak payahlah kerana ini menyusahkan orang kurang upaya. Dato' Speaker, semua sekolah di Pulau Pinang kecuali SRJK Ming Sin, Bukit Jambul, nampaknya tidak mesra langsung kepada OKU. Sekolah tidak mempunyai kemudahan asas OKU seperti *ramp* dan tandas untuk OKU. Situasi ini menyukarkan OKU terutama mereka yang berkerusi roda untuk mendapat pendidikan seperti pelajar normal. Hanya mereka golongan berada sahaja yang mampu mengupah orang untuk menjaga anak-anak mereka yang kurang berupaya di sekolah untuk ke tandas dan pergerakan lain semasa belajar. Hanya melalui pendidikan OKU berupaya menaikkan taraf hidup mereka dan membolehkan mereka berdikari. Bagaimanakah mereka hendak berdikari sekiranya persekitaran sekolah tidak sesuai untuk mereka belajar.

Dalam Bajet Persekutuan 2006, kerajaan telah mengumumkan pelepasan cukai sejumlah RM9,000 kepada penjaga yang mempunyai anak OKU yang melanjutkan pelajaran di pusat pengajian tinggi. Akan tetapi bagaimanakah mereka hendak ke pusat pengajian tinggi sekiranya tidak melalui pendidikan sekolah rendah dan sekolah menengah sedangkan sekolah-sekolah tersebut tidak menyediakan persekitaran mesra kepada OKU.

Oleh itu, di dalam Dewan yang mulia ini, ingin saya mencadangkan supaya disediakan persekitaran yang mesra kepada OKU, antaranya semua bangunan awam harus disediakan dengan kemudahan OKU seperti tandas, *ramp*, tanda arah dan juga tempat letak kereta. Bangunan kediaman bertingkat juga harus dilengkapi kemudahan asas OKU sebelum C.F. dapat dikeluarkan. Tanda arah bagi setiap bangunan terutamanya bangunan awam harus jelas dan mudah dibaca. Penguatkuasaan terhadap penyalahgunaan kemudahan untuk OKU harus dipertingkatkan. Sistem pengangkutan awam pada masa sekarang tidak mesra langsung kepada OKU malah orang biasa pun sukar untuk menggunakannya. Sekiranya pengangkutan awam tidak mesra, bagaimana OKU mahu melibatkan diri dalam masyarakat secara menyeluruh. Sekali lagi LPKP kena bertanggungjawab dalam perkara ini.

Dato' Speaker, kesesakan lalu lintas. Dato' Speaker dalam Dewan yang mulia ini saya ada bertanya satu soalan iaitu kesesakan lalu lintas di persimpangan jalan Sultan Azlan Shah dan Jalan Sungai Dua dan saya pun telah diberi jawapan oleh EXCO kawasan Sri Delima dan beliau memang mengaku bahawa kesesakan lalu lintas di Jalan Sultan Azlan Shah dan Jalan Sungai Dua terjadi kerana siapnya jejambat di Jalan Sultan Azlan Shah, Jalan Ternaik dan mengikut apa yang dimaklumkan jawapan pada masa kini JKR tiada cadangan untuk membina *autopont* di jalan tersebut pada masa terdekat. Kita semua tahu *autopont* pada satu ketika yang dahulu memang mendapat bantahan dan ada pihak-pihak yang tertentu memang menjadikan perkara ini satu isu akan tetapi realitinya *autopont* yang dibina itu memang bagi saya berjaya dan saya minta kalau boleh buatlah *autopont* di kawasan saya. Walau bagaimanapun JKR dalam perancangan tidak ada rancangan ini.

Dato' Speaker, kesesakan lalu lintas ini adalah kerana disebabkan oleh Jalan Ternaik, saya tidak boleh terima sama sekali kenapa semasa perancangan jejantas itu kenapa tidak diambil kira langsung apakah implikasi seterusnya. Apa guna kita adakan satu jejantas atau pun Jalan Ternaik dan satu kawasan lagi menjadi mangsa dan kawasan itu adalah kawasan sayalah. So saya memang di dalam Dewan yang mulai ini merayu bagi pihak penduduk-penduduk di kawasan sekitar memang mereka mengalami banyak masalah. Sekarang mereka hendak pergi ke

kilang untuk bekerja dari "N" Park hendak pergi ke kilang mengikut masa biasa lima atau sepuluh minit, tetapi mereka kena tunggu satu jam lebih. So ini adalah satu seksaan kerana pembangunan, so saya minta dalam jangka masa yang pendek sesuatu kena dibuat dan dalam jangka masa yang panjang sesuatu yang lebih kena dibuat dan bagi saya kalau boleh dalam jangka masa yang pendek itu buatlah sahaja macam dua lane masuk ke Sungai Dua dan minta polis dalam masa-masa yang kemuncak supaya mengawal keadaan. Perkara ini telahpun mendatangkan banyak implikasi saya di sini menyeru supaya sesuatu dibuat.

Dato' Speaker, Jalan Ternaik yang telahpun dilaksanakan memang adalah satu projek yang cukup bagus akan tetapi kualiti ataupun apa yang telah dibangkitkan oleh Y.B. Sungai Dua memang kualiti, cuba bayangkan jalan yang sebegitu baru, kalau you naik dengan kereta yang mewah pun memang dia berombak-ombak, dia boleh pusing macam ini, ada sesuatu yang tidak kena, ini mungkin aspek tidak kena ataupun pemantauan tidak kena dan saya hairan macam mana ataupun pihak yang mana perlu dipertanggungjawabkan. Memang satu kereta *blue bird* rosak di tengah-tengah jalan dan memang tiga harilah saya guna jalan itu sampai hari ini kereta *blue bird* yang bernombor WAC 67 warna merah, tiga hari masih lagi terdapat di sana, ala macam mana kita, siapa, takanlah JPJ pun tidak pernah lalu, takan polis 3 hari tidak pernah lalu, takan siapa-siapa pun, pihak yang bertanggungjawab, tidak pernah lalu di sana. Inilah sikap dan bagi saya satu perkara yang agak saya kurang boleh terima adalah reka bentuk jalan yang diadakan sekarang oleh JKR. Cuba bayangkan jalan di hadapan PISA hendak belok masuk ke Relau terdapat ular batu yang besar bagi saya, memang untuk orang-orang bila jam kemalangan akan berlaku kenapa tempat itu dibuat macam itu, *corner* masuk tanpa apa-apa dulu. Masih ada lagi plastik-plastik yang macam itu tinggi diletakkan supaya mengingatkan ini ada tetapi sekarang tiada, reka bentuk itu memang bagi saya macam bukan profesional sangat, lagi pun ada yang dekat Relau masuk projek Tunas Muda you tengok dia punya *traffic lights* letak di tengah-tengah jalan, memang kelam kabut dan yang teruk sekali di hadapan Sekolah Chong Cheng di Sungai Ara kelam kabut. Adakah ini piawai yang di terima pakai oleh JKR. Tiga-tiga *design* ini kalau orang luar tengok jatuhlah dia punya gigi.

Y.B. Dato' Speaker :

Yang Berhormat kita sambung selepas makan, atau kita hendak habiskan sekarang.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah) :

Tidak mahu panjang lagi.

Y.B. Dato' Speaker :

Saya bagi peluang sambung sikit lagi, jangan panjang sangat. Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.00 tengahari.

Dewan disambung semula pada jam 2.45 petang.

Y.B. Timbalan Speaker:

Selamat petang, salam sejahtera, Dewan disambung semula. Sebelum ini saya ada satu pengumuman iaitu penjelasan yang diminta tidak dibenarkan mengikut Peraturan 46.2, kalau ada tunjuk kesilapan dan kesalahan seseorang boleh tunjuk peraturan dan kemudian saya boleh benarkan. Y.B. Kawasan Batu Uban dipersilakan.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Tuan Speaker, terima kasih kerana membenarkan saya menyambung. Tuan Speaker, topik yang seterusnya yang akan saya sentuh ialah kesihatan. Baru-baru ini sepertimana yang kita semua sedia maklum negeri kita telah diserang oleh penyakit denggi dan banyak nyawa sudah terkorban. Akan tetapi keadaan kini sudah terkawal dan saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan syabas dan tahniah kepada pihak-pihak terlibat dan memang program COMBI telah cukup berjaya dan memang efektif. Untuk makluman Dewan yang mulia ini masalah denggi Negeri Pulau Pinang telah disiarkan di surat khabar NST di Singapura *front page*. Ini secara tidak langsung telah pun menjejaskan nama baik kita Pulau Pinang dan industri pelancongan di Pulau Pinang.

Tuan Speaker, untuk makluman Dewan yang mulia ini, KADUN saya Batu Uban memang sudah sepuluh tahun diancam oleh penyakit denggi tidak pernah berhenti. Tiap-tiap tahun ada denggi Kawasan Batu Uban mesti ada. Kenapa saya pun tidak tahu tetapi program COMBI...(gangguan).

Tuan Speaker, memang perkara ini bagi seorang wakil rakyat saya berasa tidak senang hati dan program COMBI yang baru-baru diperkenalkan secara tidak langsung sedikit sebanyak telah membantu mencari apakah sebab mengapa KADUN saya selalu diserang oleh denggi. Dan jawapan berikut adalah kalau boleh diterima adalah sebab ataupun punca; Pertama, bagi saya tanah-tanah lapang ataupun rezab-rezab jalan dan rezab sungai adalah penyumbang utama berlakunya kawasan jentik-jentik terjadi. Saya memang ada masalah jika tanah-tanah lapang ataupun rezab-rezab tanah ini ada banyak masalah dan ada air bertakong ataupun ada bekas-bekas yang boleh menyimpan air. Siapakah yang patut bertanggungjawab dan selalunya kita menghadapi masalah tanah-tanah yang sebegini kononnya tidak dipunyai oleh sesiapa. Kita *refer*, kita rujuk kepada Pejabat Tanah pun tak kena, MPPP pun tak kena, Kesihatan pun tak kena. Masing-masing mengatakan ini bukan tanggungjawab mereka dan perkara ini boleh disaksikan dan telah pun menjadi satu perkara yang kita bincang didalam mesyuarat yang dipengerusikan oleh EXCO Kesihatan dan kita mendapati kalau boleh setiap tanah kosong yang dipunyai oleh sesiapaapun kenalah didirikan papan-papan tanda supaya ada satu petunjuk tanah ini dipantau oleh siapa, kalau ada apa-apa masalah sila rujuk kepada siapa-siapa. Kalau tidak Tuan Speaker memang masalah denggi tidak dapat dibenteras sekiranya perkara ini tidak diambil berat. Di dalam Dewan yang mulia ini, saya memang berharap dan merayu kepada tuan-tuan tanah maupun swasta atau kerajaan supaya mendirikan papan-papan tanda khas supaya kalau kita menghadapi apa-apa masalah kita boleh menelefon ataupun memberitahu atau memaklumkan kepada mereka supaya masalah-masalah ini dapat diatasi.

Kedua, Tuan Speaker, perkara satu lagi adalah saya pun berasa tidak puas hati kenapa terdapat perumahan-perumahan MPPP yang kosong ataupun balai polis kuarters yang kosong dan di tapak pesta terdapat satu-satu tempat tertentu yang diguna pakai untuk go-kart tidak dipantau langsung. Ini memang penyumbang yang kedua kerana tempat-tempat itu memang tidak dihuni dan pemantauan tidak dibuat dan ini adalah punca yang kedua. Bagi saya kalau perkara-perkara yang seperti ini boleh diberi perhatian maka masalah denggi di kawasan saya mungkin dapat diselesaikan.

Dato' Speaker, soalan atau topik yang seterusnya yang ingin saya sentuh adalah mengenai Mesyuarat Jawatankuasa Tindakan Kerja Daerah. Memang tidak dapat dinafikan bahawa Mesyuarat Jawatankuasa Tindakan Kerja Daerah adalah merupakan forum yang tertinggi di sesuatu daerah. Pegawai Daerah adalah dipertanggungjawabkan untuk mempengerusikan mesyuarat tersebut. Memang tidak dapat dinafikan

bahawa memang DTL seluruh jentera dan kakitangan DTL memang bekerja begitu bersungguh-sungguhpun ada turun ke padang setelah wakil-wakil rakyat atau wakil kepada wakil-wakil rakyat menimbulkan sesuatu masalah. Mereka memang ada turun ke padang. Saya menyaksikan apakah masalah yang sebenarnya berlaku. Selalunya didalam mesyuarat tindakan daerah sesuatu keputusan yang dibuat tidak diambil berat atau tidak dihormati langsung dan perkara ini bagi saya tidak memberi makna langsung jika sekiranya semua wakil rakyat melapangkan masa untuk menghadiri mesyuarat sebegini dan akhirnya jawapan-jawapan yang diputuskan atau keputusan yang diputuskan tidak diambil berat.

Justeru itu di dalam Dewan yang mulia ini, saya ingin menegaskan ataupun merayu supaya pegawai-pegawai yang lebih kanan kena hadir. Apa yang diputuskan didalam mesyuarat tolonglah ikut kerana sebagai contoh hanya satu perkara yang kecil dan remeh temeh pun tidak diselesaikan sebagai contoh apa yang dibangkitkan oleh ADUN Dato' Keramat hanya paip air, tekanan air tetapi perkara ini tolak pi, tolak mai enam bulan pun tak boleh selesai sehingga sampai satu tahap pertemuan dengan YDP dengan wakil-wakil rakyat dan apa yang menyedihkan lagi YDP mengatakan ini perkara remeh temeh boleh diselesaikan, baru perkara ini dapat diselesaikan. Cuba bayangkan ini hanya satu contoh dan ada banyak contoh lagi. Saya memang berharap perkara ini dapat diatasi, kalau tidak tak guna diadakan mesyuarat tindakan daerah.

Tuan Speaker, satu perkara lagi adalah mengenai SMI ataupun IKS. Saya ada satu soalan bertulis menanyakan apakah pertolongan ataupun insentif-insentif yang telah pun diberi untuk menjayakan ataupun menolong industri kecil dan sederhana IKS untuk mencapai satu tahap yang lebih membanggakan. Terdapat lebih kurang 5,333 IKS ataupun SMI di Negeri Pulau Pinang. Akan tetapi bagi saya IKS di negeri kita memang jauh ketinggalan pencapaian kalau dibandingkan dengan negara-negara lain. Kenapa perkara ini berlaku. Ini perkara pokok. Bagi saya IKS memang perlu dibantu kerana IKSlah yang akan menjanakan ekonomi kita. Jangan kita terlalu bergantung kepada MSC. Kita memang faham MSC boleh menyumbang ekonomi yang banyak. Saya setuju sangat dengan apa yang dikatakan oleh ADUN Dato' Keramat. Memang MSC cukup bagus tetapi MSC akan mengikut masa dan peluang mereka tentu sekali akan melabur di mana tempat yang lebih atau memberi pulangan yang lebih. Tetapi IKS lain, IKS adalah anak Malaysia, anak negeri Pulau Pinang so kalau IKS tidak dibantu bagaimana? Tuan Speaker, IKS memang mempunyai peranan yang baik yang cukup bagus yang boleh menolong menjanakan ekonomi tetapi bagi saya saya tidak nampak langsung IKS di Negeri Pulau Pinang diberi

pertolongan ataupun diberikan insentif yang sepatutnya sebagai contoh kita kerajaan tempatan memang ada seolah-olah ada memberi pertolongan contohnya membenarkan IKS supaya mendirikan kilang pelan perancangan atau pembangunan. Ini satu perkara yang baik akan tetapi setelah kilang itu siap IKS meminta OC, tetapi OC tidak boleh dikeluarkan. Perkara OC tidak boleh dikeluarkan telah pun menyebabkan semua IKS tergendala kerana semua insentif yang diberi oleh Persekutuan adalah dengan syarat setiap kilang mesti ada OC seperti *pioneer status*, *manufacturing licence*, LMW, kesemuanya nak ada OC baru boleh insentif-insentif yang sedemikian baru boleh diberi. Saya ada kes-kes tertentu di sini sebagai contoh memang sudah lama minta kenapa masih lagi terdapat banyak kilang di FTZ Bayan Lepas yang masih belum boleh diberi OC. Ini petanda yang besar.

Justeru itu saya memang di dalam Dewan yang mulia ini minta jasa baik MPPP, kalau tolong kenalah tolong sampai habis jangan tolong sekerat sahaja, tolong *the front protion*, *useless*, tak guna langsung kerana yang belakang itu tidak boleh *continue*, maaf lagi satu bagi saya diadakan investPenang. Memang investPenang adalah satu perkara yang baik. Satu rancangan atau tindakan yang perlu dipuji akan tetapi investPenang sahaja tidak mungkin akan mencapai kejayaan sekiranya pihak persekutuan tidak bantu seperti MIDA, MATRADE, SIMEDDEC dan lain-lain. Cuba bayangkan macam mana investPenang boleh menarik pelabur sekiranya mereka tidak diberi satu kuasa ataupun tidak diberi satu galakan cuba bayangkan kalau kita pergi ke luar negeri untuk menarik pelabur tentu sekali kita duduk, kita bincang macam mana, apa masalah, sebab itu, sebab ini, masalah tanah, insentif semua tetapi kalau ditanya balik, pelabur menanya bolehkah saya dapat investPenang punya mulut kena tutup. Dia tak boleh, dia tidak berhak tidak mungkin boleh jawab. Saya pernah mengikuti delegasi yang diketuai oleh YAB. Ketua Menteri pergi ke Amerika Syarikat, syarikat yang kita kunjungi adalah *Johnson & Johnson*. Di dalam mesyuarat itu memang kita telah pun membayangkan ataupun memberitahu kepada mereka bahawa inilah kebaikan-kebaikan apa yang terdapat di negeri kita akan tetapi kerana ketidakmahiran pegawai-pegawai tertentu daripada bahagian-bahagian tertentu mengingatkan beliau berkata kepada golongan itu Malaysia sekarang *different*, kita sekarang bagus, kita boleh meluluskan permintaan syarikat tuan dalam masa satu bulan. Bayangkan negeri lain seperti Thailand dan lain-lain telah pun mereka mengadakan *one stop* dan pegawai itu tidak tahu dia mengatakan setelah banyak kerja *foundation* telah kita buat telah dihancurkan kerana *statement* itu. Satu bulan ke, orang lain, satu minggu, dua minggu. Itu adalah masalah-masalah yang selalu kita hadapi.

Tuan Speaker, industri IKS di Negeri Pulau Pinang bolehkah berjaya atau tidak memang pertolongan agensi-agensi kerajaan di pihak Persekutuan memainkan peranan yang sama itu. Jadi saya berharap dan merayu kepada pihak-pihak yang tertentu supaya memberi pertolongan kepada IKS, kalau tidak IKS menghadapi banyak masalah.

Tuan Speaker, sedikit lagi mengenai keselamatan. Kawasan saya memang diisytiharkan sebagai bandar raya selamat pada tahun 90an. Saya disini ingin menarik perhatian bahawa, saya dimaklumkan bahawa bandar raya selamat ini adalah merupakan satu *pilot* projek di sebelah utara Malaysia. Satu-satunya, tetapi kenapa pada hari ini projek itu telah pun gagal dan saya memang berhasrat untuk mengetahui dengan lebih dalam dan kalau boleh saya minta mana-mana pihak yang boleh memberi pertolongan, berilah kepada saya apa-apa yang terlibat ataupun bersangkutan paut dengan Bandaraya Selamat ini.

Dato' Speaker, di kawasan saya, kalau kita menyentuh masalah keselamatan, memang polis adalah pihak yang bertanggungjawab. Akan tetapi di kawasan saya ini memang Balai Polis Sungai Nibong, tahun lepas dia mempunyai lebih kurang 60 pegawai tetapi hari ini pegawai-pegawai itu semakin hari semakin kurang. Cuba bayangkan tempat yang begitu besar, tetapi pegawai-pegawai polis hanya bilangannya begitu kecil. Macam mana mereka dapat melaksanakan kerja ini dan ekoran daripada kekurangan polis maka banyak perkara berlaku. Kes keselamatan pun sudah meningkat dan pada hujung-hujung minggu, lumba haram pun berleluasa dan ini semua gagal. Kita tidak mempunyai pegawai polis yang mencukupi, memang susah. Memang susah untuk mereka menjalankan tugas. Justeru itu, saya memang minta Dewan yang mulia ini, kalau boleh mencari satu mekanisma atau macam mana, bincang bilangan polis, rasio nisbah bilangan polis dengan penduduk. Perlulah jangan ketara sangat. Mestilah berpatutan supaya keselamatan ini dapat kita bela dan kita jaga.

Tuan Speaker, saya ingat cukuplah dan dengan kata-kata ini saya memohon menyokong.

Y.B. Timbalan Speaker :

Terima kasih. Y.B. Kawasan Teluk Bahang, dijemput.

Ahli Kawasan Teluk Bahang (Y.B. Puan Siti Faridah binti Arshad):

Bismillahirrahmanirrahim. Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh dan selamat petang. Saya ingin ucapkan terima kasih kepada Y.B. Timbalan Speaker di atas kesudian membenarkan saya mengambil bahagian dalam perbahasan ke atas Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan 2006 dan Usul Anggaran Pembangunan 2006.

Y.B. Timbalan Speaker, pertama sekali, saya ingin ucapkan terima kasih kepada kerajaan negeri di atas pentadbirannya yang cekap dan baik sehingga menjadikan Negeri Pulau Pinang ini sebagai negeri yang selesa untuk berada di dalamnya setakat ini. Saya ingin mengucapkan juga tahniah kepada kerajaan negeri di atas segala urusan pentadbiran yang baik yang mana kita lihat di dalam Rang Undang-undang Anggaran Pembangunan 2006, banyak jabatan-jabatan yang telah pun diberi bajet yang lebih dan ada yang kurang dan diharap jabatan-jabatan ini akan melaksanakan tanggungjawab mereka masing-masing mengikut apa yang telah diamanahkan oleh kerajaan negeri. Sebagaimana rakan-rakan ADUN yang lain, saya juga mempunyai beberapa isu-isu yang melibatkan kawasan saya. Terlebih dahulu ingin saya ucapkan terima kasih kepada Y.B. EXCO Pertanian kita daripada Penaga di atas usaha beliau yang telah pun berjaya menyelesaikan segala gantian ataupun ganti rugi kepada mangsa-mangsa tsunami. Rakyat di kawasan saya amat berterima kasih kepada kerajaan negeri di atas penyelesaian bayaran-bayaran tersebut dan sehingga sekarang ini tidak kedengaran lagi tentang perkara-perkara tsunami ini. Sekali lagi terima kasih.

Yang kedua ialah tentang bekalan air kepada penduduk-penduduk di luar bandar. Jadi saya dalam soalan saya, saya ada bertanya tentang, dalam soalan bertulis ya, tentang data permohonan air dari PBA. Jadi apa yang saya dapati bahawa ada juga permohonan yang tidak dapat dilaksanakan kerana beberapa sebab iaitu terutama sekali penduduk ini tinggal di atas tanah orang lain. Jadi kita rasa kesianlah kerana sepatutnya Negeri Pulau Pinang ini, negeri yang maju, yang kita katakan maju, yang kita katakan baik tetapi tidak dapat memberi perkhidmatan air bersih kepada semua rakyatnya. Jadi saya rasa amat malanglah. Cubalah kita cari satu alternatif bagaimana cara kita dapat memberi air yang bersih yang menyeluruh kepada semua rakyat terutama sekali orang-orang miskin yang terpaksa menumpang di atas tanah-tanah orang lain. Mungkin kita boleh membuat seperti dahulu iaitu mengadakan paip awam. Kalau kerajaan kita tahun 70-an dulu ada paip-paip awam tepi jalan untuk rakyat pergi ambil air bersih atau mandi, jadi kita harap kalau perkara ini dapat difikirkan atau dicari satu cadangan yang terbaik. Itu cuma contoh sahaja yang mana orang-orang yang tinggal atau tidak dapat disalurkan air yang bersih kepada mereka ini dapat diberi satu cara alternatif lain bagaimana mereka juga boleh mendapatkan bekalan air bersih terutama sekali untuk makan dan minum.

Y.B. Timbalan Speaker, tentang pengangkutan awam sekali lagi saya juga ingin campur tangan dalam hal ini kerana pengangkutan awam ini sebenarnya sangat penting dan hingga sekarang ini, dikaji dihantar, dikaji dihantar, dah nak hampir pilihanraya semula, masih belum selesai. Bagi kami yang berada di daerah luar bandar ini, pengangkutan awam adalah merupakan sesuatu yang kita katakan bahawa perkara yang amat penting kerana kita lihat sekarang ini rakyat miskin di Pulau Pinang ini, terutama sekali di kawasan kami di Balik Pulau, bukanlah sebagaimana yang kita dapat datanya daripada SERI ataupun daripada pembangunan negeri kerana kalau dilihat daripada data tersebut, saya tengok sikit sangat yang miskin tu. Kalau kita tengok kaum mengikut Daerah Timur Laut, miskin satu sahaja, miskin tegar empat. Daerah Barat Daya, miskin kosong, miskin tegar enam. Saya rasa pernyataan ini tidak benar kerana rakyat miskin kalau kita masuk ke kawasan kampung-kampung amat ramai dan apatah lagi sekarang ini. Tadi bila saya memandu kereta waktu keluar bila nak cari untuk makan tengahari, saya dengar bahawa ura-ura untuk menaikkan bayaran yuran bas sekolah. Jadi kalau di Balik Pulau, kita cuma ada sekolah menengah awam ni ada dua sajalah, iaitu Sekolah Menengah Seri Balik Pulau dan Sekolah Menengah St. George Balik Pulau dan SRJK Secrop Hard dan jarak sekolah ini dengan kampung terutamanya yang macam saya ni, Pantai Acheh, Sungai Pinang, Kuala Sungai Pinang, amat jauh. Lebih kurang 10 kilometer. Kalaulah kita tak ada pengangkutan awam untuk anak-anak ini ke sekolah, maka ibu bapa terpaksa menyediakan yuran untuk bas sekolah yang mana saya dengar kata yuran itu 1 kilometer RM17 dan tambahan 1 kilometer itu mungkin RM1.50 naik. Jadi kalaulah ibu bapa yang ada ini susah, sedia ada memang dah susah, kemudian anak bersekolah tiga atau empat orang nak naik bas sekolah ke sekolah, amatlah kita kata membebankan rakyat ini. Jadi saya mintalah supaya perkhidmatan bas awam ini dipercepatkan. Kerajaan negeri desaklah Kerajaan Persekutuan supaya mempercepatkan apa-apa sahajalah proses yang dah kita mohon itu supaya rakyat kita tidak menanggung kesusahan dari segi pengangkutan awam.

Y.B. Timbalan Speaker, keluhan nelayan pantai tentang pencerobohan nelayan-nelayan pukat tunda dan juga pukat harimau. Perkara ini bukan perkara baru. Perkara ini adalah perkara yang berlanjutan dan apa yang saya difahamkan bahawa nelayan-nelayan pukat harimau dan pukat tunda ini sentiasa melanggar kawasan yang sepatutnya mereka tidak masuk, tetapi mereka datang sampai ke pantai hingga mengaut habis segala anak-anak ikan yang ada di tepi pantai. Jadi apabila bot-bot ini datang ke tepi pantai, maka nelayan pantai tidak ada hasil. Turun ke laut penat-penat sekerat hari, tak ada hasil kerana mereka ini amat berleluasa. Tidak ada penguatkuasaan.

Kita difahamkan dan diberi aduan oleh nelayan-nelayan, apabila kita mengadu kepada pihak-pihak yang berkenaan iaitu penguatkuasa sama ada Jabatan Laut ataupun Jabatan Marin Polis, tidak ada *respond*. Apa yang kita takuti adalah takut berlakunya pergaduhan sesama mereka kerana nelayan-nelayan bot pukut tunda dan pukut rimau ini adalah penduduk setempat yang sama, penduduk setempat dengan rakan-rakan nelayan pantai. Jadi apabila kita takuti kalau nelayan pantai ini dah hilang sabar dengan kelakuan atau perangai rakan-rakan mereka yang sepatutnya pergi lebih jauh daripada kawasan pantai, takutlah terjadinya pergaduhan. Jadi sebelum berlakunya pergaduhan, perkara yang macam ini, kita haraplah jabatan-jabatan yang bertanggungjawab dalam penguatkuasaan laut akan mengambil, kata orang, tindakan, akan mengambil aduan ini sebagai satu yang lebih serius. Jangan ingat mudah, mudah sahaja dan kita tak buat apa-apa. Kalau berlaku apa-apa nanti, baru kita akan menyesal dan lagi...(gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Tuan Speaker, boleh saya lalu. Adalah tidak benar mengatakan apabila buat aduan, tak ada *respond* ataupun tindakan. Sebenarnya Jabatan Perikanan dan Marin, bukan Jabatan Laut. Dalam aspek ini ialah Jabatan Perikanan...(gangguan).

Y.B. Timbalan Speaker :

Penjelasan boleh. Dari EXCO, dibenarkan.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim) :

Penjelasan. Tadi Yang Berhormat mengatakan tak ada *respond*. Tak betul. Ada kerana pengawasan dibuat 24 jam. Kalau aduan tu mestilah pergi kepada Jabatan Perikanan ataupun Marin Polis. Tangkapan banyak dibuat. Bukan Jabatan Laut yang bertanggungjawab dalam hal ni. Terima kasih.

Y.B. Timbalan Speaker :

Y.B. - Y.B., kalau penjelasan atau jawapan dari pihak itu EXCO macam gulung dibenarkan.

Ahli Kawasan Teluk Bahang (Y.B. Puan Siti Faridah binti Arshad):

Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Speaker. Mungkin saya tersilaplah. Mungkin disebutkan Jabatan Perikanan, tapi saya yang sebut Jabatan Laut. Mungkin itu kesilapan sayalah. Tapi ini adalah sungutan rakyat. Jadi, kalau mereka datang apabila dipanggil ataupun diberitahu,

baguslah. Kita pun suka. Tapi masalahnya sekiranya penguatkuasaan ini tidak berlaku pada yang sepatutnya maka kita takut apa-apa perkara buruk akan berlaku. Jadi kalau boleh kita nak hindarkanlah perkara buruk ini berlaku. Seterusnya saya ingin bercakap tentang isu pendidikan. Baru-baru ini kita telah pun melihat keputusan peperiksaan UPSR yang telah diumumkan. Saya kebetulan pada malam itu ada masa juga duduk depan televisyen. Maka saya tunggu-tunggulah kot Pulau Pinang pun keluar. Tapi tunggu punya tunggu, Pulau Pinang tak keluar langsung. Yang keluar Terengganu, Johor maknanya negeri yang *state* yang the best lah keputusannya. Jadi saya terfikir macam mana sebuah negeri yang begitu kita kata *advance*, yang begitu baik, yang begitu berjaya, yang begitu elok, pencapaian murid-murid sekolahnya tidaklah setanding sangat dengan negeri-negeri yang pada satu ketika dulu amat mundur, amat lemah seperti Terengganu. Jadi saya rasa ada sesuatu yang kita perlu belajar daripada negeri-negeri ini tentang meningkatkan kualiti pendidikan kepada anak-anak kita. Mungkin hujung tahun ini, kita juga akan menunggu keputusan PMR yang akan diumumkan dan awal tahun depan, keputusan SPM. Saya harap apabila keputusan-keputusan ini diumumkan kelak, maka ada nama Negeri Pulau Pinang duduk di tempat teratas ataupun kedua teratas ataupun *top ten* atau *top five* lah. *Top five*. *Top ten* tu memang kita tak banyak negeri pun. *Top five*. Jadi saya memang amat mengambil berat mengenai pendidikan ini kerana kita lihat lebih memberi tumpuan kepada pendidikan anak-anak di negeri kita ini agar dapat mencapai satu tahap atau kualiti pendidikan yang tinggi seperti mana negeri-negeri yang berada di atas.

Tuan Speaker, saya juga ingin mengucapkan tahniah ke atas usaha kerajaan negeri terhadap meningkatkan tahap kesihatan penduduk di Negeri Pulau Pinang ini. Rata-rata rakyat kita di bahagian Balik Pulau terutama di DUN saya Telok Bahang amat berpuashati dengan perkhidmatan kesihatan terutama dengan Hospital Balik Pulau dan klinik-klinik desa yang diwujudkan di tempat-tempat kita itu. Jadi apa yang saya lihat sekarang ini ialah tentang keuzuran Hospital Pulau Pinang ini. Saya dapati dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri dikatakan bahawa Hospital Pulau Pinang telah diiktiraf oleh Kementerian Kesihatan Malaysia sebagai *centre of excellence* bagi beberapa disiplin perubatan yang penting dan juga ada dikatakan bahawa perkhidmatan kepakaran perubatan telah diperluas dan dipertingkatkan untuk menjadi Negeri Pulau Pinang sebagai pusat rujukan perubatan bagi Wilayah Utara Semenanjung Malaysia.

Ini kita tidak nafikan bahawa Hospital Pulau Pinang adalah merupakan hospital pakar di bahagian zon utara tetapi pernahkah kita pergi melawat dan melihat keadaan di Hospital Pulau Pinang itu sendiri. Saya adalah pengunjung tetap Hospital Pulau Pinang dari dulu, sekarang dan mungkin selamanya. Saya percaya bahawa kepakaran doktor-doktor

yang berada di Hospital Pulau Pinang itu adalah merupakan kepakaran yang tulin dan kita katakan ianya sederhana dari segi pembayaran jika kita bandingkan dengan hospital-hospital swasta. Apabila kita pergi ke Hospital Pulau Pinang ini, kita lihat katil-katil lama, kita lihat bilik perubatan doktor lebih kurang 10 x 10 besar tempat duduk Y.B. Timbalan Speaker itu yang diletakkan 2 meja dan diduduki oleh dua orang doktor dan 2 orang pesakit pada masa yang sama dan juga dua orang jururawat, jadi terlalu sempit. Saya rasa doktor-doktor di hospital jua ingin bekerja dalam suasana yang selesa bukan kita kata hospital awam terus kita abaikan apa yang perlu didapati oleh kakitangan hospital. Begitu juga dengan peralatan di mana masih lagi digunakan tong gas yang tinggi. Kalau tong gas ini timpa orang boleh matilah. Sepatutnya perkara-perkara ini telah diambil kira dan tidak ada lagi pada zaman sekarang ini tetapi di Hospital Pulau Pinang masih lagi ada perkara-perkara ini. Kita mintalah supaya kita cari perubahan yang lebih baik untuk menunjukkan imej Hospital Pulau Pinang ini adalah hospital pakar di kawasan utara ini.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan? Tidak boleh

Y.B. Timbalan Speaker :

Jawapan akan digulung oleh EXCO yang berkenaan.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Y.B. Puan Siti Faridah bt. Arshad):

Y.B. Timbalan Speaker, seterusnya ingin kita bangkitkan juga tentang isu banjir warga asing untuk datang bekerja di Pulau Pinang ini. Memang Negeri Pulau Pinang merupakan negeri perindustrian yang mana warga asing diambil bekerja di kilang-kilang, orang gaji dan lain-lain lagi tetapi kedatangan warga asing ini sebenarnya membawa banyak masalah sosial kepada negeri kita. Antaranya bahawa kadang-kadang yang datang itu berpenyakit. Kalau yang datang secara halal itu tidak membawa masalah kerana telah pun diperiksa kesihatannya tetapi yang datang secara haram ini yang kita tidak tahu keadaannya. Masalah pembawaan penyakit daripada luar dahulu kita sudah tidak ada polio kerana kerajaan telah menjaganya dari kecil tetapi sekarang polio sudah masuk semula. Kalau dahulu kita tidak ada batuk kering tetapi kini telah datang semula, jadi keadaan ini mempengaruhi kualiti kesihatan di negeri kita ini.

Satu lagi ialah pergaulan bebas tanpa batas kerana pendatang-pendatang ini mereka tidak terikat dengan apa-apa peraturan. Mereka datang sini bekerja dan dia bukan warga negara kita, dia anggap dia boleh buat apa yang dia suka. Maka dari situ kita lihat dalam kompleks-kompleks membeli belah ini, kadang-kadang kita lihat muka sama sahaja muka orang Melayu tetapi apabila dia bercakap barulah kita tahu dia bukan bumiputera kita. Kita lihat pakaiannya memang menjolok mata dan dari segi tingkah lakunya amat tidak bersesuaian dengan budaya kita ini. Apa yang ditakuti ialah anak-anak kita akan terikut dengan budaya yang tidak baik ini. Begitu juga dengan pelacuran. Mereka datang kadang-kadang siang bekerja di kilang-kilang dan malam mereka menjadikan diri mereka melacur untuk mendapatkan sebanyak wang kerana apa, sebab utama mereka datang ke negeri kita adalah untuk mengumpul sebanyak mana wang sebelum mereka balik ke negeri mereka. Ini akan menimbulkan faktor-faktor lain yang tidak baik di dalam masyarakat kita. Begitu juga kita lihat gangguan terhadap institusi keluarga. Kita lihat di mana kedatangan 'Mak Indon-Mak Indon' ini, bukan 'Mak'lah tetapi 'Adik Indon-adik Indon' ini dan juga kedatangan orang-orang Pakistan, Myanmar ke negeri kita ini telah pun menggoncang institusi keluarga. Sebenarnya kita belum lagi membuat kajian tetapi bagi kami di Rumah Nur ini, kita mendapat banyak kes-kes di mana isteri datang mengadu di mana suaminya diambil oleh "Mak Indon" atau suaminya berkasih-kasihan dengan 'Mak Indon' dan mengabaikan isteri dan anak-anak. Sekarang ini pendatang asing daripada China begitu laku sekali kerana institusi keluarga Cina juga terlibat kerana ramai lelaki-lelaki Cina ini atau bapa-bapa ini lebih suka kepada pendatang asing yang haram daripada yang halal. Saya rasa perkara ini..... (gangguan).

Y.B. Timbalan Ketua Menteri:

Bapa-bapa apa tu?

Ahli Kawasan Telok Bahang (Y.B. Puan Siti Faridah binti Arshad):

Suami-suamilah dan bapa kepada anak-anak. Bapa ayam dah ada dah kut. Jadi ini mengancam institusi keluarga kita. Apa yang kita boleh kaitkan di sini adalah menularnya penyakit AIDS. Hari ini adalah Hari AIDS Peringkat Negeri Pulau Pinang, kita semua telah dapat jemputan tetapi tidak boleh hadir. Jadi hari ini kita merayakan Hari AIDS Peringkat Negeri Pulau Pinang yang mana banyak program-program diatur untuk rakyat mengetahui apa sebenarnya penyakit AIDS itu. Kalau di dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri tempoh hari, kita telah pun berjaya memberi perhatian kepada penyakit-penyakit kronik seperti jantung, darah tinggi dan kencing manis ini adalah benar. Kita memang mengakui dan kita ucapkan terima kasih kepada kerajaan di atas

perhatian ke atas penyakit-penyakit ini tetapi penyakit-penyakit ini adalah penyakit persendirian atau perseorangan bukan penyakit yang melibatkan orang lain. Penyakit AIDS ini ianya amat merbahaya kerana HIV positif kerana apabila seorang lelaki misalnya mendapat penyakit ini, apabila ia bersama isterinya, isterinya automatik akan mendapat penyakit ini. Apabila isterinya mendapat penyakit ini dan apabila ia mengandung maka anaknya automatik akan mendapat penyakit ini. Adakah kita akan biarkan generasi-generasi yang akan datang ini ialah generasi yang lemah, letih dan berpenyakit. Jika kita tidak mengawalnya daripada sekarang ini, pihak penguatkuasaan tidak menjalankan tugas bagaimana hendak menangani gejala sosial seperti ini maka pada 20 atau 30 tahun akan datang maka kita akan lihat bahawa peningkatan penyakit AIDS ini akan berleluasa dan kita akan menjadi sebuah negeri yang lemah kerana rakyatnya berpenyakit. Jadi itulah Tuan Speaker, saya amat meminta kerjasama supaya kita memberi perhatian terhadap gejala sosial yang berlaku di kalangan remaja dan dewasa. Lebihkan usaha untuk kita mencegah perkara-perkara yang tidak baik ini dan saya cadangkan supaya kita tumpukan usaha-usaha kita ini kepada anak-anak sekolah di peringkat rendah, menengah, kolej dan institut pengajian tinggi. Jikalau kita hendak tumpukan kepada belia sekarang ini saya nampak agak susah kerana belia ini bila kita panggil dia tidak hendak datang. Kalau yang datangpun, yang datang itu asyik orang yang sama sahaja, yang lain masih lagi buat tidak peduli. Oleh itu kita tumpukan penerangan kepada gejala-gejala sosial ini lebih baik di kalangan yang terkawal seperti anak-anak sekolah dan juga pelajar-pelajar di institut pengajian tinggi.

Ini adalah saranan saya jadi saya harap pihak kerajaan negeri lebih serius kerana pembangunan modal insan ini adalah penting kerana seperti kata Y.A.B. Ketua Menteri di dalam ucapan beliau hari itu dan akhirnya yang terpenting itu, itu yang saya pelik kerana terpenting diletakkan di akhir. Bila yang terpenting diletakkan di akhir maka itulah yang kelam kabut. Sepatutnya yang terpenting diletakkan di atas. Akhirnya dan terpenting sekali adalah pembangunan kerohanian. Pembangunan kerohanian ini amat penting sepatutnya ia diletakkan di atas bukan diletakkan di akhir sekali. Saya harap kerajaan negeri akan mengambil daya usaha untuk meningkatkan pembangunan kerohanian dan pembangunan modal insan supaya generasi kita yang akan menjadi pemimpin kita di masa hadapan akan lebih baik daripada kita, sekian terima kasih. Tunggu sekejap Dato' Speaker ada satu lagi tidak habis, saya mencadangkan menyokong.

Y.B. Timbalan Speaker:

Kita hormat wanita dululah.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasihlah, ini adil. Saya sudah berdiri dari pagi hingga sekarang. Terima kasih Tuan Speaker, saya berdiri untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan Usul Anggaran Pembangunan 2006. Tuan Speaker, saya minta supaya sekiranya kita hendak pakai peraturan 46.2. kita dari pagi hingga sekarang ini rasa sedikit bosan. Kalau tidak ada perbahasan, ini adalah sesi perbahasan. Kalau kita tidak dibenarkan meminta penjelasan bila rakan-rakan kita berdiri berbahas di atas perkara-perkara isu yang tertentu, saya rasa perbahasan ini memang boring. Saya lihat kalau kita terjemah peraturan 46.2. "beliau tidak boleh diganggu kecuali jika melanggar peraturan. Kita minta laluan, minta penjelasan bukan kacau, bukan ganggu. Sayapun nampak pagi tadi Dato' Speaker memberi peluang kepada Y.B. Sungai Puyu untuk meminta penjelasan. Tadi Tuan Speaker pun ada memberi laluan kepada Y.B. Penaga minta penjelasanlah.

Y.B. Timbalan Speaker:

Yang Berhormat minta duduk. Ini satu ketetapan yang pagi tadi kita sudah buat. Yang Berhormat diminta memberi perbahasan dengan topik yang diingini. Teruskan dengan perbahasan anda, *please*.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya fahamlah cuma peraturan ini dilulus oleh Dewan Undangan. Jadi saya tidak tahu pandangan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat *backbenchers*. Kita boleh minta..... (ketawa).

Y.B. Timbalan Speaker:

O.k. teruskan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Itu sebab kalau sekiranya Ahli *back benchers* rasa peraturan ini tidak memuaskan, kita minta pindaan. Kita minta Jawatankuasa Peraturan Dewan Undangan pinda peraturan, terima kasih. Parlimen boleh berbahas, kita fahamlah.

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya juga ingin mengambil kesempatan untuk menyentuh beberapa perkara. Yang pertama Y.B. Sungai Dua ada banggkitkan berkenaan dengan isu khinzir. Ini isu lama, kita sudah bahas dalam Dewan ini sudah banyak kali. Memang saya tidak setuju dengan pandangan Y.B. Sungai Dua supaya kita tutupkan semua kandang penternak khinzir

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya tidak setuju, kerana memang di Negeri Pulau Pinang ini penternak khinzir ini sudah merupai satu sumber ekonomi kepada Negeri Pulau Pinang dan memang ialah satu usaha, satu perniagaan yang lama. Daripada yang diberi oleh Y.B. dari Sungai Dua, saya berpendapat bahawa faktor ini salah, kerana Pulau Pinang memang kita tidak import daging khinzir, kita eksport maksud industri khinzir ini memang membawa sumber pendapatan kepada ekonomi Negeri Pulau Pinang dan dalam teks ucapan Y.A.B. Ketua Menteri kita kata kita kena kekalkan kadar pertumbuhan ekonomi Negeri Pulau Pinang sekurang-kurangnya 9%, ini adalah satu cabaran. Maka kalau kita mahu kekalkan 9% supaya ekonomi kita ini lebih aktif maka kita perlu eksportkan bukan import khinzir dan lagi satu berkenaan dengan punca pencemaran sungai-sungai dan laut, saya tidak boleh terima kalau semua pencemaran ini hendak salah kepada pihak penternak khinzir kerana kita memang ... (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan.

Y.B. Timbalan Speaker:

Dia apa salah.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Dia salah, dia ada menyebut nama saya mengikut peraturan ada menyebut saya kata.

Ahli Kawasan Sungai Puyū (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Tuan Speaker, yang mustahak sekali di Dewan yang mulia ini kita tidak mahu *reduce the Dewan in to a rubber stamp* iaitu kata hari ini di dalam Dewan yang mulia ini ada satu *new era* di mana dalam Dewan khasnya pada Dewan ini dahulu untuk perbahasan untuk bajet satu *speech*, pembangunan satu *speech* sekarang berkelompok tinggal satu *speech* sahaja. Dan satu *speech* dahulu boleh cakap setengah jam tambah 1 jam sekarang pendekkan sudah setengah jam, lagipun apabila dalam ucapan-ucapan dan tidak boleh di input bermakna *you are hoping the State Assembly of the legal representative*, itu tidak patut Tuan Speaker. Kita semua boleh kata jikalau tidak sangkut kacau ganggu tetapi kalau ada *point* tertentu *we must allowed everybody to debate not to say* ada peraturan, tidak ada peraturan, *no*, kerana ini mesyuarat perbahasan, *everybody must be allowed to debate* dan jangan rampas hak-hak kita sebagai ADUN. Terima kasih.

Y.B. Timbalan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Tuan Speaker, ini tadi saya ucap sebelum Y.B. Sungai Puyu masuk, sayapun sudah cakap. Jadi Tuan Speaker, tadi saya bangkit berkenaan dengan Y.B. Sungai Dua ada kata berkenaan dengan punca pencemaran. Jadi punca pencemaran ini bukan sahaja tidak boleh salah kepada semua penternak khinzir kerana atas usaha pihak kerajaan dan 2 pihak PBT semua penternak khinzir pun telah melabur beribu-ribu ratus ringgit, ada lima ratus ribu, ada hampir lapan ratus ribu, untuk membinakan sistem penapisan najis, jadi memang ada bukan tidak ada, jadi mereka telah laburkan begitu banyak duit untuk meningkatkan tahap kebersihan ladang-ladang khinzir itu. Maka dengan *B.O.D. level* tidak lebih daripada 50 baru kerajaan memberi lesen. Jadi memang saya telah pergi lawatan dengan Y.B. Pulau Tikus sebab itu bersih, jadi kita tidak boleh salahkan pencemaran ini semua kepada ladang-ladang khinzir kerana kalau hendak banding ada banyak kilang juga yang menghasilkan air yang cemar dan alir masuk ke dalam sungai pun ada dan pencemaran sungai juga datang daripada sampah sarap pun ada, bukan tidak ada dan juga pencemaran sungai dan laut daripada juga rumah-rumah sembelih, ayam, itik, lembu dan kambing jadi kita tidak boleh salahkan daripada penternak khinzir. Itu sebab(gangguan), kita pada tahun 80-an kerajaan pun telah ada rancangan adakan PFA di Batu Kawan, tetapi kenapa rancangan ini tidak berhasil, tidak berjaya kerana hendak pindah semua ladang khinzir ke satu pusat, penternak khinzir bukan begitu senang, *pigs farming area*. Saya lebih suka sekiranya kerajaan kekalkan perancangan berapa tahun dahulu di mana di dalam struktur pelan MPSP pun ada nyata kawasan penternak khinzir yang sedia ada ... (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Tuan Speaker saya gunakan Peraturan-peraturan 46. 13(c) menggunakan perkataan-perkataan yang menyakitkan hati. Oleh sebab saya tidak boleh jawab, dia kata, saya kata sungai tercemar, dia tuduh saya, saya sakit hati.

Y.B. Timbalan Speaker:

Yang berhormat sila duduk itu jawapan atau penjelasan, akan diberi apabila dalam sesi gulung oleh EXCO, sabar. Terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan.

Y.B. Timbalan Speaker:

Laluan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan sahaja, kerana saya hendak beri satu *input point* penting sekali Tuan Speaker, iaitu *point*(gangguan).

Y.B. Timbalan Speaker:

Itu *point* yang penting boleh diberi apabila sesi penggulungan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Saya bukan EXCO untuk gulung, tetapi ini perbahasan, saya akan hendak bagi *input*, Tuan Speaker tidak boleh kata tidak boleh, *this is* perbahasan.

Y.B. Timbalan Speaker:

To be fair to everyone, nanti mereka tidak boleh dapat kebenaran.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Kalau mereka tidak mahu *if they don't want to stand up to their wright as an Adun to speak, I do not speak for them, I speak for the rakyat*. Untuk saya, saya terpaksa kerana hendak berkenaan apabila kata sistem penapisan Tuan Speaker, kerajaan negeri, Kerajaan Pusat, PBT telah menggunakan wang rakyat untuk wujudkan satu sistem penapisan, iaitu kata *look at the feeder system IWK* adakah sehingga hari ini penapisan air yang keluar daripada oksidasi *pond* masih lebih daripada 1% *B.O.D*. Itu sudah jadi satu masalah jikalau itu digunakan as *a source of pollution?* Adakah tidak payah panggil orang pergi tandas atau pergi jamban? *So we have to overcome this problem* dan *input* saya apabila kita kata penternak khinzir Tuan Speaker, saya terpaksa menarik ADUN dari Jawi kata *we also look at this is as a source of food*, kita terpaksa ambil kira bahawa jikalau kata seekor lembu berapa lamakah dia *reproduced*, apakah luasnya telah diguna untuk *reproduction* berapa lamakah lembu itu boleh dapat, *it cought to be slaughtered*, kita juga berbanding dengan kambing dan jika berbanding dengan khinzir.

Tuan Speker, pada hari ini pengusaha-pengusaha atau industri khinzir ini jikalau dapat sokongan penuh daripada kerajaan kita dapat untuk mengeksport kerana setiap masa di Tokyo sahaja *there is a ready market* sekurang-kurang USD20 juta satu bulan. *There's ready market* dan pasaran ini telah diambil oleh Amerika Syarikat, Germany dan Poland. Mereka juga menghadapi masalah pencemaran alam sekitar, tetapi mereka dapat kawal dan atasi. *If people can go to the moon why we still stay here and discuss thing, we find a solution to overvome we do not use just pollution just an excuse.*

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih. Memang sayapun ada sentuh ucap memang daging khinzir ini dia adalah juga salah satu sumber protein makanan untuk orang Cina, memang sudah ... (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan Tuan Speaker, oleh sebab kalau Tuan Speaker bagi kepada Ahli Sungai Puyu saya rasa saya juga ada mempunyai hak. Saya minta laluan kalau itu Ketua Pembangkang, saya Pengerusi Backbancher. Saya mahu hendak sentuh tentang Y.B. daripada Jawi kata pencemaran sungai itu perkara biasa, saya ingat sungai yang saya maksudkan Sungai Kerek ini kita telah terbukti kerana PBA sudah loji untuk ambil air itu, tetapi tidak boleh ambil kerana pencemaran ini sudah memakan masa bertahun-tahun, saya ingat sudah berbelas tahun, sampai sekarang tidak boleh kerana pencemaran, memang tercemar kerana masalah penternakan khinzir di Kampong Selamat.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Yang Berhormat, puas hatikah. Ini Tuan Speaker, walaupun Y.B. Sungai Dua ... (gangguan).

Y.B. Timbalan Speaker:

Y.B. bolehkah ke topik lain.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Boleh, tetapi biarlah, o.k. saya habiskan kerana saya kata memang ini khinzir adalah sumber makanan orang Cina beribu tahun jadi bila kita cakap hendak tutupkan semua penternak khinzir, kita kena fikir pula industri ini ... (gangguan), biar saya habiskan ucapan saya. Bila kita hendak minta semua penternak khinzir memang dia akan membawa

banyak implikasi itu sebab saya minta supaya pihak kerajaan kita boleh meningkatkan lagi dari segi kebersihan dan dari segi alam sekitar di sekitar ladang khinzir ini dan juga macam Y.B. daripada Batu Maung yang ada sebut dan Y.B. daripada Telok Bahang ada sebut di Bangkok memang ladang khinzir nampak begitu bersih sekali dan boleh diterima, jadi kita boleh belajar daripada mereka dan meningkatkan ladang-ladang khinzir yang sedia ada supaya boleh diterima. Saya minta supaya perkara ini boleh kita selesai supaya kita boleh jaga kebajikan semua orang.

Y.B. Tuan Speaker, saya ingin juga sentuh bahawa kita nampak pada beberapa hari kebelakangan ini kita nampak berita yang kurang eloklah berkenaan dengan imej polis. Jadi ada banyak berita yang negatif di dalam surat khabar. Kita pun rasa cukup dukacita dan kecewa tetapi walau macam mana pun saya ucap terima kasih kepada Y.A.B. Perdana Menteri kita. Saya rasa Y.A.B. Perdana Menteri kita memang mengambil satu pendekatan yang bagus dan juga usaha-usaha oleh kerajaan persekutuan supaya kita boleh pergi ke Negara China untuk menyampaikan mesej yang bagus, yang betul dan juga untuk menarik mereka balik ke negara kita.

Oleh sebab kita nampak kadar pelancongan daripada Negara China sudah turun 50% dan memang sektor industri pelancongan ini merupakan satu sumber pendapatan yang besar jadi kita kena tahu macam mana lagi dapat menarik lebih ramai pelancong daripada Negara China kerana pasarannya besar. Pernah ada satu pepatah kata kalau sekiranya tiap-tiap penduduk di Negara China, satu orang makan satu sudu minyak kelapa sawit sudah cukup, Malaysia pun dapat eksport semua kelapa sawit masuk ke Negara China. Itu menunjukkan pasarannya begitu besar.

Jadi, hubungan di antara dua negara ini sangat mustahak. Saya minta sekarang pihak polis ada operasi 'Kobra' untuk pergi tangkap pendatang asing yang haram atau yang *over stay*. Jadi jangan kita *highlight* bahawa kita hendak tangkap 50 ribu pelancong China yang *over stay*. Saya rasa *statement* itupun tidak berapa adil kerana menurut ada juga pihak yang tertentu kebetulan tidak ada sampai 50 ribu ramai pelancong China yang *over stay*. Kalau kita menghebahkan macam ini dia tidak akan memperbetulkan hubungan di antara Negara Malaysia dengan China sedangkan sekarang Malaysia tengah usaha untuk memperbaiki.

Jadi saya minta apabila pihak polis mengambil tindakan, jangan kita tuju sahaja kepada pelancong China tetapi kepada sesiapa yang *over stay*, yang langgar undang-undang. Tetapi saya juga ingin mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada pihak polis di Negeri Pulau Pinang khususnya kepada Dato' CPO kita. Saya rasa Dato' CPO kita ini seorang polis yang memegang jawatan yang begitu tinggi tetapi sikap dia cukup jujur dan rendah diri. Memang selalu menghampiri penduduk. Memang semua Yang Berhormat anjurkan banyak ceramah, perjumpaan pihak polis dengan rakyat. Itu sebab apabila kita baca dari surat khabar bahawa Dato' CPO juga telah umumkan bahawa kadar jenayah di Negeri Pulau Pinang telah turun 9% dan untuk Daerah Seberang Perai Selatan, telah turun 35%. Jadi ini adalah satu gambaran yang bagus dan kita ucapkan terima kasih kepada pihak polis kerana mereka juga ada cuba bantu mengawalkan keselamatan.

Walau macammana pun saya ingin menarik perhatian Dewan yang mulia ini bahawa statistik yang diberikan kepada saya, kes ragut dalam Negeri Pulau Pinang ini, kita rasa bimbang kerana mangsa-mangsa ragut ini kebanyakan adalah wanita yang berjalan kaki atau wanita yang menunggang motosikal. Apa yang membimbangkan saya ialah pelancong asing. Pelancong asing untuk tahun 2005 sahaja ada 77 pelancong asing yang diragut. Mangsa ragut daripada pelancong asing bila dia balik dia tidak akan sebut berita yang bagus berkenaan dengan Malaysia. Itu sebab kita kena meningkatkan lagi kadar polis pergi buat rondaan dan juga tempat-tempat yang mana perlu pasang CCTV, perlu pasang lampu yang mana tempat adalah gelap. Ini pun sudah kita baca dari surat khabar tetapi kita tidak nampak lagi banyak CCTV yang dipasang dan tempat-tempat yang gelap.

Dato' CPO sendiri ada siarkan di surat khabar, dia ada minta pihak PBT pergi pasang lampu di tempat yang gelap tetapi malangnya dia cakap sampai hari ini belum nampak ada apa-apa tindakan selepas 1 tahun. Itupun atas usaha apabila Y.B. Kawasan Pulau Tikus sendiri ada juga tulis surat. Itu saya pun rasa cukup hairan kenapa Y.B. Pulau Tikus sendiri tulis surat kepada pihak PBT. Dia kata selepas 21 bulan pun tidak ada apa berita. Ini permohonan daripada Dato' CPO melalui Y.B. Pulau Tikus mengatakan tempat yang gelap minta supaya dipasangkan lampu. Jadi pihak PBT kena meningkatkan prestasi kerja walaupun saya dengar ada Yang Berhormat yang puji-puji pihak PBT, ada juga Yang Berhormat yang hentam pihak PBT. Ini sangat subjektif, terpulang kepada isu yang kita bincang tetapi saya minta supaya dari segi keselamatan penduduk-penduduk tempatan khususnya wanita dan juga pelancong asing, perkara atau isu yang dibangkitkan oleh pemimpin-pemimpin, pihak PBT kena ambil tindakan cepat terutama sekali pasang CCTV dengan tiang-tiang lampu.

Y.B. Tuan Speaker, saya ingin sentuh berkenaan dengan isu yang berkenaan dengan PBT. Tadi Y.B. Sungai Dua ada bangkitkan bahawa MPSP telah belanja RM33 juta untuk sampah sahaja. Saya terima jawapan daripada pihak EXCO berkenaan dengan perbelanjaan dua PBT dan juga defisit dan rezab dua PBT. Saya merasa cukup bimbang berkenaan dengan belanjawan MPSP. Sejak tahun 1995 sampai 2004, angka yang diberikan kepada saya. Sampai tahun 1999, MPSP tiap-tiap tahun mencatat pendapatan yang positif, bermaksud tiada defisit. Tetapi selepas tahun 2000 sudah mulai ada defisit. Tahun 2000, ada RM5 juta defisit, 2001, RM30 juta defisit, 2002 RM36 juta defisit, 2003 RM39 juta defisit, 2004 RM48 juta defisit.

Defisit itu meningkat dan kalau kita baca kedudukan rezabnya, rezab pada tahun 1999, MPSP ada rezab RM229 juta. Mulai tahun 2000 sudah turun ke RM225 juta, 2001 ke RM196 juta, 2002 ke RM160 juta, 2003 RM130 juta, 31 Disember 2004 tinggal RM89 juta rezab MPSP. Maksud menurut *trend*, belanjawan MPSP kalau tahun 2004 ada defisit RM48 juta dan sekarang tinggal rezab RM89 juta, maksudnya MPSP hanya boleh tahan 2 tahun sahaja.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih. Dahulu saya cakap orang tidak mahu terima sekarang baru cakap. *I said already before.*

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Jadi Tuan Speaker, saya rasa bimbang bahawa RM89 juta wang rezab ini kalau MPSP tidak menguruskan belanjawannya dengan baik saya khuatir MPSP akan jadi *bankrap*. Macam mana hendak menguruskan kewangan dengan baik kalau kita nampak tadi Y.B. Sungai Dua ada kata RM33 juta satu tahun untuk sampah sahaja. Jadi apakah kita harus buat. Saya baca surat khabar, belanjawan MPSP untuk pengurusan bayar gaji semua adalah lebih kurang RM40 juta tetapi untuk sampah RM33 juta. Jadi sampah telah sangat dekat dengan belanjawan pengurusan, emolumen, gaji pekerja. Jadi saya minta supaya pihak MPSP boleh memantau perkara ini tetapi saya tidak salahkan Dato' YDP sekarang kerana dia baru datang, satu tahun lebih, 2 tahun sahaja. Memang...(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan, Tuan Speaker. Saya juga ada biasa bangkit isu ini dalam Dewan yang mulia ini iaitu satu punca mengapa ada begitu banyak defisit adalah pihak MPSP telah membeli tanah dan juga telah membina ibu pejabat di Bandar Perda dan saya rasa amat dukacita bahawa jawapan yang saya dapat daripada kerajaan negeri di mana saya kata MPSP telah belanja lebih daripada RM100 juta untuk ibu pejabat MPSP di Bandar Perda akan tetapi ruang pejabatnya tidak mencukupi untuk menempat semua pegawai-pegawai daripada Bagan sahaja sehingga separuh pegawai-pegawai MPSP terpaksa pergi cawangan di Bukit Mertajam iaitu di Jalan Betik. Jika kita hendak membina satu ibu pejabat, kita mesti ambil kira jumlah ruang yang kita terpaksa guna dan berapakah *allowance* untuk *future development*. Itulah adalah satu bukti bahawanya kita telah belanja begitu banyak kewangan untuk ibu pejabat MPSP di Bandar Perda apabila boleh bina di Ampang Jajar tidak mahu, beli tanah di sana dan bina untuk satu pejabat yang kurang sesuai untuk seluruh pegawai-pegawai MPSP daripada Butterworth sahaja.

Dato' Speaker, ini amat kecewa *this is very sad to know that you do not plan for the future but simply spend the public fund like that* dan saya memang sokong penuh hari ini satu ADUN daripada Barisan Nasional yang begitu rela berdiri dan kata ya. Apa yang pembangkang kata memang betul dan saya ucapkan terima kasih kepada ADUN daripada Jawi.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Jangan taruh perkataan dalam mulut saya. Ini saya tidak cakap, ini cuma sandiwara Y.B. Sungai Puyu. Y.B. Tuan Speaker, kita daripada Barisan Nasional itu kalau tidak *back benchers* pun boleh. Kita ini boleh bahas, kita ini boleh bangkitkan masalah. Kerajaan Barisan Nasional ini yang disokong oleh rakyat di bawah pimpinan Y.A.B. Perdana Menteri dan kita nampak perjuangan untuk mewujudkan satu negara yang maju dan penduduk-penduduk boleh hidup dalam suasana yang hormani dan urus tadbir yang telus dan juga Y.A.B. Perdana Menteri kita pun telah mewujudkan pelan integriti nasional. Semua ini adalah langkah yang bagus. Itu sebab, kita boleh menang pilihan raya kecil di Pasir Mas, betul. Jadi saya pun ucapkan terima kasih kerana saya sendiri pun ada pergi. Banyak Y.B. Barisan Nasional ini ada pergi ke sana. Kita pergi kempen dan kita nampak memang penduduk di sana pun sekarang dengan keputusan undi sudah tahulah bahawa mereka memang mahu tukar. Saya pergi ke sana saya cukup kesian, saya tengok keadaan orang miskin di sana cukup kesian, cukup daif, cukup uzur kawasan dia

dan bila saya baca ini sepanduk yang digantung oleh pihak PAS “Undi PAS Mengekalkan Kepimpinan Ulamak” itu sahaja. Apa dia kalau kita mengundi satu kerajaan, menyokong satu kerajaan adalah untuk menjaga rakyat dan membangunkan kawasan, menjaga dari segi pendidikan, kebajikan, ekonomi dan banyak lagi bukan mengekalkan kepimpinan ulamak. Itu sebab PAS boleh kalah. Saya sedang tunggu Y.B daripada Permatang Pasir, dua hari tidak nampak dia, tidak tahu sama ada dia (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tidak bagi, tidak bagi. Duduk. Saya tidak bagi.

Y.B. Timbalan Speaker:

Y.B. Sungai Puyu sila duduk. Y.B. Jawi teruskan ke topik yang ... (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, jikalau berani hentam orang, berani bagi laluan. Itu baru panggil *gentlemen diabator*. Jikalau ikat tangan, tutup mulut mahu pukul orang. Itu bukan satu *gentlemen diabator*. Jikalau hendak debat termasuk saya, saya pujuk, bagi jalan.

Y.B. Timbalan Speaker:

Ahli Sungai Puyu, *you* tidak minta laluan, *please* duduk. Y.B. Jawi teruskan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tuan Speaker, dia suka taruh perkataan dalam mulut... (gangguan).

Y.B. Timbalan Speaker:

Terus ke topik Yang Berhormat.... (gangguan).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Suka putar belit punya. Ini hendak bahas *gentlemen*, bahas *gentlemen* tetapi dia suka putar belit. Susah hendak bahas kalau putar belit.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bagi laluan, bagi laluan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tidak payahlah. *You* tidak bagi laluan,(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan tak payah, tak berani. Kalau tak berani kata tak berani.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tak bagi laluan. Saya boleh terus(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

I put into your mouth, ini ada peraturan. Terima kasih, dia setuju, dia sudah duduk.

Y.B. Timbalan Speaker:

Jawi, *you* bagi laluan ke.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Sudah, dia sudah duduk.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Ini peraturan bolehkah ada dua orang bangun Tuan Speaker. Peraturan tidak boleh ada dua orang bangun Tuan Speaker?

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Tiada ada siapa yang kata peraturan tetapi Tuan Speaker, dia sudah beri peluang kepada saya untuk saya berdiri dan dia sudah duduk.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya hendak beritahu Y.B. Sungai Puyu duduk dahululah. Jangan oleh sebab suara awak lebih tinggi maka awak menang... (gangguan).. dia mahu menang punya.

Y.B. Timbalan Speaker:

Y.B. Sungai Puyu minta duduk dahulu.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Nanti Tuan Speaker, *we refer to the convention, convention* dalam Dewan yang mulia ini apabila minta jalan walau pun dia tidak sempat kata bagi atau tidak bagi, bila dia sudah duduk bermakna dia sudah bagi. Bila sudah bagi, saya sudah berdiri, dia tidak boleh berdiri selain apabila habis ucapan saya baru dia boleh panggil saya duduk. Jikalau macam ini, apa yang akan saya cakap bila kita nampak banyak sepanduk-sepanduk, adakah *you* hendak mengaku ada satu sepanduk dengan *cartoon-cartoon* tersebut dan *I reserve to last part* jangan cakap, ada satu saja dia tulis apa "*suan kok chen, kha siew chiaw*"(bahasa Cina) (gangguan) dia kata "*suan kok chen kha siew chiaw*" ...(bahasa Cina) bermakna kalau undi Barisan Nasional, dapat-dapat dia balik pergi tidur dan sambung lagi satu "*suan tok jip khua-khua chiaw*"(bahasa Cina) orang sudah bimbang. Lagi satu "*suan ho kiaw*"(bahasa Cina) saya tidak beradi cakap.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

"*kha chiaw, kha chiaw*"(bahasa Cina) tu apa dia? *You translat* la.

Ahli Kawasa Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Nanti, nanti. Saya kena cermatlah. Kalau nak cakap, berdiri minta jalan, saya bagi. *You* dok lena-lena, orang cakap macam ni, *you* bangkit macam ini, alamat. Nantilah. Dia sudah tahu. Oleh yang demikian, orang rasa sudah takut bimbang daripada satu "*kow kau cheaw*" ...(bahasa Cina). Dia macam ini cakap lebih, saya pilih "*sar chiaw*" ...(bahasa Cina). Oleh yang demikian, boleh menang dan kalau tiada, tidak menang, faham tak? Kalau memang ada pergi sana, sana ada banyak *pamplet*, sepanduk dia taruh macam ini.

Y.B. Timbalan Speaker:

Jawi, teruskan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih ya. Tuan Speaker, Y.B. dari Barisan Nasional saya kata, kita bila-bila pun boleh bangkitkan isu, masalah yang berkenaan dengan penduduk. Memang Y.B. Barisan Nasional, wakil rakyat Barisan Nasional kita prihatin. Kita pun selalu peka, kita pun selalu kerja. Kalau dengar perbincangan pun sudah tahu. Kita punya KADUN memang dari mana sudut pun kita buat kerja. Jadi tidak macam Y.B. Sungai Puyu kata you know "suan kok teng siew chiaw"(bahasa Cina). Tidak macam inilah, maksud pilih Barisan Nasional pergi tidur. Mana ada pergi tidur. Kalau ada pun.... (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Berangan (Y.B. Encik Shabudin bin Yahaya):

Speaker, saya ingat minta ahli *direct to the point* sebab ramai belum lagi cakap ini.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Ya, jadi saya ucapkan terima kasih kerana Barisan Nasional telah menang. DAP sokong PAS, dia sendiri tahulah. Lagi satu berita yang bagus saya juga ingin ucap di Dewan ini, kita rasa cukup bangga kerana anak Pulau Pinang, Nicol David ini telah menangi *squash champion, world squash champion, queen of the world squash champion*. Jadi saya tahulah Y.A.B. Ketua Menteri sekarang bersama dengan beberapa orang EXCO telah pergi ke *airport* untuk menyambut Nicol dan saya ada....(gangguan), tidak payah awak punya, ini lebih besar....(gangguan) dan lagi satu Pak Lah telefon. Y.A.B. Pak Lah sendiri telefon Nicol untuk ucap tahniah kepada Nicol. Jadi Yang Berhormat, Tuan Speaker..(gangguan).

Y.B. Timbalan Speaker:

Yang Berhormat itu Nicol David. Itu pembentangan Ketua Menteri telah ulang dan you ringkaskan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya faham, saya cuma hendak kata sekarang kita ada satu tokoh *squash*. Kita hendak bangunkan Negeri Pulau Pinang dari segi pelancongan sukan. Jadi sekarang kita sudah ada satu tokoh dan ini adalah satu peluang yang bagus untuk kita berkongsi bekerjasama dengan Nicol David. Kemungkinan kita boleh bangunkan satu akademi *squash* di Pulau Pinang. Kerajaan boleh bekerjasama dengan dia.

Macam dia pergi ke Ireland, jurulatih berada di sana dua tiga tahun untuk latih *squash*. Kalau kita boleh jadikan Pulau Pinang satu tempat untuk sukan *squash* kerana kita ada *queen squash*. Jadi, kita boleh menarik ramai orang daripada negara kita sendiri atau daripada negara yang di rantau ini, kita boleh tarik mereka dan ini boleh membangunkan pelancongan sukan di Negeri Pulau Pinang.

Saya juga ingin menyentuh berkenaan dengan MPSP. Empat tahun dahulu saya ada bangkit *bus terminal* di Nibong Tebal. Ini memang sudah sangat lama dan perlu pembinaan semula dan saya rasa gembira apabila pihak MPSP telah setuju hendak membina satu *bus terminal*. Kita minta *bus terminal* dibina di Nibong Tebal dan bukan pindah di Jawi kerana kita terima dari persatuan penduduk dan peniaga, mereka adu bahawa pekan Nibong Tebal ini nampak sudah *dead town*, aktiviti ekonomi sudah merosot. Jadi pihak Negeri Pulau Pinang dengan bantuan peruntukan Persekutuan membinakan satu cawangan USM di Transkerian. Tetapi cawangan USM di Transkerian melimpahkan pembangunan kepada Parit Buntar yang mana adalah Negeri Perak dan bukan memanfaatkan pekan Nibong Tebal. Oleh sebab itu, Kerajaan Persekutuan belanja lagi RM80 juta untuk membina satu jejambat lintas kereta api dan sambung ke pekan Nibong Tebal. Lagi satu jambatan, lintas Sungai Kerian sambung ke Jalan Bukit Pancor. Daripada jawapan yang diberi kepada saya tujuan RM80 juta jalan ini adalah untuk membangun memulihkan ekonomi pekan Nibong Tebal. Sekiranya jawapan yang diberi adalah sedemikian maka terminal bas tidak boleh pindah ke Jawi. Kalau pindah ke Jawi, macam mana penuntut pelajar USM hendak berhenti ke Jawi. Mereka lebih baik pilih pergi ke Parit Buntar.

Itu sebab Parit Buntar, bangunan rumah kedai kosnya telah meningkat begitu mendadak. RM100,000 punya harga jualan untuk rumah kedai telah sekarang meningkat sampai RM450,000. Ini menunjukkan bahawa cawangan USM di Transkerian telah membangunkan Kerian dan bukan Nibong Tebal. Kalau kita bina terminal bas di Nibong Tebal maka pihak USM boleh tulis surat kepada semua penuntut di USM singgah di Nibong Tebal dan selepas itu daripada Nibong Tebal ambillah *shuttle bus* pergi ke cawangan USM. Sekarang mereka singgah di Terminal Bas Parit Buntar dan daripada sana mereka pergi ke USM. Jadi saya minta supaya MPSP tolong mengkaji semula bas terminal ini. Ini saya bangkit empat tahun dahulu. Saya minta supaya dia dibangun, dibina di pekan Nibong Tebal.

Saya juga Tuan Speaker ingin memohon pihak MPSP telah bukannya pasar awam di Taman Bukit Pancor tetapi *business* di sana sangat kurang.

Oleh sebab hubungan jalan ini tidak bagus dan penduduk Taman Bukit Panchor dan juga pengusaha-pengusaha, penjaja minta supaya ada satu jalan boleh dibuka *punch through* ke Taman Belatok di Jalan Bukit Panchor. Saya minta supaya pihak MPSP tolong ambil aduan ini. Aduan ini telah dikemukakan satu tahun lebih oleh banyak pihak dan Persatuan Kebajikan Kanak-kanak Istimewa ada anjurkan satu pasar malam di tapak itu, yang mana pemaju telah mengira satu tapak dengan harga RM1.00 satu tahun supaya boleh membantu Persatuan Kanak-kanak Istimewa. Ini adalah badan NGO dan sumber kewangannya datang daripada sumbangan orang awam. Saya minta supaya jalan ini dibuka baru penduduk dari Jalan Bukit Panchor boleh datang mengunjung pasar malam di Taman Bukit Panchor dan mengunjung pasar awam di Taman Bukit Panchor.

Y.B. Timbalan Speaker, saya beberapa bulan dulu, (dua atau tiga bulan) terima aduan berkenaan dengan Kampung Jawi ada satu kilang plastik. Memang pihak Tuan Pegawai Daerah, DOE, MPSP, bomba telah turun pergi tengok apakah aduan itu. Tiap-tiap hari dari pagi sampai malam, 24 jam mereka jalankan aktiviti mencairkan plastik dan bau itu memang tidak boleh tahan. Saya ucap terima kasih kepada semua agensi kerajaan memang tindakan diambil dengan secepat mungkin iaitu kita turun pergi memantau dan melawat. Saya diberitahu dia tiada lesen untuk buat sedemikian. Apakah tindakan yang boleh diambil oleh pihak MPSP dan DOE. Saya diberitahu tidak boleh tutup kilang ini walau pun dia tidak ada lesen. Macam mana kalau macam ini, penduduk semua derita sampai lesen untuk sisa pepejal iaitu sampai 31 Disember 2005 baru tamat. Dia ada lesen untuk sisa pepejal tapi tiada lesen untuk mencairkan plastik. Kita kena ambil tindakan, kita tidak boleh beri dia teruskan kerana penduduk di sana yang pening-pening, pengsan-pengsan dan makan panadol setiap hari, tidak boleh tahan baunya.

Y.B. Timbalan Speaker, berkenaan juga kedua-dua PBT sering terima aduan dan baca daripada surat khabar tandas yang kotor. Saya nampak, kita di Dewan ini kadang-kadang tandas ini pun bukan bersih sangat. Kita kebetulan, saya dengan Y.B. Batu Maung ada pergi ke FIJI kita menghadiri *Commonwealth Parliament, Parliament Conference* dan singgah di New Zealand. Kita pergi lawat di tepi jalan ada tandas automatik. Ia nampak bersih, cantik pintu tutup begini tapi tekan butang pintu automatik buka, jadi masuk dalam. Apabila tengok di dalam ada *facilities* untuk salin pampers...(gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Omar Shah) :

Lihat tandas cantik ini.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Di mana?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Omar Shah) :

Paper ini. Fancy stepping into hightech public toilet before guaranted clean and dry toilet everytime.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang) :

Di mana?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Ariff Shah bin Omar Shah):

The local government is bringing this standardise toilet to Malaysia.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang) :

Oh, kemungkinan yang sama, saya tidak tahu.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Omar Shah) :

It is very good.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang) :

Saya tidak tahu, akan bantu saya apabila saya huraikan *facilities* yang ada, Y.B. Seberang Jaya boleh beritahu sama atau tidak sama. Kita nampak di dalam tandas itu memang ada banyak facilities dan tempat duduk, ada tempat untuk basuh tangan dan *toilet seat* apabila *you* duduk pun dia ada air untuk basuh punggung, semua automatik. Apabila sudah habis dia buat kerja, apabila tekan butang boleh keluar. Selepas dia keluar, ini tandas boleh cuci sendiri. Jadi kita rasa cukup kagum dengan tandas macam itu.

Y.B. Timbalan Speaker:

Ini untuk orang cacat?

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang) :

Bukan. Ini untuk semua orang pun boleh untuk semua warga, semua pelancong, sesiapa pun boleh, tidak payah bayar duit. Kita tengok cukup menarik dan ada ada orang tanya kalau macam ini punya tandas, cuacanya begitu bagus sekali kalau hendak duduk di dalam tandas baca buku bolehkah? Duduk dalam tandas baca buku atau duduk dalam tandas dia tidak mahu keluar macam mana? Selepas beberapa minit yang telah diprogramkan kalau tidak tekan butang keluar, itu butang buka sendiri. Walau bagaimanapun saya nampak ini satu tandas yang mana kemungkinan kita boleh dapatkan tekniknya dan kita boleh pindah ke Malaysia dan wujudkan di kawasan kita kerana selepas itu dia boleh sendiri cuci. Itu yang saya rasa cukup bagus dan selalu bersih dan dia ada angin untuk *blow, dry very impressive*.

Jadi Y.B. Timbalan Speaker saya cuma ada beberapa isu berkenaan dengan juga pelancongan. Saya tertarik apabila saya baca Dato' Zahid di dalam sesi Parlimen menjawab bahawa *home stay* di Malaysia terutama sekali di Negeri Selangor dan Pahang adalah sangat berjaya. Jadi, saya hendak dapatkan jawapan daripada Y.B. Padang Kota. Apakah perkembangan pelancongan *home stay* di Negeri Pulau Pinang kita? Saya ingin juga memperkenalkan dan mencadangkan di Dewan yang mulia ini bahawa di kawasan Nibong Tebal kita ada cawangan USM dan kita boleh *package* dengan USM supaya USM boleh membekalkan Kursus Belajar Bahasa Inggeris atau Bahasa Malaysia kepada pelajar daripada negara luar yang ada minat mengambil kursus-kursus demikian atau Kursus ICT dan kita *package* dengan *home stay* kerana *home stay* di Selangor dan di Pahang cajnya lebih kurang RM4,000 untuk tempoh sampai tiga bulan. Belajar sampai dia duduk di rumah dengan ibu bapa angkat. Jadi, ini adalah satu kaedah yang bagus yang mana ibu bapa daripada pelajar ini dia pun rasa tenang hati kalau anak dia boleh di letak di *home stay* dengan ibu bapa angkat supaya dia dapat dijaga dan tidak akan berlaku seperti berita negatif yang kita baca ini baru-baru berapa hari yang mana ada pelajar daripada Negara China dibunuh atau jatuh daripada rumah pangsa dan mati. Semua ini adalah berita yang tidak bagus.

Jadi, untuk Nibong Tebal saya minta supaya Y.B. Padang Kota kita dapat membangunkan kawasan ini jadi *ecotourism area*. Y.B. sendiri pun telah turun pergi tengok kelip-kelip di kawasan saya. Sungai Kerian ada kelip-kelip kita tidak perlu pergi sampai Kuala Selangor, di sana pun sudah ada dan selain daripada kelip-kelip, kita juga ada ternakan ikan sangkar dan ada pasar *seafood* di Sungai Udang dan ada banyak lagi burung-burung, burung *sczerner* daripada negara lain, mereka singgah di sana, ada singgah di Gula. Ini tempat sudah digazet oleh Kerajaan

Persekutuan di Pulau Gula. Jadi, tempat ini ada banyak penarikan untuk pelancongan. Yang Berhormat sendiri pun telah turun pergi tengok dan saya ucapkan terima kasih dan lepas kita buat publisiti memang untuk pengetahuan Yang Berhormat sekarang kalau tidak ada hujan, tidak ada *moon light*, *cap goh* tidak boleh *fifteen because the moon is very well* dan *very block*. Kalau *moon light* mereka tidak datang tapi *almost now* tiap-tiap malam ada empat lima bot keluar untuk tengok kelip-kelip. Jadi, kita boleh bantu kawasan begini saya beritahu kepada Yang Berhormat kadang-kadang memang ada potensinya. Jadi, kita boleh *package* dengan *seafood* dan Udang Galah. Udang Galah Sungai Udang memang terkenal sekali. Udang Galah Sungai Udang sangat manis dan dengan USM, *package* dengan *home stay*. Jadi, saya minta bantuan daripada Yang Berhormat yang pegang portfolio ini tengok, berilah tunjuk ajar macam mana kita boleh bantu penduduk di sana.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Penjelasan boleh? Y.B. Timbalan Speaker bolehkah? Timbalan Speaker, Ahli Kawasan Jawi telah jemput saya ke kawasan beliau untuk melihat kelip-kelip. Jadi dalam rombongan itu kita telah bawa bersama Persatuan Pemandu Pelancong dan Persatuan Agensi Pelancongan. Kita telah minta supaya Ahli Kawasan Jawi untuk tubuhkan Jawatankuasa Promosi atau Persatuan Promosi di tempat beliau supaya kita boleh bantu dan kita minta itu datang daripada Y.B. Kawasan kerana semua ini kita telah tunjuk kepada Agensi Pelancongan dan juga Persatuan Pemandu Pelancong melainkan ada inisiatif yang gigih daripada pengusaha-pengusaha setempat maka boleh dibuat kalau hendak diharapkan kepada Persatuan Agensi Pelancong mahu pun pemandu pelancong untuk menjalankannya ia memang satu perkara yang amat sukar kerana ia melibatkan kos penjualan. Berapakah yang boleh dicajkan kepada orang ramai. Apakah kos kepada pengusaha-pengusaha bot dan sebagainya. Oleh itu, kita amat mengharapkan kerjasama daripada ADUN kawasan itu untuk membantu dalam mewujudkan pakej tersebut dan kosnya sekali.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang) :

Terima kasih kepada Y.B. Padang Kota. Memang saya pun telah sampaikan hasrat Yang Berhormat kepada mereka dan mereka tengah melantik ahli jawatankuasa tetapi kita ada nampak *you know* ada cahaya itu sebab saya ucapkan terima kasih memang Y.B. Padang Kota dia kita nampak bila dia pegang portfolio pelancongan ini memang kemungkinan seorang Yang Berhormat yang mudah jadi senang panggil dia saja sudah turun. Jadi, saya ucapkan terima kasih.

Untuk pengetahuan Yang Berhormat saya pergi ke Fiji dengan Y.B. Batu Maung ialah saya telah diberi amanah oleh Y.A.B. Ketua Menteri supaya promosikan Pulau Pinang jadi saya membawa *pamphlet-pamphlet* yang diberikan kepada saya untuk mengedar kepada semua wakil daripada negara Komanwel. Salah satu *pamphlet* apabila mereka buka tengok iaitu Yang Berhormat-Yang Berhormat Parlimen daripada Australia. Apabila dia tengok *pamphlet* ini ada satu dia tulis MICE. Jadi salah faham, dia ingat, apa you promosikan tikus? MICE tikus so kemungkinan ini pamphlet kita kena ubah sikit kerana dia bagi pandangan macam ini bukan. Wakil rakyat daripada Australia dia bagi pandangan, you promosi MICE? No, MICE *mean* Meeting Incentive Convention Exhibition, kita terangkan kepadanya. Tetapi mereka amat tertarik dengan *package* promosi ini ada risalah-risalah, mereka amat tertarik.

Lagi satu adalah daripada Negara Gency, Y.B. Encik Subbaiyah, saya telah beri tahu minister daripada negara ini dia amat tertarik *medical tourism*, kerana di negara mereka kemungkinan rawatan perubatan adalah amat tinggi. Mereka hendak hubung dengan kita hendak tahu apakah pakej yang boleh kita kemukakan tetapi saya ada cuba dapatkan beberapa maklumat melalui internet, saya rasa pakej yang kita mengemukakan kemungkinan tidak begitu teliti tetapi Y.B. daripada Bagan Jermal kena usaha bantu...(gangguan). Bagan Dalam *sorry*, usaha supaya tengok macam mana kita boleh bungkuskan pelancongan perubatan bukan sahaja kepada negara ini, tetapi kepada negara lain. Melalui internet kita buat promosi, ini cadangan saya kepada menteri-menteri yang pegang portfolio ini, kerana di negara maju memang kos perubatan sangat tinggi.

Ahli Kawasan Bagan Dalam (Y.B. Encik Subbaiyah a/l Palaniappan):

Yang Berhormat, saya Ahli EXCO sahaja.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya tahu Yang Berhormat Ahli EXCO sahaja, saya maksud menteri daripada negara-negara asing ini. Kalau mempromosi melalui internet melalui menteri yang pegang portpolio ini di negara asing yang maju.

Y.B. Timbalan Speaker:

Yang Berhormat, masuk tajuk yang lain.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Penjelasan Tuan Speaker, sebelum Y.B. Jawi pergi soalan lain, perkataan MICE itu bukannya perkataan yang dicipta oleh saya, istilah antarabangsa, jadi kalau hendak pakai MICE hendak pakai apa saya tidak tahu sama ada orang Australia dia tinggal dalam tempat mana, macam mana dia boleh pertikaikan perkataan MICE sedangkan semua tempat mengetahui mengenai MICE yang telah jadi satu istilah yang telah diterima di semua tempat.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tidak tahu ini pandangan yang diberi oleh mereka jadi saya sampaikan kepada Yang Berhormat. Y.B. Tuan Speaker, saya minta supaya pihak Kementerian Kesihatan kalau boleh bekalkan seorang *speech therapy* ke daerah Seberang Perai Selatan kerana sayalah presiden kebajikan kanak-kanak istimewa, kita mempunyai banyak kes macam ini yang mana kita kena hantar ke Pulau atau ke Seberang untuk mendapatkan *speech therapy*, ada budak macam ini.

Ahli Kawasan Bagan Dalam (Y.B. Encik Subbaiyah a/l Palaniappan):

Untuk makluman Yang Berhormat, *speech therapy* itu memang kita ada masalah keseluruhannya bukan sahaja di negeri tetapi di negara juga tetapi kita usahalah.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih, Tuan Speaker, saya juga ucap terima kasih kepada Yang Berhormat yang pegang portfolio pembangunan wanita iaitu daripada Teluk Air Tawar. Memang kita baca teks ucapan Y.A.B. Ketua Menteri kita nampak pembangunan wanita memang ada banyak rancangan dan pihak Negeri Pulau Pinang juga ambil inisiatif untuk merangka plan pembangunan wanita dan keluarga bagi 5 tahun iaitu wanita dan keluarga, wanita dan ekonomi dan pendidikan wanita dan undang-undang. Selain daripada itu juga pihak Majlis itu telah menjalankan banyak aktiviti termasuk karnival sukan, sambutan hari wanita, semua ini sangat hebat. Saya cuma bimbang sekarang lelaki tertinggal di belakang, saya telah pergi ke satu majlis, seorang lelaki dia tampil ke tepi bisik-bisik di telinga, dan dia kata Yang Berhormat, jangan banyak sangat aktiviti untuk wanita kerana sekarang isteri-isteri kita ini keluar pergi aktiviti dan mereka takut ada sekelompok isteri dia lebih nampak pandai, lebih berilmu, jadi dan mereka juga sangat aktif.

Jika berlaku pergaduhan, dia kata pergaduhan oleh sebab si suami tidak suka si isteri keluar banyak kali, itu sebab saya minta kalau boleh pihak kerajaan kemungkinan kena wujudkan satu portfolio untuk membangunkan lelaki, kerana majlis pembangunan wanita dan keluarga tiap-tiap kali bila rancangan aktiviti yang hadir adalah isteri, adalah perempuan. Tetapi si suami dan lelaki kemungkinan rasa malu kerana ia di anjurkan oleh Majlis Pembangunan Wanita dan Keluarga. Tetapi dengan keluarga, kemungkinan pihak kerajaan kena meneliti dan kita tidak mahu lelaki juga yang tertinggal dari segi aktiviti yang dirancang oleh pihak kerajaan. Memang kalau tanya Y.B. Bukit Tengah, wanita ada banyak aktiviti untuk ibu tunggal, banyak sekarang, kita ada karnival sukan, *smart-start*, banyak program banyak wanita yang ambil bahagian. Hari itu kita ada karnival sukan di USM nampak wanita ini semangat sangat yang nenek keluar, si ibu, nenek yang 70 pun keluar untuk mengambil bahagian dalam karnival sukan, tetapi jika kita jemput lelaki saya tidak tahu, datuk semua keluarkah? Jadi saya juga ingin menarik perhatian Tuan Speaker, Dewan yang mulia ini.

Saya ucap terima kasih, kerana pihak kerajaan mahu bina rumah perlindungan wanita, ini adalah satu projek yang bagus, kerana pusat khidmat kita sering menerima aduan. Baru-baru ini saya terima satu kes, seorang ibu di tinggal belakang oleh si suaminya ada 8 anak, yang akhir sekali baru 3 bulan tetapi suami telah tinggal dia satu tahun macam mana ada anak 3 bulan, bila suami telah tinggal 1 tahun, dia kata suami ini telah ada perempuan lain tetapi bila perempuan yang kedua ini hamil dia balik paksa sex terhadap isteri ini maka lahir lagi satu anak dan dia ini tidak boleh kerja, dia kena jaga 8 anak. Bergantung kepada Kebajikan, satu bulan RM350 dan RM200 bayar sewa rumah tinggal RM150 satu keluarga dengan 8 anak macam mana hendak hidup, dan dia juga di dera jadi rumah perlindungan wanita ini memang satu projek yang bagus, saya mengalu-alukan, cuma dia kena ada keselamatan, bila saya bangunkan rumah NUR di Seberang Perai Selatan, di atas yang atas sekali tingkat 3, kita mahu jadikan tempat perlindungan wanita tetapi bila kita lindung isteri yang di dera yang dipukul bila suami telah tahu, dia bawa kapak, parang datang cari dan kita punya pegawai tidak boleh menghadapi keadaan macam ini bila ada rumah perlindungan wanita dia kena ada kawalan keselamatan semua ini, jadi saya mengalu-alukan, memang, projek ini adalah satu projek yang bagus.

Y.B. Tuan Speaker, saya diberitahu pihak MPSP hendak bina kompleks sukan Daerah Nibong Tebal saya tidak tahu, minta dekat mana, boleh belikan tapak yang tepat? Saya di beritahu dalam jawapan soalan saya bahawa tempat asalnya yang hendak bina terminal bas itu adalah dengan kompleks sukan tetapi tanah itu telah ditarik balik. MPSP tidak akan gunakan tapak ini, maka tempat untuk tapak sukan Daerah

Nibong Tebal ini tidak akan digunakan. Persatuan bola keranjang minta supaya binakan satu *indoor stadium* untuk mereka jalankan pertandingan. Tiap-tiap kali bila hujan mereka tidak boleh jalankan pertandingan mereka dan kita minta juga kalau boleh ada gelanggang *skuasy*. Kita nampak sekarang kita telah wujudkan *skuasy queen Nicol*, kalau ada *skuasy*, ada *swimming pool*, ada *facility* macam ini baguslah.

Tuan Speaker, saya juga ucap tahniah kepada Y.A.B. Ketua Menteri kerana telah tubuhkan institut integriti Negeri Pulau Pinang. Ini adalah sangat mustahak Y.A.B. Perdana Menteri telah ucap satu tahun dahulu, kita mahu mencegah rasuah. Bila Y.A.B. Perdana Menteri, Pak Lah kita kata kena memberi sokongan kepadanya. Jadi hendak sokong kita minta pemimpin, pucuk pimpinan dan juga pihak kerajaan negeri bila kita tubuh institut macam ini telah menunjukkan memang kita ada hasrat. *We are determine to support him*. Kita mintalah supaya kelemahan-kelemahan individu, kelemahan pemimpin, kelemahan sistem, kelemahan institusi, kelemahan undang-undang yang mana telah disenaraikan oleh Institut Integriti Nasional, kita ambil cadangan mereka dan kajian mereka dan kita *apply* kepada negeri tengok macam mana kita boleh meningkatkan urus tadbir dari segi semua agensi kerajaan dan juga kelemahan individu ini boleh diatasi.

Tuan Speaker, saya ucap terima kasih kerana peluang yang telah diberi kepada saya. Y.A.B. Ketua Menteri telah sebut di surat khabar kerana Disember 26 negeri ini dilanda tsunami. Saya ucap tahniah ucap terima kasih, kerana Y.A.B. Ketua Menteri kata kemungkinan kita hendak adakan satu *memorial day* untuk mangsa-mangsa tsunami ini. Sudah satu tahun ini memperingatkan kita semua kita kena menghargai nyawa, menghargai kekasih kita, orang yang dekat dengan kita orang yang telah meninggal kita rasa kecewa dan sakit hati. Jadi ini adalah satu hari yang mana kita semua ini memperingatkan bahawa kita kena jaga alam sekitar, kerana dengan iklim cuaca yang tukar dengan suasana angin yang juga sudah tukar dan gempa bumi merata di dunia ini, kita tidak tahu apa akan jadi di masa hadapan tetapi *memorial day* ini akan memperingatkan kita jagalah kekasih kita kita jagalah kawan-kawan kita dan alam sekitar kita.

Jadi dengan kata-kata ini saya ucapkan terima kasih kepada Tuan Speaker kerana peluang yang telah diberi dan saya juga ingin merakamkan ribuan terima kasih kepada semua ahli EXCO, kepada Y.A.B. Ketua Menteri dan kepada semua kakitangan kerajaan, semua agensi yang telah membantu saya, dan saya ingin memuji bahawa kita ada banyak pegawai kerajaan yang betul-betul bagus di daerah Seberang Perai Selatan. Kita punya Pegawai Daerah sangat rajin,

juruteknik JKR sangat bagus, 2 hari dahulu ada orang telefon bahawa *traffic light* yang baru telah dibuka iaitu RM80 juta jalan yang sambung daripada USM ke Nibong Tebal telah buka tetapi telah mengakibatkan *jammed* satu jam daripada Parit Buntar ke Nibong Tebal. *Traffic light* tidak berfungsi dengan baik dan saya telefon juruteknik Daerah Seberang Perai Selatan dan dia sebut dia ambil tindakan ini. Saya hendak puji, tetapi ini salahkan kepada pihak kontraktor kalau *trafik light* baru hendak cuba, dia kena bersedia di sana tengok *synchronise traffic light* bukan *on traffic light* dan balik ke Pulau Pinang. Bila telefon dia kena balik ke Nibong Tebal tutupkan *traffic light*. Bila tidak ada *traffic light* lalu lintas sangat licin bila ada *traffic light* ia sesat satu jam daripada Parit Buntar ke Nibong Tebal. Ada juga pegawai daripada JPS, MPSP, bahagian kejuruteraan, ada banyak pegawai kerajaan kita yang sangat bagus, jadi kita menghargai sumbangan mereka. Dengan kata-kata ini saya ucap terima kasih dan saya juga ingin mengucap kepada semua yang beragama Kristian, *Merry Christmas*. Sekian, saya memohon menyokong.

Y.B. Timbalan Speaker:

Terima kasih, Y.B. Ahli Kawasan Pinang Tunggal boleh bercakap masih ada dua puluh minit, sekiranya tidak boleh habis boleh sambung esok pagi.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Roslan bin Saidin):

Bismillahirrahmanirahim, Assalamualikum Warahmatullahi Wabahrakahtu dan salam sejahtera, Tuan Speaker, terima kasih kerana memberikan kesempatan kepada saya untuk bercakap. Ahli-ahli Dewan, Ketua-ketua Jabatan, tuan-tuan dan puan-puan sekalian.

Sebenarnya saya sudah pun menyimpan di dalam beg semuanya, saya ingat Y.B. Ahli Kawasan Jawi hendak habiskan, saya pun menyimpan di dalam beg dan tidak mahu keluarkan, tetapi masa juga ada 15 minit lagi, saya ingat cukuplah untuk saya.

Saya mengambil kesempatan 15 minit ini dan saya harap apabila saya bercakap dalam masa 15 minit ini akan dapat diikuti oleh Ahli-ahli Dewan yang lain pada besok hari dan juga pada masa-masa hadapan. Tidak perlu mengambil masa sehingga 3 jam, pi mai, pi mai dok cakap macam itu juga, sedangkan kita banyak lagi ruang lain yang kita ada kesempatan untuk kita bercakap. Contohnya Mesyuarat JKKK banyak telah kita bercakap, Mesyuarat Pembangunan Tindakan Daerah banyak kita bercakap dan juga di dalam Dewan ini.

Jadi kita berharap di dalam Dewan ini, kita cakap benda-benda yang orang lain bercakap kita tidak perlu bercakap lagi, saya fikir ini lebih baik. Jadi saya hendak bercakap pun, telah banyak kawan-kawan lain sudah bercakap Tuan Speaker. Hendak gulung kita beri EXCO kita gulunglah, tetapi dalam masa 15 minit bercakaplah apa yang hendak dicakapkan.

Tuan Speaker, apa yang terlintas di fikiran saya, kebanyakannya telah bercakap dahulu tetapi saya ingat satu benda pun tidak tertunai lagi yang telah kita cakapkan dahulu, tetapi walau bagaimanapun, saya faham atas komitmen kawan-kawan Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri yang mempunyai semangat yang kuat untuk memberi khidmat kepada rakyat dan negeri, yang penting kerja kuat kita di setiap kawasan, seperti yang lakukan di kawasan saya. Saya lakukan kerja kuat di kawasan saya dan kawan-kawan lain bekerja kuat di kawasan masing-masing itulah yang penting. Rakyat kita menerima segala kemudahan-kemudahan, segala kebaikan-kebaikan, ini janji kita dalam pilihan raya untuk memastikan rakyat kita berada di dalam suasana dan keadaan yang baik. Rakyat kita menikmati segala sesuatu yang sempurna ini yang penting.

Saya yakin juga dengan kerjasama daripada semua, iaitu daripada pihak kerajaan, pucuk pimpinan kerajaan, ketua-ketua jabatan, pegawai-pegawai dan sebagainya memudahkan kerja-kerja kita apatah lagi seperti saya di Pinang Tunggal, sebab itu saya marah sangat kalau ahli daripada kawasan Sungai Dua bangun, beliau kata kawasan Pinang Tunggal kawasan luar bandar. Hakikat sebenarnya tidak seperti itu, Pinang Tunggal telah banyak berubah sekarang kalau pergi sebelah malam memang kita akui setengah kawasan masih bergelap, akan tetapi dalam masa yang sama banyak juga kawasan lain telah terang benderang dan banyak juga kemudahan yang lain kita perolehi.

Saya dengan semangat bekerja kuat yang ada, dibantu oleh kawan-kawan serta kerjasama daripada Pejabat Daerah, Majlis Perbandaran, Ketua-ketua Jabatan yang lain sama ada daripada Jabatan Pertanian dan sebagainya kita telah lakukan banyak kerja. Kita telah lakukan banyak benda untuk kemudahan rakyat dan kita akan perbanyakkan lagi kemudahan-kemudahan untuk rakyat ini. Cuma ada satu dua perkara yang hendak saya sebutkan Tuan Speaker, pada petang ini iaitu perkara lama yang masih belum selesai iaitu yang pertamanya masalah tebatan banjir di Pinang Tunggal dan dalam beberapa bulan yang lalu, taklimat daripada konsultan JPS kepada Mesyuarat Tindakan Daerah masih belum ada tanda-tanda untuk disegerakan tebatan banjir untuk kawasan saya di Pinang Tunggal.

Saya rasa terharu apabila melihat keadaan ini dan kita tahu di kawasan saya, Y.B. Setiausaha Kerajaan Negeri biasa datang dengan kawan-kawan serta pegawai-pegawai yang lain melihat sendiri bagaimana susah payah, pahit maung orang-orang di kawasan saya Pinang Tunggal. Rumah seperti mana yang saya katakan dahulu sebahagian daripada rumah mereka duduk dalam sungai, perigi daripada batu letak tengah sungai, cuba bayangkan suasana dan keadaan ini, sedangkan tiada usaha-usaha kerajaan untuk menentukan bila, walaupun mempunyai peruntukan tetapi saya rasa peruntukan di bawa ke tempat lain tetapi tidak di situ.

Jadi saya berharap dengan suaranya saya pada hari ini buat kali kedua supaya tindakan segera diambil. Tindakan daripada kerajaan negeri untuk memastikan Kerajaan Persekutuan yang mempunyai peruntukan, minta dahulukan di kawasan itu iaitu di antara sempadan Pinang Tunggal tepi sungai dalam kawasan DUN Pinang Tunggal, bukannya banyak belanja. Saya difahamkan hampir lebih kurang RM40 juta sahaja, kalau hendak dibandingkan di tempat-tempat lain kemungkinan sehingga RM400 juta dan sebagainya. Jadi saya berharap perkara ini boleh disegerakan.

Tuan Speaker, antara lain yang hendak saya sebutkan dalam mesyuarat kita ini, iaitu banjir-banjir kilat yang sering berlaku di dalam kawasan saya. Memang sudahpun ada usaha-usaha oleh JPS, Pejabat Daerah, Jabatan Kerja Raya dan sebagainya, tetapi cuba bayangkan suasana dan keadaan yang ada hari ini, berbeza dengan 20 tahun yang lalu. Di-perkampungan ini rumah-rumah tidak banyak, tambakan tanah-tanah tidak banyak. Dahulu apabila hujan 3 jam atau sehari, air boleh menakong di mana-mana kawasan, akan tetapi sekarang ini apabila hujan 3 jam sahaja dah berlaku banjir kilat. Jadi saya harap Kampong Selamat yang sebelum ini tidak dimasukkan di dalam rancangan tebatan banjir Bertam dapat segera dimasukkan di dalam rancangan tebatan banjir Bertam supaya Kampong Selamat ini terlibat sama dengan peruntukan-peruntukan yang ada dalam rancangan tebatan banjir Bertam.

Tuan Speaker, antara lain yang hendak saya sebutkan di sini iaitu tentang kebersihan di dalam negeri kita. Banyak telah kawan-kawan saya sebut tetapi betapa pentingnya kebersihan ini, sama ada kebersihan di darat dan di laut masih terlalu banyak, dan kita tahu ada syarikat-syarikat yang mengemukakan *proposal* ...(dengan izin) ataupun pandangan pendapat dan buah fikiran mereka untuk sama-sama kita memastikan negeri kita, tanah air kita ini bersih, dikemukakan akan tetapi saya dapati sehingga kini masih belum ada tanda-tanda untuk memastikan, umpama kata projek *incinerator*(dengan izin) ada di negeri kita.

Jadi saya berharap Tuan Speaker, benda ini kita boleh segerakan dengan harapan negeri kita yang seperti mana dikatakan kawan kita daripada kawasan Sungai Dua, dahulunya dinamakan "Pulau Pinang, Pulau Mutiara", tetapi Tun Mahathir telah menegur, beliau berkata "Darul Sampah". Jadi kita tidak mahu benda seperti ini, sedangkan kita hendak menerima pelancong-pelancong daripada luar, (masih ada 5 minit lagi). Kita hendak menerima pelancong-pelancong daripada luar hadir ke negeri kita untuk menambah pendapatan negeri kita. Kita tahu pendapatan kurang, pendapatan daripada perkilangan dan sebagainya tidak cukup untuk menampung perbelanjaan kita, daripada sektor pelancongan penting.

Jadi saya berharap sektor pelancongan ini kita beri keutamaan, masih ada ruang untuk kita memperbanyakkan pendapatan kita daripada sektor pelancongan. Kita ada laut yang luas, kita ada pulau yang cantik-cantik, kita ada bukit yang tinggi dan indah, kita boleh fikir untuk kita menambahkan lagi sumber pendapatan. Pulau Jerejak kita, saya jadi hairan dan tidak faham sekiranya kita naik kapal terbang daripada pandangan atas, kita dapat lihat di bawah, betapa cantiknya Pulau Jerejak daripada dahulu, hanya yang ada pembangunan yang melibatkan UDA itu sahaja, tidak boleh atau tidak, kita fikirkan lagi apa yang perlu kita lakukan di situ. Kita boleh lakukan lagi tetapi *casino* tidak boleh, tetapi benda lain untuk kita menambahkan pendapatan kita dari hasil pelancongan di Pulau Jerejak, manfaat betul-betul di Pulau Jerejak itu. Kalau kita lihat hanya ada Jerejak Resort, di sebelah sana kita lihat apa pun kita tidak tahu, dari dahulu hingga sekarang seperti itu juga, sedangkan kita boleh memikirkan untuk kita lakukan di tempat itu, dan juga kita ada laut yang luas dan ombak yang cantik. Kalau di negeri Terengganu kerajaan baru, apabila memerintah mereka buktikan iaitu pada musim tengkujuh, dahulu musim tengkujuh menerima bahananya seperti lima orang mati tengelam dalam air dan sebagainya, tetapi mereka yang baru ini, memikirkan cara bagaimana hendak menambahkan pendapatan mereka. Anjurkan peringkat dunia monsun, monsun apapun saya tidak tahu, tidak pasti, di mana saya pergi ke Airport di KLIA saya lihat banting banyak, *monsun cup* dan sebagainya. Satu dunia penganjuran yang melibatkan satu dunia, berbillion orang menonton di television dan sebagainya.

Jadi orang telah mengetahui Negeri Terengganu seperti mana, Perdana Menteri datang dan memberi sokongan mungkin sebanyak 4 kali saya tidak begitu pasti. Kita orang Pulau Pinang di bawah kepimpinan Y.A.B. Ketua Menteri yang Perdana Menteri datang daripada Pulau Pinang semuanya kita tahu, apabila kita bertanya kepada budak kecil pun mereka juga tahu, siapa Perdana Menteri?, Pak Lah Badawi, dari Pulau Pinang, Kepala Batas.

Jadi kita kena ambil kesempatan ini, sementara Pak Lah menjadi Perdana Menteri, kita hendak melaksanakan apa pun waktu ini untuk dunia kalau boleh kita buat, seperti di Bukit Bendera memangnya kita akui. Siapa yang bercerita kelmarin dahulu, naik Bukit Bendera nampak apa, daripada zaman dahulu kala sehingga sekarang seperti itu juga, kita tidak tahu untuk memikirkan bagaimana cara atau apa yang kita boleh lakukan di tempat seperti itu, masa hanya ada satu minit sahaja lagi.

Jadi saya berharap Tuan Speaker, oleh kerana banyak benda telah saya tuliskan hampir tiga hari, tetapi saya ingatkan Ahli Kawasan Jawi hendak cakap hingga habis, saya telah simpan di dalam beg saya.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Ambil bawa keluar.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Roslan bin Saidin):

Tidak perlulah, kalau ambil bawa keluar nanti melambong sampai besok pun tidak habis. Kesian sama kawan-kawan yang lain pula. Saya bersimpati dengan kawan-kawan, masing-masing hendak bercakap, tetapi apakan daya kawan-kawan kita bercakap 3 hingga 4 jam. Sebentar tadi saya hendak mencelah sewaktu saudara kita, Ahli Kawasan Sungai Dua sedang bercakap, tetapi Dato' Speaker tidak izinkan. Kita hendak mencelah untuk memberikan sepatah dua patah pantun supaya orang kata, dia boleh singkatkan hujah-hujah beliau tetapi ini melibatkan dengan peraturan, apabila ada peraturan, apa boleh buat. Jadi saya rasa itu sahaja, saya memohon untuk menyokong, terima kasih.

Y.B. Timbalan Speaker:

Terima kasih, Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga hari Isnin, 9.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 5.00 petang.